

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

FINS EL 15 DE JULIOL
GRAN EXPOSICIÓ
I VENDA D'ARTICLES
PER A

CAMP, VIATGE i BANYS

GRANS AVENTATGES EN ELS PREUS

ACTUALMENT
INTERESSANT
EXPOSICIÓ DE

QUADROS ANTICS i MODERNS

Galeria d'Art
(Pis primer)

Hores d'exhibició:
De 5 a 7 de la tarda

Perfums ASTRA

Es detallen per litres i fraccions de litre
en secció especial (Planta baixa)

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBANK

Apartat de Correus núm. 1.

4530 A.
4531 A.
4532 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

MOSAICS DE ESCOFET

Ronda Uni-
versitat, 20

LA DOCTORA QUADRAS BORDES

participa a la seva clientela que durant el pròxim
agost suspendrà la seva consulta per absentar-se
en viatge d'estudis a l'estranger

Dr. Montaña dels Hospitals de París. Pell i Ve-
neri. Sant Pau, 23, principal, 2.
DR. BREMON Balns X. Radiografia. Radioterapia. Instal·lació trans-
portable a domicili. BRUCH, 46. - De 4 a 6.

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERMA - MATARO
qualitat superior

Notícies

Observatori Meteorològic de la
Universitat de Barcelona. - Dia 6
de juliol de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les
tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar:
759'4, 753'4, 757'0.

Termòmetre sec: 25'8, 27'8, 26'3.

Termòmetre humit: 20'7, 23'0, 20'3.

Humitat (centèsimes de saturació):
62, 64, 55.

Direcció del vent: SSE, SSE, S.

Velocitat del vent en metres per se-
gon: 2, 6, 2.

Estat del cel: Nuvols, Quasi tapat.

Classes de núvols: C., C.St., St.K.

Temperatures extremes a l'ombra:
màxima, 28'6; mínima, 21'5; mínima prop
del sol, 18'6.

Oscil·lació termomètrica: 7'1.

Temperatura mitja: 25'0.

Precipitació acúosa, des de les set
del matí del dia anterior a les set del
dia de la data, 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual perio-
de, 65 km.

Observacions particulars: Calitja.

El director, E. Alcóbé.

Vanos Cardús Portafer-
rissa, 10

En la Junta general ordinària ce-
lebrada per l'Ateneu Enciclopèdic Po-
pular va quedar nomenada la se-
güent Junta Directiva:

President, Jaume Aguado Miró; vice-
president, Pere Gorga Artigas; secre-
tari, Feliu Jané Sallent; vice-secreta-
ri, Josep Casas López i Bernat Es-
parza; tresorer, Joan Amades; comp-
tador, Narcís Paricio; bibliotecari, Jo-
sep Perunella Eulàlia; arxiver, Cèsar
Mileo; vocals, Anacleto Antón, Domè-
nec Ramon i Adolt Armengod.

Cristalleries J. Llorens, R. Flor, 30

A la matinalada, passejant per Mont-
juich Miquel Barco Díaz, de 50 anys,
del comerç, va caure i va fracturar-se
l'os del genoll dret.

Recollit per uns passants, van ha-
bilitar aquests una tartana per a con-
duir el lesionat al dispensari de San-
ta Madrona i quan passava pel Pa-
ral·lel, la dita tartana fou envestida
per un tramvia de la línia 57, resul-
tant el Miquel Barco amb una ferida
al braç esquerre.

Després de curat al dispensari re-
ferit va ser conduït a l'Hospital de la
Santa Creu.

- Grans rebaixes

de l'1 al 15 del corrent en jocs d'olles,
pots, etc., i bateries completes en alu-
mini.

Neveres i geladores

Llorens Germans, Rbla. Flors, 30

Al carrer de les Cortes, prop d'Urgell,
l'auto 965 va atropellar a Ferran Pra-
des Fernández, de 37 anys, captaire,
i li va fer una ferida, sembla de poca
importància, al cap.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar
(sense alcohol) - Deli-
cios refresc. - Eminent
mitjans el recomenen. En
farmàcies i drogueries.

Rafel Escofet. - Tarragona

Un industrial del carrer del Beat
Oriol va reclamar la intervenció d'un
urba al moll de Barcelona perquè
detingués a Joan Grau Urdes, de 44
anys, que havia estat dependent del
dit industrial i havia desaparegut amb
l'import d'algunes factures.

Va ser conduït a la delegació de les
Drassanes.

-Sangrà Pelayo, 11
T. 1478 A. Banyeres

Al carrer de Floridablanca, 78, un
minyó de 17 anys, Ricard López Mo-
lina, caigué ahir mati del balcó
del pis tercer, on habitava, a la via
pública.

Uns transeünts el conduïren al
dispensari del carrer de Sepúlveda,
on el metge, així que el veié, declarà
que era mort.

Per ordre del jutge, el cadàver fou
portat al dipòsit.

Al mar, al final de l'Escullera,
ha estat trobat el cadàver d'un home
negat. De les recerques fetes, re-
sulta que es tracta d'un guàrdia de
seguretat que es deia Josep González
Escribà, de 36 anys.

El vinent dilluns, dia 10, tindrà lloc
l'acte de clausura de l'Exposició de
Fotografies de don Francesc Casañas,
Associació Mariana de Sant Lluís i
Centre Excursionista del Vallès, de
Sabadell, instal·lada al Centre Excur-
sionista de Catalunya.

Per l'interès que ha despertat entre
les famílies dels assembleïstes i con-
currents als actes que organitza la
Lliga Regionalista, prometen veure's
concorreguissim de distingides da-
mes i senyorettes, els bells jardins del
Turó Park, demà, a la nit, amb motiu
de celebrar-se el grandios festival en
honor dels assembleïstes i concurrents
als esmentats actes.

Han quedat instal·lades al carrer
dels Arcs, 1, principal, les oficines de
l'Associació Protectora de l'Ensenyan-
ça Catalana, com també el despatx de
les publicacions de la Secció Editò-
rial.

Les hores d'oficina són: de nou a
una del matí, i de quatre a vuit de la
tarda.

Per a presidir la Setmana Espanyola
que s'ha de celebrar a Florència du-
rant els dies 10 al 17 vinent, marxa
avui cap a Itàlia En Marian Viada i
Lluich, president de la Cambra Oficial
del Llibre.

Per al vinent diumenge, a les onze
del matí, té anunciada l'Agrupació
Excursionista Júpiter, una visita col-
lectiva al Palau de la Música Catala-
na, reunint-se una hora abans al seu
casal.

La Junta local de Reformes Socials,
ha tingut a bé invertir en bones de
pa, carn i arròs, les quantitats recap-
tades per infraccions a la llei del
Descans Dominical i a la de Dones
i Nens.

Els esmentats bones - dels quals
n'hem rebut 10 de triplicats - seran
valadors des del dia 1 al 31 del cor-
rent, i les espècies s'expediran als
següents llocs:

Bons de carn. - Mercat de Sant
Antoni, taules núm. 31 i 308. Mercat
Hort Nou, taula 42 (Sans). Plaça Mer-
cedal, taula 30 (Sant Andreu). Mercat
Santa Catalina, taula 270. Mercat de
la Barceloneta, taula 155. Abaceria
Central, taula 137 (Gràcia). Mercat de
la Llibertat, taula 94.

Bons de pa. - Plaça del Padró, 12.
Carrer de l'Inders, 22. Alegria, 6 (Bar-
celoneta). Hartzambusch, 52 (Sans).
Sant Andreu, 230 (Sant Andreu). Mar-
tínez de la Rosa, 54 (Gràcia) i Plaça
de Lesseps, 11.

Bons d'arròs. - Carrer de Sant
Antoni Abad, 23. Porta Nova, 54. Gi-
nebra, 14 (Barceloneta). Sans, 149
(Sans). Sant Andreu, 208 (Sant An-
dreu). Plaça de la Llibertat, 24 (Grà-
cia) i Ramon i Cajal, 20 (Gràcia).

La guàrdia urbana ha prestat du-
rant el passat mes de juny, 4.918 ser-
veis:

Entre ells, figuren 18 detencions per
ferides, 19 per furt o robatori, 1 per
estafa, 1 per fer córrer moneda falsa,
28 per ordre superior i 2 per actes
contra la moral.

Ha acompanyat a dispensaris i far-
màcies, 796 persones; ha recollit a la
via pública 112 menors i 38 vells ex-
traviats.

Han estat conduïts a la Comissaria
Municipal de Beneficència 81 homes,

41 dones i 20 menors. Ha prestat au-
xili en 19 incendis.

Per infracció de les Ordenances
municipals, ha renyat a 650 per-
sones, 39 tramvies, 418 automòbils, 51
motocicletes, 58 bicicletes, 338 carros,
86 carretons, 122 cotxes i 27 conducto-
res.

Ahir tarda, al carrer del Migdia,
van disputar per qüestió de dones,
Josep Flores Roma, de 25 anys, i
Marian Arranz, de 44, veïns d'aquell
barri.

L'Arranz va treure un ganivet i va
escornetre el seu adversari, causant-li
una ferida a la galta esquerra i una
a la mà dret, pronòstic reservat.

L'agressor va fugir, essent detin-
gut per una parella de seguretat que
li va sortir al pas al carrer del Cid.

El ferit va ingressar a l'Hospital
de la Santa Creu.

JOIES VILANOVA Unió, 6

Avui, el regiment de cavalleria de
Montesa, farà una marxa a Sarda-
nyola.

CASA CUYAS
PORTAL DE ANGEL, 11-13

ON ES COMPRA REPORTE DES
NOS ANSIBLES PHOTOGRAPHES

ON PAR NOT REVELER
COMES I ARRANGIERS

Vida religiosa

Avui, Sant Benet XI, papa i con-
fessor, i Otó, bisbe d'Urgell. - Demà,
Sant Procopi i Santa Isabel reina de
Portugal.

Quaranta hores: Avui, a l'església
de Nostra Dona del Pi. Hores d'ex-
posició: De dos quarts de vuit del matí a
dos quarts de vuit de la tarda. - Demà,
a la mateixa església.

La missa d'avui: Sant Ciril, bisbe,
color blanc. - La de demà: Santa Isa-
bel, reina, color blanc.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona
de la Font de la Salut, a les Minimes,
o al Sant Esperit. - Demà, Nostra
Dona de la Concepció, a Sant Fran-
cesc, o a Santa Clara, o a l'Ensenyan-
ça (Eixample), o a la seva església
(Eixample), privilegiada.

Adoració nocturna: Avui, Torn de
Sant Joan Evangelista. - Demà, Torn
de Sant Josep Oriol.

Vetlla en sufragi de les Animes del
Purgatori: Avui, Torn dels Dolors de
Maria, a la seva capella, Escorial, 155,
Gràcia. - Demà, Torn de la Immacu-
lada Concepció, a la mateixa capella.

-Confraria de Nostra Senyora del
Carme, erigida canònicament a l'es-
glésia parroquial de Sant Cugat. -

Dia 8 i següent. - A les vuit del
matí es faran els devots exercicis de
la Novena, cantant els Parenetres i
escollits motets la capella de música
de la parròquia.

Dia 16. - Festivitat de la Verge
del Carme. - A les vuit serà cele-
brada la Missa de Comunió general
amb plàtica preparatòria pel Rvnd.
Sr. Director de la Confraria.

A les deu: Ofici solemne cantat per
la capella de música d'aquesta parrò-
quia, lloant les glòries de l'excel·lent
Patrona de la Confraria el Rvnd. P.
Josep M. Pijoan, S. J.

A la tarda, a dos quarts de set,
serà resat el Sant Rosari i seguiran
els exercicis del darrer dia de la No-
vena, acabant la funció amb el cant
de la Salve i després a la Verge.

Dia 17. - A les set, a dos quarts
de vuit i a les vuit, seran celebrades
tres misses amb ofertori en sufragi
dels ecclis difunts.

Cuba i Catalunya

La deportació d'Estrada Palma a Figueres

Senten els catalans d'Amèrica un intens amor a la nostra terra. Com si la distància omplés tot l'afecte, cada dia és més gran la seva obra patriòtica i conquisten per a Catalunya la voluntat dels nadius per a la seva causa de llibertat. Just és que els catalans tots no oblidem la lluita que tingueren per a llur sobirania, en la qual tants compatriotes nostres intervingueren per assolir-la. De tots els pobles, és potser la República cubana on la tasca és més important. S'ha reivindicat allí la figura del màrtir Ramon Pí i Suñer, i s'ha glossat la campanya alliberadora d'En Pi i Margall, ambdós catalans — gràcies al nostre amic Josep Conangla i Fontanilles. En tot el continent americà, des dels Estats Units a la Terra del Foc, ha arbrat un sentiment cordial per a Catalunya: no sols associacions catalanes, sinó representants oficials dels Estats, han parlat en les nostres festes i han presentat el nostre problema a l'estudi de l'opinió.

No pecarem d'ingrats si recordem també nosaltres les seves grans figures, sobretot en els dies de combat, en hores de veniment, si han tingut, en un moment donat, per escenari la nostra terra. El primer president, de dret, de Cuba independent, don Tomás Estrada Palma, havia estat en hora malastruga, per ell i la seva causa, a Catalunya. Un il·lustre publicista, Carles de Velasco, de les Acadèmies de la Història i Arts i Lletres, ha dedicat un volum de la Biblioteca de la meritíssima revista «Cuba Contemporània», a les cartes que escrivi (1877-78) Estrada Palma, retolat «Desde el castillo de Figueras», on estava deportat.

Si són interessants, com a estudi polític i biogràfic, per als seus compatriotes, no estan exemptes de valor per a nosaltres. Aquell castell fronterer, de no molt honrosa història, més ergastula que fort, i en l'actualitat presidiat, mala presentalla a l'estranger que ens visita, fou per a ell, i vint-i-vuit cubans més, presó en les darreries de la guerra del Yara. En la darrera guerra colonial i amb els Estats Units, no fou també pels infel·lics anomenats «nànigos» i pels deportats filipins, per la qual cosa la terra de llibertat, que digué Maragall, de l'Empordà fou considerada, pels que n'estaven mancats, com a lloc de pena i càstig.

Fou Estrada Palma home d'immensa cultura i un gran patriota. Coneixia Espanya, on havia estudiat la carrera de Dret a Sevilla, i tornat al seu país, fou un educador, un mestre. A l'esclat el crit del Yara va a la revolució, forma en l'exèrcit llibertador i ascendí a membre de la Cambra de Representants, a secretari de Relacions exteriors (ministre), sota la presidència de Spoto, i el març de l'any 1870 és elegit president de la República en armes. Agafat en una sorpresa l'octubre d'aquell any, amb el «Guadiana» és trasllat a la península i arriba a Barcelona el 13 de desembre de 1877, i a les poques hores dut per tren a Girona. Amb una tarana és conduït a Figueres, amb un contingent d'una trentena de soldats. La major part són d'infanteria, l'anada és penosa i pel camí un desperfecte del vehicle els fa aturar en la carretera, quan bat més forta la tramuntana, car en la primera carta diu: «La tramuntana, descendint del Norte, com el antiguo Boreas, y atravesando los Pirineos, empapa sus anchas alas en la niebla de estas montañas y deja, por doquier que pasa, la fria impresion de un muerto helado». Així parla qui ha fet nou anys la guerra en un país tropical, tan diferent d'aquell.

El pensament en la reclusió va a Cuba, al que serà la guerra, a l'harmonia entre els caps, a desfer la llegenda de què s'hagi entregat. Quan se l'obligà a inscriure la seva nacionalitat en la fulla del cens o padró, posa «Cuba»; en celebrar-se, amb festes, la boda del Rei, i quan el brigadier-governador fa estendre entre les finestres del seu pavelló una bandera espanyola, es retira al fons de l'habitació, «para no ser ni siquiera accidentalmente espectador de unas fiestas que por el objeto de ellas y por su clase (didias de toros) hacian tan poco honor a la Humanidad».

En fer-se el convent del Zanjón, fou posat en llibertat, però embarcant-hi els béns, ja que no s'adheri-

al dit pacte, demostrant gran civisme, puix pres essent president del Govern revolucionari, cregué que per interessos materials no s'havia de sotmetre al Govern espanyol. I va començar una vida d'emigració a París, a Nova York, a la capital d'Honduras, on fou director de Comunicacions, casant-se amb la filla del president, senyor Guardiola de nissaga catalana, i més tard a Valley (Nova York), on va fundar un famós col·legi. Juntat l'any 1892 amb Josep Martí, fou delegat en aquella metropoli del partit revolucionari, i després ingressà representant del mateix a l'estranger. Nervi i organitzador de la guerra, restablert la pau amb Espanya i Nord-Amèrica, tornà a regentar el seu col·legi, com si res hagués ocorregut, després d'haver donat tota la seva fortuna a la causa del seu poble.

Després de vint anys d'absència, va tornar al seu país com a candidat de la presidència, i elegit, començà el seu període legal rebent el Govern de Cuba del general Lloó, en la data històrica del 20 de maig de 1902. No volent guerra entre els mateixos que havien combatut per la llibertat, reelegit de nou, renuncià el càrrec, vivint pobriment a Matanzas, poc menys que oblidat, morint a Santiago de Cuba, el 4 de novembre de 1906. Avui s'ha reivindicat la seva memòria i se li paga el deute de gratitud.

Les cartes que ens ocupen van dirigides a notables personalitats cubanes i versen sobre diferents temes, des de la reivindicació de la seva conducta als plans de resistència, essent notabilíssimes les consideracions de caràcter polític, filosòfic i social que formula. Esmertem entre els seus corresponents els generals Calixte García, Máximo Gómez, Josep Antoni Maceo, Vicens García i Juli Sanguily, Plàcid i Benigne Gener, fills de catalans, que sempre lluitaren per la llibertat de Cuba, agitant la seva fortuna pels deportats i exiliats; Manuel Cisneros, pres a Ceuta; Josep Antoni Echaverría, publicista i comissionat general diplomàtic a Nova York, nascut a Barcelona i de petit portat a Cuba; Salvador Cisneros, president de la Cambra de Representants; Parraga, etc.

Sent la fredor del clima, però no són ploraneses les lamentacions. L'ideal se sobreposa a tot contratemps. Parlat del seu poble nadiu, Bayamo, l'entusiasme el govern de la ciutat, i evocant fets semblants lloa l'espirit de Barcelona, representat per En Casanova, en defensa de les llibertats municipals: «En Barcelona hubo un conseller que se expuso a la muerte para sostener las libertades de la ciudad».

L'única alegria que rep és la visita de tres catalans que el conegueren a Cuba i li guardaren atencions: Ignasi Casas i Jaume Hill, de Barcelona, i Eduard Quir, de Cadaqués. Això li inspira un sentiment de tristesa: «Residen actualmente en Barcelona unos cuantos cubanos y mientras tres españoles hacen un viaje al castillo de Figueras para verme y ofrecerse en la desgracia, los dias se deslizan sin que me quepa el consuelo de estrechar aquí la mano de un compatriota». Eren dos cents els cubans aquí radicats, i la distància, sis hores de carril. Als tres mesos el visiten els doctors Didac Tamayo i Josep Miquel Párraga, residents a la nostra ciutat, i més tard, el primer, secretari de Governació, i ex-revolucionari deportat l'altre.

Contreu amistat amb un aleshores alferes d'un batalló, Alfau, natural de Santo Domingo, que li dona notícies de la política estrangera. Ignorem si es tracta de l'ara general i ex-ministre.

A la presó l'estudi del Dret i la Filosofia l'aconsolen. Les cartes revelen la claredat del seu pensament, i fragments d'elles constitueixen notables treballs de moral. Heu's aquí una confessió de fe:

«Nosaltres podem altivament aixecar el front. Ens ha portat a la present situació una causa altament noble: l'amor més pur i més desinteressat: l'amor de la llibertat i de l'igualtat, ànima i essència de l'obra de redempció d'un poble, que en rompre la servitud política del colonial, romp també les cadenes de l'esclau, i escriu, per a tots, en la seva grandesa, els drets imprescriptibles de l'home, sense distincions de races opres-

sores i oprimides i de castes privilegiades o desheredades, de blancs, negres o xinesos, de nobles o plebeus; d'aristòcrates i de proletaris; drets que el Creador escriu en la naturalesa moral de l'home, amb el fi de posar-lo en condicions de proporcionalitat-se per si mateix individualment i col·lectivament el seu propi bé, sense necessitat d'arbitraris tutors, que tendeixen constantment a mutilar la seva ànima per a convertir-lo en pària».

I un ideal de llibertat dels pobles floreix en aquest concepte. «Mentre existeixen tals usurpacions (d'un poble a un altre) no esperem, no, pau i concòrdia entre els oprimits i els opressors. Hi ha un codi més obligatori i una força més incontestable que les lleis i la força dels tirans. És l'un el codi dels drets inalienables de l'home, és l'altra la facultat d'exercir sense restriccions aquests drets». «Quan una agrupació, gran o petita, ha estat en possessió de tan inestimables béns, no és possible que es resolgui a pendre'ls, i si lluitaren amb arduesa per a reivindicar-los, combatran amb més energia per a sostenir-los i conservar-los». «Heu's aquí els únics casos en que jo trobo justificables aquí els únics casos en que jo trobo justificada la guerra. Per barbar i cruel que sigui aquest mitjà, es forçós emprar-los, suposi que, per avui, no n'existeix d'altre per a fer entrar en raó als opressors».

Així pensava i escrivia en la seva deportació a Catalunya el fundador de la Nacionalitat cubana. La vida de caserna del castell li feia sospirar el triomf de la seva pàtria, i li correspongué l'honor de presentar-la lliure entre les nacions del món.

Al record que a Cuba se li té, com ofrena pot oferir la nostra terra un pensament a l'exiliat i perseguit d'aleshores.

I. BO I SINGLA

El servei de telèfons

De «La Vanguardia»:

Recibimos varias quejas de la frecuencia con que deja de darse comunicación, cuando se solicitan los abonados, por la central de Teléfonos.

Obituari

ENTERRAMENTS

En Manuel Ramos i Fernández. Avui, a les onze. Hospital Clinic. Cementiri Nou.

En Francesc Casas i Font. Avui, a les deu. Trafalgar, 14. Parròquia de Sant Francesc de Paula. Cementiri Nou.

FUNERALS

Na Mercè Bosch de Pijoan. Morí el dia 23 de juny últim. Avui, a les deu, funerals a la parròquia de la Concepció.

N'Enric Noblam i Villarrubia. Morí el 23 de juny, a l'edat de 70 anys. Demà, dissabte, a les deu, funerals a l'església dels PP. Carmelites.

En Joan Gorgol i Feliu. Morí el 21 de juny últim. Avui, a dos quarts de deu, funerals a la parròquia de Port-Bou.

ANIVERSARIS

El reverend doctor don Ramon Garriga i Molins, rector de Nostra Senyora de Bellem. Morí el dia 9 de juliol de 1921. Funerals demà, dissabte, a les deu, a la seva església parroquial.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

En Josep Maria Miquel i Domènech. Ha mort a l'edat de 44 anys. Enterrat ahir a la tarda al Cementiri de Les Corts.

Na Maria Padrós i Busquets viuda d'En Llorenç Conill. Ha mort a l'edat de 77 anys. Enterrada la tarda d'ahir al Cementiri de Les Corts.

En Ramon Llimona i Sabat. Enterrat ahir a la tarda al Cementiri de Les Corts.

En Josep A. del Cueto i Comas. Ha mort a Vilanova i Geltrú a l'edat de 42 anys.

Bisbat

— La Junta de la Caixa de lloguers es va reunir, sota la presidència del

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA EDITORIAL PEDAGÒGICA

ACABEN DE POSAR-SE A LA VENDA

Manual d'Història Crítica de la Literatura Catalana Moderna, per Manuel de Montoliu	5'00
Mapa de Catalunya, telat	20'00
Mapa de Catalunya, paper	12'00
Sèrie de set mapes esquemàtics, per a ús de les escoles ...	0'70
Postals de propaganda, reproduint el cartell de l'Obiols ...	0'10
Segells de propaganda, reproduint el cartell de l'Obiols ...	0'05

ALTRES OBRES EN VENDA

Infants i Flors, llibret de poesies per a infants	1'00
Cartipàs Català, per Pau Romeva, amb dibuixos d'En Josep Obiols, sèrie de cinc exemplars	1'25
Notes Biogràfiques i Crítiques d'En Manuel Milà i Fontanals, per N'Antoni Rubió i Lluch	1'50
Vida abreujada del Beat Ramon Lull, per mossèn Llorenç Ribet	1'50
Francesc Pi i Margall, esboç biogràfic	1'50
Gramàtica Catalana, per Pompeu Fabra	2'00
Aritmètica i Geometria, per Josep Galí i Fabra	2'25
Geografia Elemental de Catalunya, per Pere Blasi	3'00
Mapa terres de llengua catalana, paper	12'00
Mapa terres de llengua catalana, tela	20'00
Qüestionari sobre Història de Catalunya, primer i segon grau	0'50
Qüestionari sobre Història de Catalunya, tercer grau ...	0'75
Catalunya Artística, postals amb vistes de la nostra terra	2'00

Pròximament es posaran a la venda una Història de Catalunya, pels senyors En Ferran Valls i Taberner i En Ferran Soldevila; un Sil·labari català, per En Pau Romeva; Biografia Pau Claris, per N'Antoni Rovira i Virgili.

Totes aquestes obres es troben a la venda a les principals llibreries de Catalunya i a les oficines socials

Arcs, 1, principal. - Telèfon 5199 A.

seu director reverend don Manuel Bargañó, i de la baronessa de Quadras, assistint-hi les senyores i senyoretas que amb tan de zel coope-
ren a la finalitat que persegueix l'Obra.

En la dita reunió es va donar compte de les famílies necessitades socorregudes durant l'any; que foren 741, i 1.139 els lloguers pagats; gràcies a la protecció divina i a la que concedeixen totes les persones que s'interessen i donen mitjans perquè la Caixa compleixi la seva missió a favor dels desvalguts.

Excursionisme

El vinent diumenge, el Grup Excursionista Minerva, de la Barceloneta, es traslladarà a les platges de Castelldefels i Garraf.

Lloc de reunió: Estació de M. S. A., a les cinc del matí.

Musicals

Heu's aquí el programa del concert que la Schola Cantorum de Gràcia, amb la col·laboració de l'Orfeó Gracienc i al Casal d'aquest, celebrará demà, dissabte, a les deu de la nit, amb motiu de l'estrena de la senyera de la primera de les dites entitats.

Primera part, Orfeó Gracienc: «Volant la senyera», Balcells; «Els fadrins de Sant Boi» i «Les nines de Cerdanya», Pérez Moya; «La mort de la núvia» i «Els tres tambors», Lamberi; «El maridat», Pérez Moya, i «La sardana gran», Morera.

Segona part, Schola Cantorum: «Himne dels joves» (estrena), Molas; «L'emigrant», Vives; «La Galindaina», Molas; «Els remens del Volga» i «L'Empordà», Morera; «Els pescadors», Clavé; «Cant a la vinya» i «Himne de l'arbre fructífer», Morera.

Tercera part, Orfeó Gracienc (secció d'infants): «El cirerer», Llongueras; «Cançó d'hivern», Morera; «Arri, arri, cavallet», Camellas Ribó; «La nina» i «Les lletres», Mas i Serracant. (Tres seccions) «Una nit na eira do trigo», Montes; «L'hivern», Lully, i «La sardana de la Pàtria», Morera.

Corresponent a la deferència de la

Schola Cantorum de Gràcia envia l'Orfeó Gracienc en escollir el Casal d'aquest per a donar-hi un concert el dissabte vinent, a la nit, amb motiu de l'estrena de la seva Senyera l'esmentat Orfeó col·laborarà a la simpàtica festa, cantant-hi un nombre de composicions del seu extens repertori.

Els esports

EL CLUB MARITIM

El Comitè del Reial Club Marítim de Barcelona celebrará Junta de sessió particular extraordinària per tractar d'assumptes d'ordre interior de la pròpia secció, el vinent dia 8 de l'actual, a les cinc de la tarda, a l'edifici social, i de no reunir-se el suficient nombre de socis, tindrà lloc la de segona convocatòria el dia següent, a la mateixa hora i en el pròpi lloc.

D'espectacles

TEATRE D'ART

Promet veure's concorreguda la segona de les sessions de Teatre d'Art que ha organitzat la primera actriu Mercè Nicolau a l'Estudi Clíer. Per a aquesta sessió que tindrà lloc el vinent dissabte, es representará l'obra d'Ibsen, «Nora (Casa de Nina)». La direcció, a càrrec del primer actor Enric Giménez.

LA DIABETES

es cura radicalment amb el

Vi Uranat PESQUI

que elimina el sucre a raó d'un gram per dia, fortifica, calma la set, evita i cura

Les complicacions diabètiques

De venda en les bones farmàcies i drogueries

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

DE LA PRESIDENCIA

Madrid, 6, 2 tarda.
El cap del Govern no ha despatxat amb el Rei, dedicant part del matí a rebre visites a la Presidència i a casa seva.
Entre altres figuren la de l'arquebisbe de Burgos.
Ha anunciat el sots-secretari que aquesta tarda assistirà el Rei i el president al repartiment de donatius als soldats madrilenys que han tornat de la campanya.

DE GOVERNACIO

El ministre de la Governació no tenia avui notícies relacionades amb la marxa dels conflictes socials a provincies.
Ha anunciat que pensa reunir-se aquesta tarda amb els ministres del Treball i de Foment per a ultimar l'anunciada disposició sobre subsistències.
El ministre ha rebut la visita d'una comissió de cariers, els quals han sol·licitat la readmissió dels companys acomiadats.

EL MATI AL CONGRES

No hi ha hagut gaire animació a la sessió del matí celebrada avui al Congrés.
Es parla de la data probable del final de les tasques parlamentàries, creient-se que els pressupostos quedaran aprovats del 12 al 15 d'aquest mes.
Inmediatament els ministres empenyaran l'estiu.
El d'Estat té el propòsit de passar una temporada a Astúries.

COMUNICAT DEL MARROC

Comunicat facilitat a Guerra:
Alt Comissari comunica a aquest ministeri el següent:
Segons comunica comandant general de Ceuta, a les 14'15 d'ahir sortí el caporal Angel Marina Ojen del Arzobispado amb el fusell, i ignorant que es trobava carregat, se li va disparar casualment, travessant el projectil els sacs terriers, ferint els soldats Valentí de Bien Urretaitrecarga i Didac Correstiglo Carrera, que es trobaven al darrere, els quals foren evacuats tot seguit després de curats preventius, en un camió que viatjava cap el zoco, per a ésser hospitalitzats a Tetuán.
Els soldats de referència són del regiment de Sicília.
S'ha ordenat instruir diligències.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:
Real Decret d'Estat nomenant a don noble de la Real Orden de la Reina Maria Lluïsa a donya Maria de la Piedad de Iturbe i Bon S'Hermandorff, marquesa de Belvis de les Naves, princesa de Hohenlohe-Sangburg.
Real Orden d'Instrucció pública disposant que es tingui per constituïda la fundació Pere Vila i Codina a la província de Lleida.

NOTES DEL PALAU

Madrid, 6, 4'15 tarda.
Al Saló de Tapissos del Palau, i a la presidència de la Reina doña Victoria, i amb assistència de la infantesa donya Isabel i la duquesa de Talavera, s'ha celebrat aquest matí l'acte d'imposar el braç a les noves dames infermeres de la Creu Roja i la Medalla d'Àfrica a les germanes de la Caritat que han estat serveis durant l'actual campanya en aquells hospitals.
El Rei ha rebut avui en audiència a don Leopold Quipo amb el motiu de la cabilla de Frajuna Ahomar, el diputat senyor Nandiz, amb una comissió; el cardenal Benlloch; la marquesa de Veldeterrazo, i a don Antoni Bartolomé Imaz, catedràtic de l'Escola de Comerç de Madrid i delegat a Espanya de les Associacions Espanyoles a l'Argentina.
El Rei s'ha interessat vivament pel desenvolupament d'aquesta entitat, i ha mostrat grans desigs de realitzar un viatge a Amèrica.
A migdia ha estat complimentat el Rei pel duc del Infantado.

EL PRESUPUEST DEL CONGRES

Al dictamen formulat per la Comissió de Govern Interior del Congrés sobre el pressupost de despeses de la Cambra, s'ha presentat la següent esmena:

Es reduirà la xifra consignada

per a despeses de representació de la presidència, deixant-la reduïda a la seva actual quantia de 30.000 pessetes, i entenent-se augmentada tan sols en 15.000 pessetes des de les pròximes Corts.

Es mantindrà sense cap alteració la xifra consignada per a remuneració dels senyors diputats, quedant aquesta constituïda en principi per la suma actual de 500 pessetes mensuals i es facultarà la Comissió de Govern Interior per a regular la forma de cobrar la dita indemnització de manera que s'estableixin minves de la seva quantia en relació amb la no assistència a la labor parlamentària i quedi addicionalment per a la seva realització.—Seoane, Sarrañell, Rovira, Canovas del Castillo, Nougués, Barcia i Espada.

El senyor Rovira es proposa presentar una proposició perquè aquesta esmena sigui llegida i discutida en sessió pública.

VENDA D'OBRES D'ART

Segons una informació rebuda de Soria, els propietaris de la històrica església de Casillas de Berlanga demanaren autorització per a vendre al traficant jueu Lleó Levi els quadros murals del santuari en 10.000 duros.
Es va negar l'autorització, per estar declarada l'església monument nacional, però l'amo va seguir la negociació i tres artistes italians procediren a desmuntar els quadros.

Quan es trobaven en aquesta operació, arribà el capità de la guàrdia civil de Burgo d'Osma, el qual va detenir els italians i el venedor, i anul·là la venda.

El jueu Levi comprà els quadros per ordre de Pierpont Morgan per a traslladar-los a Nova York.

Levi havia lliurat ja 7.000 duros i havia de donar la resta quan les pintures sortissin del santuari.

El jutge d'Almazan entén en l'assumpte.

El primer que a Madrid tingué coneixement de l'assumpte va ésser el diputat per Soria, senyor vescomte d'Eza, el qual ho va comunicar al Director general de Belles Arts i als membres de la Comissió de Monumentos i a l'abat de la col·legiata de Soria.

Conferenciaren tots ells i el director de Belles Arts els manifestà que s'havia arribat a temps, puix sols havia estat arrencada una pintura i no havia sofert detriment.

El cap del lloc de la guàrdia civil s'ha encarregat de la clau del monestir, al qual anirà a fer una visita un arquitecte que ara és a Saragossa.

Es tracta d'un monestir que s'anomena San Baudillo de Casillas de Berlanga, situat en un turó a dotze quilòmetres del poble.

Segons informes recollits els tres italians detinguts — diu un periòdic — es dediquen a traslladar pintures d'aquesta classe per un procediment secret.

Han estat fins fa poc temps a Catalunya, on una intervenció de les entitats públiques catalanes ha evitat que una multitud de pintures antigues fossin portades al Nord-Amèrica.

En efecte, havien estat comprats els absis d'algunes esglésies antigues, i els tres artistes a què ens referim havien començat ja els treballs.

Actualment, els absis es troben al Museu de la Mancomunitat i creiem que han estat vuit els absis traslladats a l'indicat Museu.

LES TARIFES FERROVIARIES

Madrid, 6, 5'15 tarda.
El Consell Superior ferroviari ha acordat proposar l'elevació de les tarifes ferroviàries en un 13'50 per cent.

En el moment en què comenci a regir l'acord, el Govern retirarà a les companyies l'anticip que ara disfruten de l'Estat.

EL VIATGE DE L'ALT COMISSARI

El cap del Govern en arribar aquesta tarda al Congrés ha confirmat que el dissabte desembarcarà a Màlaga i sortirà cap a Madrid l'Alt Comissari.
Ha confirmat també que el dissabte a la nit surten els Reis cap a Santander.

El Rei tornarà a Madrid el dimarts o dimecres següent.

LA CASA D'AMERICA

Requerit per la Casa d'Amèrica, el

ministre d'Estat ha manifestat la seva confiança de resoldre aviat la concessió d'amarres a la Península i Illes Canàries del cable italià amb l'Amèrica del Sud.

El director de la Casa d'Amèrica de Barcelona, senyor Vehils, per encàrrec de la Cambra Espanyola de Comerç de Rio Janeiro, s'ha dirigit al propi ministre d'Estat insistint novament en la necessitat que Espanya prengui part en el centenari de la República del Brasil i a l'exposició que amb tal motiu se celebrarà a Rio Janeiro.

El director de la Casa d'Amèrica de Barcelona, també s'ha dirigit a la Companyia Arrendatària de Tabacs, recordant-li l'article addicional a la llei per a regular el conveni per a l'explotació del monopoli de tabacs, en virtut del qual la Companyia Arrendatària ha de donar a les compres de tabac per al consum, la preferència, als països hispano americans.

CONGRES

Madrid, 6, 2 tarda.
A les deu i cinc minuts obre la sessió el comte de Bugallal.

Al banc blau el ministre de Finances.

Als escons hi ha quinze diputats.

Les tribunes desertes.

Al llegir-se l'acta de la sessió anterior el senyor ROMEO diu que no demana que es compti el nombre de diputats per a no impedir que se celebri sessió, però protesta de l'escassa assistència de diputats a aquestes sessions.

El senyor BALMBERGEN.—Aventatges de les dietes. (Rialles.)
S'aprova l'acta.

Es repren la discussió de la llei de pressupostos.

Es rebutja un vot particular del senyor Molledo a l'article tercer i s'admet part d'un altre del comte de Colom, referent a la subvenció per a la construcció de cases barates.

El senyor MORAL apoya un altre vot a l'article tercer.

Diu que existeix per part de l'Estat una irritant desigualtat entre les grans i poderoses defraudadores de l'Estat i els petits contribuents morosos.

La reforma tributària, tal i com ha sortit del Senat, en lloc d'alleujar aquest mal l'agrava considerablement.

El PRESIDENT recomana als oradors que es circumscriu a l'objecte de llur vot i no facin al·lusions a la labor de l'Alta Cambra.

El senyor MORAL segueix el seu discurs lamentant que s'hagi suprimit el projecte tributari el que podia servir d'estímul als inspectors de l'Hienda.

El senyor RUANO, de la Comissió, li contesta.

El senyor MORAL rectifica i es rebutja el vot.

El senyor LOYGORRI apoya un vot particular al mateix article.

Combat la reforma de la Comissió referent a posar per la qual quedaran sense feina empleats que porten 41 anys de servei i no guanyen més que 4.000 pessetes.

Examina els importants serveis prestats pel personal de posits, i despeses que els dits serveis reporten, i pregunta a la Comissió com han d'omplir-se aquests importants serveis si s'acomoda al personal que els està realitzant.

El senyor MATESANZ, de la Comissió, li contesta.

No és partidari de plantar al carrer cap empleat.

No es parlo d'omplir-se d'xixxi d'xixxi l'actitud de la Comissió respon precisament a la necessitat de defensar el just.

El PRESIDENT fa avinent a la Cambra que si continuen amb tanta amplitud els vots particulars, no haurà acabat la discussió de l'article de la llei de pressupostos ni a la tardor vinent.

Per això es veu precisat a recordar als diputats que el reglament permet únicament en la discussió dels vots particulars i esmenes que es defensa la premsa en consideració.

Rectifiquen els senyors Loygorri i Matsanz i el ministre de Finances anuncia que es presentarà un projecte de llei regulant el funcionament del patronat de l'Estat incloent-hi la reorganització de posits.

El senyor Loygorri rectifica breu-

ment i es retira el vot particular.

Es rebutgen dues esmenes del senyor Aunós i se suspèn el debat, aixecant-se la sessió a la una de la tarda.

Madrid, 6, 4'15 tarda.

Sota la presidència del senyor Bugallal comença la sessió de la tarda a les 3'40.

Al banc blau es troben els ministres de la Governació i Gràcia i Justícia.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Precis i preguntes.

Continua la interpellació del senyor Guerra del Rio sobre el joc a Espanya.

El senyor CRESPO DE LARA continua el discurs que l'altra tarda deixà interromput.

Madrid, 6, 5'15 tarda.

Disseria extensament sobre els perjudicis que el joc irroga a prestigioses classes socials, incloent-hi la gran família militar.

El senyor MORENO TILDE consum el tercer torn en la interpellació.

Tracta extensament del joc a la província de la Corunya, i diu que hi hagué un governador que en el camí de la Corunya a Santiago es va jugar l'ofrena de l'Apòstol. (Grans riallades.)

El PRESIDENT.—Aquesta és, sens dubte, una llegenda humorística pròpia del país. (Més riallades.)

El senyor MORENO TILDE.—No és llegenda. El governador al·ludit arribà a la Catedral i quan, seguint el ritual, arribà a l'altar major, la copa que havia de tenir les 10.000 pessetes, estava buida.

El senyor PRIETO.—I què va dir l'apòstol? (Més riallades.)

El senyor MORENO TILDE censura que s'utilitzin dones vestides ricament, i no diu bé, perquè vesteixen poc, per atraure els homes a les taules de joc, i apoya les seves censures en textos de donya Concepció Arenal, que no comprén el concubinat de la dona amb el joc.

Es refereix al Gran Casino de Sant Sebastià, i diu que disfruta del monopoli del joc, que té caràcter internacional.

Relata extensament el plet que motivà pel joc han sostingut el Gran Casino i el Círcol Easonense, de Sant Sebastià, amb freqüents interrupcions del duc de Almodovar del Valle.

Madrid, 6, 6'15 tarda.

El PRESIDENT invita l'orador a què es concreti a l'objecte de la interpellació, que és la política del Govern en l'assumpte del joc, i deixi altres assumptes com aquest del plet, perquè es tractin en son degut lloc.

El senyor MORENO TILDE segueix dient que convidaria aclarir en virtut de quina autorització es juga al Casino de San Sebastian.

Censura la gran tolerància que hi ha en el joc, que tants mals origina.

El ministre de la GOVERNACIO fa el resum del debat, advertint que no pensava intervenir avui.

Adverteix que no ha de seguir en els detalls els oradors i contestarà en conceptes generals.

Suposa que no hi haurà qui pensi que, tractant-se d'un gran problema social, pot resoldre's de sobte mitjançant una llei de policia dels costums.

Adverteix que hi ha una gran discrepància entre la llei i el costum, puix el que aquella reputa delictiu, les gentes no ho consideren com a tal.

La tolerància de la societat amb el joc és tan gran, que hi ha moltes persones que han cregut arribat el moment que sigui explotat per l'Estat aquest que fins ara s'havia considerat com un gran vici.

Manifesta que el seu criteri personal és totalment hostil al joc, puix considera perjudicialíssima la influència d'aquest vici en la família i en la societat en general. Però cal reconèixer que hi ha un costum, que no és unànime, però que està molt arrelat i que són molts els que han arribat a demanar la reglamentació del joc.

Davant un corrent d'aquesta força, no és possible que un Govern, mitjançant una disposició talli d'arrel aquest vici.

Exposa la necessitat de no anar de cop d'un període de tolerància a un altre d'absoluta restricció, puix així

es provocaria la topada violenta de la llei amb el costum.

No creu que la qüestió sigui obra d'un sol Govern, i diu que és preferible una tolerància discreta a la clandestina que afavoriria aquest concubinat a que al·ludia el senyor Moreno Tilde.

Afirma que no ha volgut retindre a la seva mà la possibilitat d'atorgar permisos per a jugar. Això es queda per a les entitats de caritat o beneficència.

El senyor GUERRA DEL RIO.—Vore, que els atorga ara?

El ministre de la GOVERNACIO.—Jo no he atorgat ni tan sols un.

El senyor GUERRA DE LRIO.—Doncs convidaria que es possessin d'acord les manifestacions de S. S. amb les del senyor Garcia Molina i el senyor Millan de Priego.

El ministre de la Governació segueix dient que en aquesta actitud en què s'ha col·locat des del primer moment fins avui ha de continuar, sense voler oir cap petició ni insistència.

Contesta lleugerament a algunes manifestacions del senyor Guerra del Rio i diu que ell no podria rectificar en un sol dia tots els errors de la Societat Matritense de Caritat, però per a ell és suficient garantia la de què estigui regida per un home de la moralitat del senyor Garcia Molinas.

Ell personalment està amb la llei i encara que amb gust l'aplicaria declara que no ha modificat res del que trobà en entrar al ministeri, ni ha augmentat la tolerància, actualment establerta.

Es suspèn aquest debat i s'entre en l'ordre del dia.

Madrid, 6, 9'15 nit.

Continua discutint-se l'article de la llei de pressupostos.

El senyor RIU defensa una esmena a l'article tercer, la qual no és acceptada per la comissió.

També se'n rebutja una altra del senyor Sarrañell.

El senyor FOURNIER combat l'article tercer.

En un incís del seu discurs censura la conducta del senyor Pi i Sunyer, qui en un Congrés internacional de Medicina censurà durament els metges espanyols, i diu que això no és lícit en un catedràtic d'una Universitat espanyola que cobra un sou del pressupost espanyol.

Els senyors NOUGUES i SABORIT exclamen.—Es un diputat dignísim. Oida fossin tots com ell!

El senyor BARCIA.—A la lletra A! Això no té res que veure amb el pressupost.

El senyor BESTEIRO.—El senyor Pi i Sunyer és un metge eminentíssim i un notable catedràtic que té dret a formular judicis serens referents a la medicina del seu país.

El senyor FOURNIER.—Jo no discuteixo per a res la ciència del senyor Pi i Sunyer. Ja sé que és un metge notable.

El senyor NOUGUES.—I un perfecte cavaller.

El senyor RAHOLA.—No cal fer-ne cas. Ho diu el senyor Fournier; és igual: no té importància.

Durant aquest diàleg, els diputats d'una i altra banda formulen protestes diverses.

El PRESIDENT imposa ordre a cops de campaneta i prega al senyor Fournier que deixi per a una altra ocasió el jutjar la conducta del senyor Pi i Sunyer, puix ara això no té res que veure amb l'article del pressupost que s'està discutint.

El senyor FOURNIER.—Jo crec que sempre és oportú denunciar als que procedeixen en forma injuriosa per a Espanya.

El senyor BESTEIRO.—Seria convenient conèixer els judicis que va emetre el senyor Pi i Sunyer.

El senyor FOURNIER.—Doncs, en un Congrés mèdic que se celebra a Perpinyà, contestant a un assembleista que digué que s'honorava essent metge francès, el senyor Pi i Sunyer manifestà que ell a Espanya només podia ésser català.

Veus a la majoria.—Això ja és una altra cosa. (Es reproduïxen les protestes.)

El PRESIDENT prega novament al senyor Fournier que no insisteixi en tractar un tema que no té relació amb aquest debat.

El senyor FOURNIER acaba la seva impugnació.

El senyor RUANO li contesta per la comissió.

Els senyors BARCIA i ROMERO també impugnen l'article.

El senyor ROMERO demana que s'ampliï el crèdit per a pagar les dietes als catedràtics que formen part dels tribunals d'oposicions.

El senyor GASCON i MARIN s'associa a aquesta petició.

El senyor RUANO oposa la seva negativa en nom de la comissió.

El senyor ROMERO torna a parlar per a demanar que aquestes indemnitzacions a les expropiacions de carreteres es paguin pel torn de terminació dels expedients.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI diu que els pagaments es fan a tenor ed les dades en que es fan les subhastes. Per consegüent, encara que un expedient tardï a aprovar-se, un cop aprovat, s'anteposa a les corresponents subhastes posteriors.

El senyor ROMERO replica que es dona el cas que hi ha carreteres acabades fa més de deu anys, i per no acabar-se els expedients, estan sense pagar-se les expropiacions.

Això cal acabar-ho, puix les demores en molts casos són injustificades.

Ambdós oradors formulen altres observacions referents al mateix assumpte i queda aprovat l'article tercer.

La comissió accepta una esmena en la qual es proposa la redacció d'un nou article que passarà a ésser el quart, si bé la modifica.

El senyor VILLANUEVA accepta les modificacions i dona les gràcies a la comissió per haver acceptat l'esmena.

El senyor BESTEIRO demana la paraula per a combatre aquest nou article.

Se suspèn el debat i el Congrés passa a reunir-se en sessió secreta.

SENAT

Madrid, 6, 4'15 tarda.
Comença la sessió a dos quarts de quatre, presidint el senyor Sánchez de Toca.

Al banc blau, el ministre d'Hisenda.

Ordre del dia.
Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

Es vota definitivament el projecte de llei modificant algunes disposicions de la llei provisional sobre organització del poder judicial i llei d'enjudiciament criminal, atribuït a la inspecció de tribunals determinades facultats.

Es posa a discussió el dictamen de la Comissió de pressupostos sobre la secció referent al ministeri d'Hisenda per a l'any econòmic de 1922-2.

El senyor UBIERNA consum un torn contra la totalitat.

Diu que vol fer-ho d'una manera molt breu, sols per assenyalat la necessitat de reorganitzar els serveis de l'administració pública en el sentit de simplificar les funcions administratives, suprimint molts tràmits inútils, amb la qual cosa desapareixerà la desconfiança entre el contribuent i l'òrgan receptor.

Aquesta simplificació dels serveis de l'administració portaria necessàriament reducció del personal, i amb ella una important economia per al Tresor. Però aquesta reducció no podrà portar-se a cap fins que es modifiqui la màquina burocràtica.

Madrid, 6, 5'15 tarda.
Per la comissió li contesta el marquès de MORTARA, defensant el dictamen.

Reconeix la necessitat d'anar a la reorganització de la Hisenda i un bon pas hem donat en aquest sentit amb l'aprovació de la reforma tributària, però aquesta reorganització no pot fer-se d'una sola vegada i d'una manera radical.

El senyor UBIERNA rectifica, fent-ho també el marquès de MORTARA. Acabat el debat de totalitat es passa a la discussió per capítols.

El duc de LA ROSA demana explicacions sobre l'article sisè del capítol primer, «Personal especial», donant-les el ministre d'Hisenda i s'aprova el capítol.

Sense discussió s'aproven fins al capítol sisè.

El marquès de CAMPS apoia una esmena al capítol setè, que es rebutjada, aprovant-se el capítol.

Al vuitè, el senyor GARCIA VAQUERO fa algunes observacions sobre el cos d'inspectors d'Hisenda, els quals han de ser ben retribuïts.

El ministre d'Hisenda afirma que el dit personal compleix a satisfacció el seu deure.

S'aprova el capítol.

Sense discussió s'aproven els restants capítols del dictamen, el qual resta pendent de votació definitiva.

Continua la discussió del dictamen i vot particular al projecte de llei sobre contribució territorial.

El senyor RODRIGANEZ apoia una esmena a l'article segon i protesta de l'excessiu tribut que s'assigna als vedats de caça, sense tenir en compte que aquesta produeix grans beneficis i que no tots els vedats de caça són terrenys adequats per al conreu.

Madrid, 6, 8'30 mit.

El ministre de FINANCES aclareix l'objecte de l'article que determina el recàrrec del 25 per 100 sobre finques deixades a la producció espontània, però a aquestes finques de caça i conreu ja no hi ha el recàrrec. Tampoc afecta el recàrrec a la pinada, a l'alzina surera, ni a les finques destinades al foment de la ramaderia, de manera que només les finques destinades a llocs de caça per diversió són les que afecta aquest article, puix aquestes finques, tant les de caça major com menor ocasionen perjudicis a l'agricultura.

El ministre de Finances s'absenta de la Cambra per haver d'assistir a la discussió plantejada al Congrés.

Diversos senadors protesten de l'absència del ministre.

El PRESIDENT. — Hi ha el Govern present en la persona del ministre de Gràcia i Justícia i la Comissió per a contestar els senadors que intervinguin.

El senyor RODRIGANEZ rectifica.

El duc de l'INFANTADO nega que en aquest projecte hi tingui intervenció de cap mena, com li ha atribuït el senyor Rodríguez.

S'accepta, en part, una esmena del duc de l'Infantado a l'article segon del capítol vuitè.

A aquest mateix article hi defensa una esmena advocant per la repoblació forestal, el mateix orador.

A petició del president de la Comissió, se suspèn aquest debat.

Continua el debat sobre el projecte de llei regulant la suspensió de pagaments dels comerciants i companyies mercantils.

Sense discussió s'aprova fins a l'article 13.

A l'article 14 s'accepta una esmena del senyor Bartrina lleument modificada per la Comissió.

Sobre la totalitat de l'article, parla el senyor ROYO VILLANOVA.

Entén que la Comissió ha de donar algunes explicacions sobre les raons que hagi tingut per a acceptar l'esmena del senyor Bartrina que desvirtua la part substantiva del dictamen, i que fou objecte d'un renyit debat al Congrés. L'altra Cambra va entendre que per a donar un termini de més de tres anys als comerciants en suspensió, és necessari que així ho acordin almenys dues terceres parts dels creditors, i per aquesta esmena resulta que la prorroga de termini de més de tres anys, es pot fer efectiva amb només que en segona convocatòria no es reunixin els dos terços al·ludits.

Això embolella una discrepància amb el Congrés que creu necessari que s'expliqui.

El senyor BARTRINA explica l'abast de l'esmena que li ha estat acceptada. Considera que en no acudir a la segona junta el nombre de creditors que marca el dictamen per a concedir el termini de més de tres anys, és indubtable que això significa una oposició a la concessió de la prorroga per part dels creditors.

El senyor ROYO VILLANOVA no queda convençut per les raons exposades pel senyor Bartrina perquè està segur que foren aduïdes al Congrés sense resultat, i per això es creu en el cas de demanar votació nominal per a l'aprovació de l'article.

La Comissió entén que el Senat, per a discutir i aprovar un projecte, no té per què tenir en compte les esmenes acceptades o rebutjades per l'altra Cambra.

El senyor PRAST intervé per a dir que considera un perill la consignació en el dictamen, de les paraules «insolvent provisional» i «insolvent definitiu».

Diu que parla en nom dels interessos que representa com a president de la Cambra de Comerç, de Madrid.

El senyor GONZALEZ ECHAVARRI es congratula de que mercè a la seva intervenció d'ahir se senti a la Cambra l'autoritzada veu del president de la Cambra de Comerç, i diu que amb les modificacions introduïdes en el projecte, va a resultar que el Senat és més catalanista que el senyor Bartrina i Musitu, autor del projecte.

El baró del RIO TOVIA defensa els treballs de la Comissió, i diu que considera exagerats els temors exposats pels anteriors oradors.

El senyor PRAST rectifica explicant el perquè no es presenten esmenes al projecte, degut a la pressa amb que s'ha presentat a la consideració del Senat.

El ministre de GRACIA I JUSTÍCIA creu que l'esmena del senyor Bartrina no té l'abast que li ha donat el senyor Rojo Villanova, i prega a aquest que desisteixi de demanar votació nominal.

El senyor ROYO VILLANOVA diu que no té el propòsit d'obstaculitzar l'aprovació del projecte, però com que notoriament hi ha nombre suficient de senadors, insisteix en que la votació sigui nominal.

S'aprova l'article per 50 vots contra 15.

Una altra esmena del senyor Bartrina a l'article 15, es rebutjada, fent, en canvi, la Comissió, una addició a l'esmentat article que satisfà l'autor de l'esmena.

S'aprova l'article.

L'article 16 s'aprova després de subsanar un error del dictamen, a proposta de la Comissió.

Sense discussió, s'aprova fins a l'article 18.

El següent també és aprovat amb una esmena del senyor Bartrina.

Sense discussió, s'aprova fins a l'article 24.

Els senyors GONZALEZ ECHAVARRI i PRAST, proposen un article addicional donant a aquesta llei la vigència per a quatre anys.

El marquès de l'HERMIDA, per la Comissió, diu que l'article addicional seria acceptat si dignés ço que segueix: «Es podrà suspendre pel Govern els efectes d'aquesta llei donant-ne compte a les Corts, passats quatre anys de vigència».

El senyor GONZALEZ ECHAVARRI entén que la proposta és donar totes les facultats al poder executiu.

El ministre de GRACIA I JUSTÍCIA manifesta que amb això no hi ha sinó una millora per al projecte, per quant en un moment determinat, la llei pot ésser suspesa.

El senyor PRAST es dol que no s'hagi tingut en compte el dictamen que va emetre la Cambra de Comerç quan fou consultada pel Congrés, i demana que tant a les Corts de Comerç com a les mercantils, se'ls doni intervenció en aquesta mena d'assumptes.

Rectifiquen els senyors de l'HERMIDA i PRAST.

El senyor ROYO VILLANOVA diu, que requereix per elements de la Unió Monàrquica de Catalunya perquè doni facilitats a l'aprovació d'aquest projecte, així ho fa, però no sense manifestar que de 20 o més senadors catalans; només n'hi ha presents tres o quatre quan estem discutint un assumpte de capital interès per a Catalunya, i aquests tres o quatre, són precisament afectes a la Unió Monàrquica.

El marquès de CAMPS dona les gràcies al senyor ROYO per les facilitats que han permès l'aprovació d'aquest projecte, i manifesta, pel que es refereix a l'absència dels senadors catalans, que ell té la representació de tota la minoria a la qual pertany.

S'aprova l'article addicional proposat per la Comissió.

S'aprova el dictamen.

Declarada la urgència, també queda votat definitivament.

Es dona lectura al pressupost de Foment, i s'acaba la sessió a les 7'25.

PER ALS SOLDATS MADRILENYS

Madrid, 6, 10'30 mit.

A la casa d'A B C, s'ha celebrat aquesta tarda amb grandiosa solennitat l'acte de remetre als soldats madrilenys repatriats les quantitats que els han correspost en la subscripció patriòtica iniciada per l'Ajuntament i continuada després per l'esmentat diari.

L'hall d'A B C, on se celebrà la festa, estava magníficament exornat amb plantes, sota l'experta direcció del jardiner major de l'Ajuntament, Cecili Rodríguez. Les parets estaven totes cobertes amb uns magnífics tapissos que per al major esplendor de la festa havia cedit la real fàbrica de tapissos.

A les sis de la tarda ha arribat a la casa d'A B C, el Sobirà, qui ha fet la seva entrada a l'hall als sons de la Marxa real, interpretada per la Banda municipal, sota la direcció del mestre Villa.

Han rebut el monarca, que venia acompanyat del marquès de la Torre i de la seva ajudant, senyor Elizalde, els senyors de Luca de Tena (don Torcuat i don Joan Ignasi), el president del Consell, el governador civil, els exministres senyors Cierva i Francos Rodríguez, els generals senyors Orozco, Fresneda, Birguete i els directores d'alguns diaris de Madrid i redactors d'A B C.

Seguidament ha ocupat el Sobirà el seu lloc a l'estrada, prenent seient al seu costat el cap del Govern, don Torcuat Luca de Tena, l'alcalde, el governador civil i els senyors Francos Rodríguez i Cierva.

Previ el permís del Rei ha fet ús

de la paraula el senyor Luca de Tena, el qual ha pronunciat un breu discurs, explicant l'origen de la subscripció i el seu significat.

Ha enaltit el valor del soldat madrileny i ha acabat donant visques a Espanya, al Rei i a l'Exèrcit, que han estat contestats amb gran entusiasme.

Després ha fet ús de la paraula el senyor Sánchez Guerra, expressant la satisfacció del Sobirà en presidir aquest acte i fent per la seva pròpia mà la remesa del diner als soldats madrilenys.

Ha elogiat la generositat del poble madrileny i ha fet ressaltar la patriòtica significació de la festa que se celebrava, en la qual s'ajuntaven íntimament els soldats i els obrers madrilenys.

Immediatament ha començat el repartiment, que el Rei ha volgut fer personalment un per un.

El total dels donatius repartits puja a 24.800 pessetes. La quantitat rebuda per cada soldat és de 50.

Acabat el repartiment, el Rei ha recorregut la nau de màquines, contemplat el seu funcionament.

En aquest moment ha fet remesa don Torcuat al Rei i als seus acompanyants dels exemplars del diari que en aquells moments s'estava tirant i en els quals es donava compte del repartiment.

El Sobirà ha tingut grans elogis per al personal que amb tanta rapidesa havia fet el treball.

Després han estat obsequiats els invitats amb un esplèndid lunch, servit a la sala de visites d'A B C.

LA REFORMA DEL CODI DE COMERÇ

Com pot veure's en l'extracte de la sessió del Senat, avui ha quedat aprovat en aquesta Cambra, quedant només pendent del dictamen de la Comissió mixta, el projecte de llei de reforma d'alguns articles del Codi de Comerç.

NOTES PORTUGUESES

Lisboa. — Comuniquen de Nazareth que prop de la platja, un cop de mar feu naufragar una llanxa pescadora, morint ofegats vuit dels seus tripulants. — Havas.

LA COMISSIO DE PRESSUPOSTOS AL SENAT

La comissió de Pressupostos del Senat ha estat reunint anit passada fins a les dues de la matinada, terminant el dictamen del pressupost de Foment. Aquesta nit es reuneix novament per a estudiar el pressupost de Governació, havent invitat al ministre perquè hi assisteixi.

Aquesta tarda s'ha constituït al Senat la Comissió mixta de Pressupostos, deixant enllestits els dictàmens corresponents a Obligacions generals, Presidència i Estat.

L'AFER LEFEVRE

Al local que a la Casa de Canonges ocupa la Fiscalia, i davant del fiscal de l'Audiència de Madrid, s'ha constituït a les onze del matí el Jutjat especial que entén en el sumari per la mort del súbdit anglès Mr. Evens Lefevre.

Al cap de pocs minuts de constituir-se el Jutjat, passaren a la seva presència, per a fer remesa de l'informe, els doctors Alonso Martínez Díaz i el metge de l'Ambaixada anglesa Mr Gray.

L'informe del forense, que és molt extens, es pot considerar com un dels treballs més notables en la seva classe. En ell s'hi fa una detallada relació dels treballs realitzats en l'acte de l'autòpsia, i es recullen i estudien els anàlisis fets als laboratoris d'Histologia i Patologia.

El doctor Piga, per designació dels seus companys, ha llegit l'informe.

A un quart de tres de la tarda, mancant per llegir gran part de l'informe, s'ha suspès la lectura per a reprendre-la a dos quarts de vuit.

Naturalment que per no conèixer encara en la seva totalitat l'informe, el Jutjat, no es pot saber el seu resultat, si bé no és aventurat dir que se'n desprén que Lefevre va morir a conseqüència d'una infecció tetànica.

Es de suposar que en la part de l'informe que resta per llegir al jutjat, es consignaran i raonaran les causes de què pogué provenir la infecció tetànica que ocasionà la mort de Lefevre, i en la seva conseqüència, no seria estrany que el sumari entrés en una nova fase.

MANIFESTACIONS D'EN RODES

D'ençà que ha tornat de la Conferència de Gènova el senyor Rodés, no havia parlat amb els periodistes d'aquell acte internacional.

Ara, amb motiu de l'assassinat de Rathenau, ha dit, recordant l'amistat d'aquell llustre estadista:

— Amb quina oportunitat es podrien repetir ara les paraules que jo h

havia sentit a Gènova: «No n'hi ha prou en desmobilitzar l'exèrcit; és precis, també, desmobilitzar l'opinió».

Els catalans a Lourdes

VISITA AL DOCTOR GUILLAMET

La Junta de l'Hospitalitat Diocesana de la Immaculada Concepció ha estat a visitar el nostre venerable prelat, per a donar-li compte dels actes realitzats pels devots catalans a Lourdes, durant els dies del darrer romiatge.

Els que han visitat el doctor Guillamet eren el director espiritual de l'Hospitalitat, doctor Codina i Sert, i els senyors Sala, Agustí i Vallet, no podent assistir-hi el senyor Montolio per trobar-se malalt.

El prelat ha escoltat molt atentament els distingits visitants, interessant-se amb molt amor per tot el que li han contat, i preguntant amb amor fraternal per l'estat dels malalts que van formar part de l'expedició.

La Junta de l'Hospitalitat ha sortit excel·lentment impressionada de la entrevista. La simpatia amb que el doctor Guillamet va seguit aquestes manifestacions dels catalans, no seria pas estrany que es trobés en la seva assistència al romiatge de l'any vinent.

El doctor Codina ens ha expressat el seu desig que es fes present la seva satisfacció vivíssima per l'eficac col·laboració que van prestar en tots els actes del romiatge els sacerdots que en formaren part, contribuint amb llur exemple a la grandesa que revestiren totes les festes de pietat efectuades.

Els Pomells de Joventut

En la festa pomelística celebrada a Sans estigué representada la Mancomunitat del diputat don Josep Gràcia, i l'Ajuntament pel tinent d'alcalde don Bonaventura Plaça, i els consellers del districte senyor Anglada Llongueras i Tomás.

Sardanes

III CERTAMEN MUSICAL SARDANIS TIC DE BANYOLES

L'Ajuntament de Banyoles està organitzant per a la Festa major (24 d'octubre) el Tercer Certamen Musical Sardanic. Si bé no està enllestit el cartell definitiu, podem avançar que hi figurarà un premi de 500 pessetes a la millor sardana per a chor a quatre veus, la qual haurà de presentar-se abans del 10 de setembre, a la Secretaria de l'Ajuntament.

Anuncis oficials

LA COMPANYIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD

treu a concurs l'adjudicació de les operacions de descàrrega de vaixells que conduixin carbó per a la dita Companyia al port de Barcelona.

Els que desitgin pendre part en aquest concurs poden dirigir-se al senyor Agent comercial en aquesta ciutat a l'estació del Nord, de nou a dotze, els dies feiners, perquè els informi del plec de condicions i altres requisits necessaris.

La data que se celebrà l'obertura dels plecs rebuts serà la del 14 de l'actual, en les oficines de la divisió comercial de la Companyia del Nord (Paaseig del Rei, edifici B.—Madrid).

ASSOCIACIO DE VIATJANTS DEL COMERÇ I DE LA INDUSTRIA DE BARCELONA

En compliment de l'article 59 dels Estatuts, la Junta Directiva convoca a sessió ordinària de Junta general, que se celebrà el diumenge, dia 16 del corrent mes, a les nou del matí, a les sales de la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona (Casa Llotja, pis principal), essent l'ordre del dia: Lectura de les prescripcions dels Estatuts; referents a la Junta general. Lectura de l'acta de la sessió anterior. Lectura de la Memòria. Aprovació de comptes.

Tipus d'amortització dels mobles i immobles de propietat de l'Associació i del Montepiu (article 44, número 12).

Barcelona, 3 de juliol de 1922. — Per acord de la Junta Directiva. — El secretari, Joan Boada.

Cròniques d'Itàlia

Perúgia

La vella ciutat de Perúgia no forma part de la ratlla normal que segueix el turisme a Itàlia. Queda al marge, aïllada entre Florència i Roma. Perúgia, però, val no solament un viatge, sinó una estada llarga. I això per moltes raons, sense anar més lluny, per veure d'aprop les pedres de la ciutat italiana d'història més biològica i més apassionada, i per tenir una idea clara del pintor Vanucci, el Perúgia, que fou mestre de Rafael i el qual provocà, amb el seu mestratge i amb la seva obra, com ningú, el naixement del geni pictòric més acadèmic i més viu que hi ha hagut al món.

Perúgia, capital de la Umbria, regió d'una riquesa agrícola gorda, està situada gairebé al centre matemàtic d'Itàlia, tant en el sentit longitudinal com en el de la llargada. Aquest fet, explica tota la història aferrissada i violenta de Perúgia. En els temps antics, la Umbria fou el camp de batalla entre els Romans i la colònia etrusca de la Toscana. A l'Edat mitjana i moderna, mateixa constatació pel que es refereix a les lluites entre el Papa i la República de Florència. La Umbria es troba entremig d'aquestes lluites com el Piemont, respecte de les que distingueren França i Àustria i com a nel segle passat i aquest es troba Alsàcia i Lorena, entre Alemanya i França.

La Umbria, fins a la Unitat, fou la ciutat de la sang, de les passions a flor de pell i dels bandarres. Si no fos per l'oasi, casual i frescíssim, del Perúgia, que humanitza un xic aquests vells palaus severes, aquests carrers estrets, costaruts i coltoris, aquests monestirs i aquests convents mig fortalises, aquest silenci enorme de campanades d'esgarriat de falciots, a Perúgia es donaria el «patos» migeval, literari i romàntic, com en cap altra ciutat italiana.

Perúgia, situada damunt d'una muntanya, domina tot el paisatge umbri. La vall del Tevere plena dels grocs dels bladars i d'aquest verd blau aspre de les vinyes ensulfatades, s'esten envers migdia. A la fi de la vall, Assis, de color d'ossos, es repenta sobre les muntanyes. La plata subtil dels oliverars posa una glaixa blanca de fum a la terra. El paisatge umbri no té ni la gràcia ni la dolcesa del de la Toscana. No hi ha xiprés. La terra és més seca, les verdors són més primes — són els verds-poma del Perúgia — les formes no són tan sensuals. El paisatge umbri, si fos més ric en colors vinyes, seria com el nostre paisatge de Vilafranca.

De Perúgia, aquest paisatge es domina meravellósament. El millor bellvedere a la part de mitjà, és el del balcó que s'obre darrera el cor del convent de Sant Pere. Als freres d'aquest convent els robaren, precisament durant la guerra, un Rafael, una Mantegna i un Perúgia. Deixaren la sacristia buida de bona pintura. Aquestes teles no han estat trobades. Avis als turistes de casa nostra que tinguin gúies anteriors a 1921. El paisatge del nord és veu bé des de la placeta que té al davant el palau Staffa. Un passeig per la circumval·lació de Perúgia és recomanable per constatar el vers del primitiu que canta de la ciutat.

«Che come monte il sito e bueno e bello».

Però què hi fa que a Perúgia, malgrat la situació, el paisatge sembli secundari i s'emporti la victòria els homes i la història? Sembla que el

formiguer de passions que foren abans de la unitat les ciutats italianes, es fa a Perúgia més dramàtic i més intens i suggestiu que enlloc. Dels anys 413 i 414 de Roma que comencen les guerres entre etruscs i romans, de les quals parla Titus Livius, fins l'any 1860 en el qual foren derrotades les tropes suïsses del Papa, comandades pel coronel Schunhardt pels peruginis partidaris de la unitat, no té la història de Perúgia ni un moment de tranquil·litat. «Els Antigos» — diu el Cantó — seguir aquestes guerres, sense glòria, aquestes interrupcions de pau i repòs, variades en els incidents i sempre uniformes en l'impuls. No sembla sinó, en efecte, que abans, quan dues coses eren contràries i inconciliables, a Itàlia, venien a cercar el fons magnífic i tiut de Perúgia per veure qui havia de morir.

Aquella lluita tan picant entre cardenals concubinaris i cardenals «zealandis», es desenrotlla a Perúgia. En l'època de guelfs i gibelins, la ciutat estigué sempre amb el Papa, però els «popolari» foren gibelins. Això omple, tot el fons de les lluites entre la noblesa perugina, que tenia un falc per divisa, i el poble, que tenia un gat a la bandera. Lluites fosques, productores d'una psicologia especialment tenebrosa, ratllades d'aventurers imponents, com aquest Biondo Michelotto que fou l'aventurer més important del seu temps, intensos, inflamades, plenes de venjances matutines, de finors diplomàtiques, d'acions desinteressades o complexament egoistes. Tota la vida crua.

Maurras donava a entendre a l'«Antinea», que no hi ha com el viatge a Florència per curar la joventut del romanticisme polític i de tots els altres. Si Perúgia formés part de l'itinerari de l'alt turisme, hauria recomanat potser per a fer la cura. Perúgia. Per a justificar una doctrina política triu ha prou amb els Medici. Per a justificar la mateixa vida, s'ha de venir a Perúgia, passar pels «rines» estrets, per les places ofegades fent una ganyota, per les sales imponents i semi-illuminades dels palaus, pels convents i monestirs mig fortalises. Per veure com la duresa i la biologia poden esdevenir fets socials, generals, s'ha de venir a Perúgia, generalment, s'ha de venir a Perúgia.

La ciutat fou sempre guelfa. Els nobles posaren el lleó guelf al mur del comit. Però el poble treballa tant contra el Papa, sofria tant per a poder posar al mur el «grifo» destronant la tiara, que els nobles hagueren de respectar la insignia i la passió que l'havia enlairada.

Ara, Perúgia és una ciutat tranquil·la. Té 45.000 habitants. Té arquebisbe, forta guarnició; 69 establiments religiosos entre convente, monestirs i capelles; Universitat vuitcentista i animat centre feista.

A Perúgia els senyors viuen dalt i els pobres a baix. Els senyors són grans propietaris. Els propietaris tenen llurs advocats, llurs metges, llurs menescals, llurs xofers, llurs farmaceutics. Els senyors van al cafè, fan vida de família, tenen records i a la posta de sol van a donar un tomb per la circumval·lació. Entre vuit i nou, els fills dels grans propietaris fan el tifa, vestits a l'última moda a dalt de la muntanya que és Perúgia, entre els xisclets dels falciots.

JOSEP PLA

Perúgia, Umbria, juny.

Encara sobre el timo de la pietat

L'altre dia parlàvem d'una fingida protectora de monges i sacerdots, i donàvem compte de les ceves malifetes perquè la gent devota no fos sorpresa.

A la llista dels timos que a l'esmentada estafadora s'han descobert, s'hi ha d'afegir el dels «altars». No fa gaire, va presentar-se a una parroquia barcelonina i va demanar pel rector. Aquest la va rebre i la fingida devota li va dir com es devia que el temple tingués un altar major tan poc digne de la importància de la parroquia. Ella, que amb el seu espòs, vivia a una barriada veïna, professava una especial devoció al patró del temple i havia pensat pagar un altar nou i esplèndid.

Senyora, la parroquia li ho agrairà molt.

No calen agraïments. Vostè busqui arquitecte i la setmana entrant passarà per a conèixer el pressupost.

El senyor rector, amb la satisfacció natural, va encarregar uns projectes, va demanar preus i la setmana següent ho tenia tot preparat perquè ho conegués la falsoria.

Aquesta ho va trobar tot bé. Potser algun detall no la convenia del tot, però no tenia molta importància. D'altra banda, eren d'aquells que es podien arranjari mentre dures la construcció. Projectes i pressupost callia que els velés el seu marit, i es per aquesta raó que va endur-se'ls.

Al dia següent, va tornar-li amb tots els papers va portar-li la conformitat de l'espòs. Amb tot, deia aquell que volia un petit canvi, cosa insignificant de detall, que, com pot suposar-se, el rector va acceptar tot seguit.

I aleshores vingué el «tímo». En les visites anteriors, aquesta senyora l'hiu un esplèndid moneder, objecte que en aquesta darrera visita es trobà a faltar en pendre comiat del rector. Van haver-hi, com és natural, ofertiments, ella els va refusar, de moment, però molt aviat va créure més còmode acceptar cinquanta pessetes, per no anar, com es diu, amb les mans a la butxaca. I des d'aquell dia i hora el rector no ha sabut res més d'aquella dona.

Escenes tèniques van passar en una altra parroquia barcelonina. La qual cosa vol dir que aquesta original cristiana és un peix que es porta l'oli.

Deiem, en parlar de la visita que va fer a les Penidides, que aquestes monges vivien al carrer del Consell de Cent, essent així, que viuen al carrer d'Aragó. Fem aquesta aclaració per si alguna persona s'apiada de la seva situació angustiosa i els vol trametre alguna quantitat. Que en bona fe la necessiten.

Cultura

A l'Acadèmia Pràctica, previs seriosos exàmens celebrats davant de senyors perits i professors mercatoris, ha estat concedit el títol de Tenedor de Llibres als alumnes següents:

Senyoretas: Dolores Vidal de Llobatera, Rita Parals Boill, Blanca Ferrer Lóez, Maria Suñer Jofra, Montserrat Manich Oliva, Concepció Vilalta Bosch, Josepina Gran Cruset, Maria Rodon Vilanova, Maria Badia Boill, Roseta Bellisoley Joseph, Dolores Esteve Canals, Eulalia Monner Martorell, Assumpció Olivella Soler, Carme Casanovas Bou, Maria Llopert Alemany, Magdalena Oliver Torrell, Maria Fàbregas Arrando, Dolores López Amat, Carme Monclús Mitjana, Montserrat Subirana Ametlla, Angela Garcia Pruné, Teresa Feliu Monturiol, Margarida Nadal Fortuny, Manuela Torrent Esmarats, Dolores Caballé Roig, Emilia Fernández Miret, Mercè Tarradellas Ayet, Teresa Ramos Bru i Eudaldina Tenas.

Senyors: Joan Linars de Fernández, Josep Linars de Fernández, Agustí Fiol Colomer, Higinio Garcia Vargas, Joan Garcia Miret, Jacint Astràs Platon, Joan Sabater Font, Josep Llacer Grech, Genís Rubio Ribera, Antoni Muñoz Fernández, Angel Bernaltes Mencías, Josep Sampietro Cativiella, Pere Oliver Costa, Née Acedo Bayó, Manuel Illa Illa i Antoni Ordaz Pastor.

AUTÒRITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

La Setmana de Lisboa

El conveni amb la Unió Sud-Africana

Com a corolari a la nostra darrera crònica sobre la situació de Portugal davant el Transvaal, hem de comentar només les declaracions anunciades ahir al Parlament per l'actual ministre de les Colònies, en contestació a les manifestacions del diputat Almeida Ribeiro. Aquestes paraules terminants, explicaren en una forma insofismable tot l'incident amb la Unió Sud-Africana.

Tots els costats de la Cambra, adoptant una actitud conscient i noble, apartant mesquins partidismes i esguardant només els sagrats interessos nacionals, es posaren al costat del Govern perquè aquest mantingués el prestigi nacional, com ho farà, en ténim la certesa, per l'ardent patriotisme que anima els homes situats al davant del país.

Es desconeixen encara els detalls de les negociacions i del rompiment, però per les seves línies generals ja conegudes, cal afirmar que els delegats portuguesos, l'Alt Comissari de Moçambic i el senyor Alfredo Rodrigues Gaspar, ministre de les Colònies, procediren amb el més absolut patriotisme, defensant el bon nom de Portugal i recusant tractar sobre tot allò que implicava mesures vexatòries i perilloses per a la nostra sobirania. No podia ésser altre el procedir dels portuguesos.

El desenrotllament dels ramals ferroviaris i del port de Lourenço Marques, subordinat a un Consell autònom, la majoria del qual, segons les clausules a redactar, havia de pertànyer a la Unió Sud-Africana, importava remetre, a mans estrangeres, per noranta nou anys, l'autonomia i l'esdevinidor de la gran província portuguesa, que es sentiria vexada per les pretensions realitzades del Govern veí seu.

La Delegació portuguesa, al cap de la qual es troba un gran patriota i home de reconeguda i elevada valor, com Freire de Andrade, davant la insistència del general Smuts no continuà ni un minut més les negociacions, que possiblement tornaran a restablir-se en el termini d'un any que manca per a la vigència del conveni de 1909, si el Govern Sud-Africà es conveï de la necessitat de respectar la sobirania d'un poble d'altres

tradicions que, en mig de tot, sap complir noblement els seus deures, considerant els seus tractats, com a vers compromisos d'honor, que mai el judi ni esqueixa.

La Unió té motius per a procedir així amb nosaltres, tornant a considerar les seves pretensions, perquè al seu costat hem estat veïns lleials mantenint sense enganys tot això que ens obligàvem amb el conveni fins ara en vigència.

Destitjar, doncs, intervenir en la nostra vida, manant com si estigués sin a casa seva, això no. Els portuguesos estimen molt la pròpia dignitat nacional, perquè suportessin aquest jou, i si algú, fos qui fos, pretengués arrossegar el país a tal enviliment, en sentiria fatalment i necessàriament, les conseqüències.

Rebutgem amb tota energia la intervenció estrangera, sigui la que sigui la forma en què es manifesti. Si la Unió refusa terminantment atendre les exigències d'avui, quedarem sense comerç possible, però restarem lliures i defensarem els nostres interessos com sigui menester.

La dignitat nacional és la que no pot ésser tocada ni amb l'ala fragil d'un ocell. S'ha de mantenir com el poble portuguès la desitja veure mantinguda, amb tot el prestigi propi de la raça i de la història glorificadora.

En el Parlament desapareixeren els partidismes polítics, fins els més irreductiblement adversos, per a situar-se al costat del Govern, que té a les seves mans l'honor de la Pàtria.

Fora del Parlament, es procedeix de la mateixa falsió.

No obstant això, les relacions entre Portugal i la Unió Sud-Africana segueixen amigables, conforme als desigs manifestats per l'Alt Comissari de Moçambic i el general Smuts, però això no priva que el poble portuguès deixi de manifestar, des d'ara, les seves opinions sobre l'assumppte que, si no és greu, és tanmateix delicat.

Així pensem, aquí, en aquesta Lisboa que, vosaltres, com un dia Pujols, Pla i Aguilà, judicàreu potser sigui encara la de Fradique Mendes, la de Eça de Queiroz.

Confederació Deportiva de Catalunya

En la darrera reunió celebrada per aquesta entitat, amb assistència d'un important nombre de delegats, es va tenir conèixement oficial de l'acord adoptat pel Comitè Olímpic Internacional concedint la Copa Olímpica per a l'any 1923 a la Confederació, com a representació global dels esports catalans i per l'actuació brillant que aquests han desenrotllat.

S'aproven les comunicacions tramesses amb tal motiu i s'acorda fer constar en acta l'agraïment de la Confederació per les valuoses gestions del senyor baró de Güell en les deliberacions de dit Comitè Olímpic.

Referent al repartiment de subvencions fou nomenada una ponència, composta pels senyors baró de Güell, Garriga, Vendrell i Mesalles, per a requerir de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament la prompta tramessa de les que estan pressupostades es troben pendents de cobrament. Per conseqüència d'aquest acord, ens consta que ha estat visitat el senyor Barbey, president de dita Comissió de Cultura, pel president i el secretari del Comitè Executiu de la Confederació, sortint de la dita entrevista agradablement impressionats els visitants, havent-se formulat i tramès la corresponent instància en tal sentit i esperant-se que l'Ajuntament fallarà en justícia en la seva primera reunió. Paral·lelament, avui es reuneix la ponència, composta dels senyors Cabot, Garriga, Ballvé de Gallart i Mesalles, per aprovar el projecte de repartiment de subvencions que ha de presentar-se al ple del Consell Superior, en la reunió que s'haurà d'efectuar aquesta primera quinzena de juliol.

Havent-se acordat mantenir el projecte de celebració d'uns Jocs Ibèrics a Barcelona l'any 1923, que ens foren concedits per la reunió anterior del Comitè Olímpic Internacional s'adoptà el criteri de consultar la Comissió tècnica de la Confederació, la forma de dur a la pràctica aquest magne projecte, sobre el qual haurà de presentar dictamen el Comitè executiu en la primera reunió del Consell Superior.

Davant la importància de la labor a desenrotllar per la Confederació, seguint un ordre d'organització necessari i indispensable, s'acorda que una nova ponència, composta pels quatre secretaris de la Confederació, formulí un projecte d'organització de Secretaria davant un plan concret a ealitzar, projecte que fins ha d'atènyer l'estudi del pressupost de despeses i fins la reglamentació interna de l'organisme federatiu.

Després d'haver estat comunicada pel senyor Losantos, delegat del Rem, la data del 10 de setembre pròxim per a la celebració de les regates campionat d'Europa d'aquest deport al nostre port, s'acorda sol·licitar de les entitats afiliades a la Confederació llur abstenció d'organitzar proves el diu dia que poguessin restar importància a la citada, i a la vegada interessar d'aquelles entitats la preparació de festes deportives amb que obsequiar i honorar els equips internacionals que hauran de visitar-nos amb tal motiu.

En aixecar-se la sessió del Consell Superior, els delegats que integren aquest procediren a l'elecció de les Comissions de Propaganda i Econòmica; integrant la primera els senyors Ballvé de Gallart, Aleu, Sostres, Carles, Moncada; delegats del Motorisme Marítim, Aballí, Jaumandreu, Saguer i delegat del Tir de Caça, i per a la Comissió Econòmica foren elegits els senyors Boix, Vendrell, Losantos, Rubira, Masiera, de Plandolit, Marqués, Bordas, Vidal i Riba i de la Lastra.

La primera comissió elegida com a president el senyor Ballvé de Gallart; secretari, el senyor Carles; i delegats en el Comitè Executiu i Comissions Econòmica i Tècnica els senyors Carles, Sostres i Aballí, respectivament.

La Comissió Econòmica elegí president el tesorero del Consell senyor Garriga, secretari el comptador d'aquest, senyor Elías, i delegats en el Comitè Executiu i Comissions de Propaganda i Tècnica els senyors Losantos, Boix i Rubira.

Aquesta mateixa setmana es reunirà la Comissió Tècnica per a procedir a la seva constitució i entendre en les propostes del Comitè Executiu.

La Universitat

Pel rector de la Universitat han estat firmats els següents títols de llicenciament:

Per a don Antoni Oliveres, alumne de l'Institut de Tarragona; per a donya Isabel Cervera, de l'Institut de Figueras, i per a donya Agustina Aulet, don Miquel Róger, don Gabriel Capó, don Antoni Morez i don Josep Llavina, alumnes del de Balçà.

Ha estat remès a l'inspector cap de primera ensenyança una denúncia sobre el funcionament d'un col·legi no oficial a Vilassar de Mar.

El diumenge, el rector anirà a Païlla per a inaugurar les noves escoles allí construïdes.

Per R. O. es convoca a concurs per a proveir la plaça d'auxiliar de Ciències de l'Institut de Reus, i a concurs de trasllat la càtedra de llen-

gua i literatura castellanes de l'Institut de Girona.

Ha visitat el rector el director de l'Escola Industrial de Vilanova, senyor Riquelme, per a fer-li remesa de 200 pessetes destinades a l'homenatge a En Ramon i Cajal.

També ha visitat el rector una comissió de Martorell de la Selva per a interessar-li la rapidesa en les gestions per a implantar allí una escola mixta.

Per R. O. s'ha autoritzat que donya Montserrat Bertran pugui posseir-senar-se, a Tarragona, de la classe que professa a Jaen.

El director general s'ha dirigit al governador de Lleida a fi que ordeni a l'Ajuntament de Benavent que adobi les escoles i l'habitatge del mestre.

El director general ha declarat incurs en l'article 171 el mestre d'Os de Balaguer, En Josep Glausó.

El dijous vinent començarà el rector les seves vacances estiuenques a Viladrau.

ASSEMBLEA MUNICIPAL

(Junta de Vocals Associats del 6 de juliol de 1922)

A la sala nova del Consistori i amb la presidència de l'alcalde, senyor marquès d'Alaïa, a les sis de la tarda, s'obre la sessió, que és ordinària i de segona convocatòria.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

L'assemblea acorda que presideixi l'alcalde i que per a la discussió regeixi el mateix Reglament de l'Ajuntament.

RATIFICACIO D'ACORDS

ELS VENEDORS DE SANTA CATERINA

Acord de 2 de gener de 1922 proposant que es legalitzi la situació dels venedors al detall que del Mercat del Born passaren al de Santa Caterina autoritzant-los per a vendre altres articles.

El senyor Olivella demana que no més s'autoritzi als venedors procedents del mercat del Born.

El senyor Rovira. — Tal com ja ho diu l'acord.

El senyor Olivella presenta una proposició incidental dient el mateix, i el senyor Santamaria s'hi adhiereix.

El senyor Rovira diu que en la llista dels venedors de l'expedient concedint l'autorització tots procedeixen del Born, i, per tant, no té cap inconvenient que s'aprovi la proposició, que serà una duplicació de l'acord.

Es ratifica l'acord i s'aprova la proposició.

DUES TAULES DE MERCAT

Acord de 2 de desembre de 1921 proposant que on hi ha dos llocs de venda de comestibles s'hi instal·li un lloc de pesca salada i que pagui 800 pessetes com a drets de permís i 75 de lloguer.

L'ex-capità general de Mercats, senyor Olivella, s'oposa a la transformació, perquè es perjudica l'erari municipal: haurien de pagar 800 pessetes cada un, o sigui 1.600.

Els senyors Bordes, Palau, Maynés i Degollada li donen una tanda de llocs de tècnica municipal, demostrant-li que en una Junta de Vocals Associats els acords s'aproven o rebutgen; s'augmenta o redueix la quantitat; però mai no es pot desvirtuar l'essència del mateix; que els llocs de comestibles paguen 400 pessetes cadascun, o sigui 800 pessetes, que són les que pagà la taula de pesca salada i de lloguer en paguen 40 cadascun, o sigui 80, i l'acord sols en fixa 75, o sigui una pèrdua de 5 pessetes al mes. Per tant, que per 5 pessetes no val la pena d'escoltar tants discursos.

Es ratifica l'acord.

AMPLIACIO DE VENDA

Acord de 20 de març de 1922 proposant que s'autoritzi l'ampliació de venda d'articles als venedors de mercats i les instàncies dels quals foren presentades amb anterioritat a primers de novembre de l'any últim, pagant per drets de permís el doble dels que estan assignats en pressupost.

L'ex-general de Mercats senyor Olivella, que ell mateix s'ha qualificat de «gat vell» en aquesta matèria, diu que el Reglament ho priva.

El senyor Rovira li fa algunes aclaracions.

El senyor Maynés li diu que de tant que còpies de mercats que sap (prou que ho sap!) ignora que malgrat les disposicions reglamentàries hi havia tals toleràncies que a redós d'elles s'hi crearen grans interessos, i per evitar un conflicte suprimint-ho, s'acorda legalitzar-los cobrant l'administració municipal el preu de la legalització, i no que «altres» cobressin als abusos i les il·legals toleràncies.

El senyor Olivella, no sabem per quin motiu, en sentir això va cridar: «Es que al mercat on jo era director no hi havia tals toleràncies!»

Demana que el dictamen torni a la Comissió.

El senyor Degollada. — Vostè no sap que ara és vocal associat i que a fora d'aquesta Junta no hi ha cap Comissió. Son acords d'Ajuntament el que s'hem discutint i no dictàmens de Comissió. Vostè no sap on és. Vostè pot demanar ratificació o refús d'un acord Consistorial i res més.

El senyor Olivella li dona les gràcies per la lliçó de tècnica consistorial.

MES DELS MERCATS

Es ratifiquen altres acords referents a llocs dels mercats sense que hi tingui res que dir el senyor Olivella.

LA PLUS VALUA

Acord de 23 de novembre de 1921 aprovant l'Ordenança fiscal reformada per a l'exacció de l'arbitri sobre els increments de la valor dels terrenys, situats al terme municipal de Barcelona, i R. O. del Ministeri de Finances de 10 de maig últim aprovant amb algunes modificacions la referida Ordenança.

El senyor Maynés hi presenta una esmena adaptant l'Ordenança de l'Ajuntament a la R. O. del Ministeri de Finances, i el senyor Romeu s'hi oposa, perquè en una Junta de Vocals Associats no és reglamentari.

El senyor Maynés diu que el senyor Romeu abans de parlar d'un assumpte se n'assabenta, si abans hagués llegit la R. O. a què es refereix, hi hauria vist que en el darrer extrem hi diu que se sotmeti l'Ordenança a la Junta de Vocals Associats perquè hi faci les modificacions que es considerin oportunes.

El senyor Romeu, en sentir-se enganyat surt «per peteneres», dient que es demostra la ministerialitat del senyor Maynés, frase que és celebrada per tots els adionats a audita dolents.

S'hi presenten altres esmenes.

El senyor Maynés diu que les ha llegides i les creu compatibles amb el fons de l'Ordenança, i promet estudiar-les i, amb la més bona voluntat, incorporar llur esperit a l'Ordenança de l'any vinent.

Els senyors Rocha i Viza diuen el mateix.

El vocal senyor Torras Sampol diu que després d'escoltar els caps de les minories i confiant amb llurs promences, retira les esmenes.

EL CONCERT DE LA CERVESA

Acord de 15 de febrer de 1922 proposant concedir al Gremi de fabricants de cervesa el concert de l'arbitri municipal sobre la cervesa; que essent, per als efectes del concert, 3.350.000 litres de cervesa el concert anual a Barcelona, correspon l'ingrés de 335.000 pessetes a base del tipus de 0'10 per litre fixat en pressupost; que no havent-hi reclamació en contra es concedeixi, pel termini de tres anys (1922-23, 1923-24, 1924-25) per la quota anual de 340.000 pessetes, amb les restants condicions establertes en el dit acord.

Sense discussió és ratificat.

MES RATIFICACIONS

Dels acords de les adjudicacions dels quioscos del Passeig de la Duana (davant el carrer de la Duana).

ARBITRI SOBRE ESPECTACLES

Es ratifica el concert amb els empresaris dels espectacles públics.

El senyor Capdevila s'hi oposa, perquè l'Ajuntament té prou empleats per a cobrar-lo directament.

El senyor Bordes. — No l'ha encertada, perquè és l'únic concert pel que no calen inspectors. Es cobra carregant un tant per cent el que cobra la gant un tant per cent sobre el que cobra la Hisenda de l'Estat dels mateixos establiments. No cal sinó saber el que ha cobrat l'Estat i deduir el que ha de cobrar l'Ajuntament i li paguen els que han concertat.

Es ratifica l'acord.

CONCERT AMB LES SOCIETATS RECREATIVES

Acord de 29 de març de 1922 proposant:

Primer. — Es prorroga el concert vigent amb la unió de societats recreatives de Barcelona, amb exclusió rigorosa de tot intermediari per al pagament de l'impost sobre casinos i circois d'esbarjo corresponent al període comprès entre el primer de gener de 1922 i al de març de 1923.

Segon. — Les quotes que la dita unió de societats recreatives haurà de satisfer seran les següents: Últim trimestre de l'exercici 1921 a 1922: 25.000 pessetes; exercici 1922 a 1923: 110.000 pessetes; exercici 1923 a 1924: 121.000 pessetes; exercici 1924 a 1925: 133.100 pessetes. Les quotes corresponents seran satisfetes per meigs avançats din-

tre dels cinc primers dies de cada mes.

Tercer. — Regiran les restants condicions del concert anterior, modificades en la forma indicada en l'adjunt document núm. 1.

Els senyors Massot, Santamaria i Escola presenten una esmena demanant a les societats recreatives que tinguin una part del local destinat a fins culturals o benèfics els sigui rebuixada la quota.

Es ratifica l'acord, deixant al bon criteri de la Comissió d'Hisenda el tenir en compte l'esperit de l'esmena per a aplicar-la a aquelles entitats que sigui de justícia.

PRESSUPOST EXTRAORDINARI DE L'EXPOSICIO DE BARCELONA

Acord de 31 de maig de 1922 proposant que s'aprovi l'esmentat pressupost per a l'acabament de les obres i celebració de les Exposicions Internacionals d'Indústries Elèctriques i General Espanyola, les relacions de les quals sumen 65 milions de pessetes; que s'aprovin també els annexos relatius, el primer a les regles d'aplicació del dit Pressupost quant a la seva relació de despeses, i el segon a les condicions generals de l'emprèstit, que constitueix l'ingrés de l'al·ludit Pressupost, així com al procediment per a la seva col·locació.

Els senyors Maynés, Rocha, Viza i d'Arquer presenten la següent addició, contenint les condicions tècniques de l'emissió de 130.000 títols de l'emprèstit per a l'Exposició:

«Interès: 6 per 100 pagador per trimestres.

Amortització, a partir d'un any després de clausurada l'Exposició fins al 15 de novembre de 1927. Tipus d'amortització: 510 pessetes. Garanties: Els ingressos interiors de l'Exposició, el rendiment dels arbitris especials i tots els ingressos ordinaris del pressupost municipal.

El rendiment de l'emprèstit es destinarà exclusivament a les despeses d'obres i restants necessitats per a la preparació i execució de la projectada Exposició en 1925.»

El senyor Romeu fa un llarg discurs malparlant de les persones que formen la Junta de l'Exposició, demanant-los comptes de com han invertit els diners anteriors i de com pensen invertir els que ara demanen. Recomanava als vocals que no ratifiquin l'acord.

El senyor Maynés diu que ell els demana que votin ço que l'Ajuntament ja ha aprovat atenent a la finalitat patriòtica del gran certamen que ha de fer-se en 1925. Els recomana que es recordin com abans de 1888 hi havia diaris i regidors que s'oposaven a la celebració d'aquella Exposició com avui s'hi oposa el senyor Romeu (Aquest en protesta). Malgrat això, l'Exposició se celebra i fou un grandíssim èxit i ha estat la grandesa de la nostra ciutat. Totes les Exposicions han portat immensos beneficis a les ciutats on s'han celebrat. Avui recordem i glorifiquem els homes de l'Exposició de 1888, com després seran lloats els homes que fan la de 1925.

Aquesta fou projectada fa 6 o 7 anys. Aleshores, en situació molt diferent a la d'ara, es cregué que amb deu milions de l'Ajuntament i deu més de l'Estat n'hi hauria si no per a fer l'Exposició, per a preparar-la. Però esdevingué la guerra i al món s'originà una conflagració econòmica: el que en valia dos, ara en val vuit, i amb aquella quantitat no s'ha pogut fer sinó transformar la muntanya de la manera esplèndida, magnífica que a la vista de tots els ciutadans està.

Encara que només s'hagi fet aquesta transformació, que ens ha engrandit i embellit la ciutat, ja n'hi hauria prou.

Però hi ha més. Se celebra una Assemblea de representants de totes les forces vives de Barcelona i en ella s'acorda celebrar l'Exposició, i tots unànimement acordaren demanar al Govern que es dictés una llei important als ciutadans una doble contribució durant el temps de l'Exposició.

Circumstàncies polítiques han impedit que es dictés la llei, i com que s'havia de fer l'Exposició en 1925 o no fer-la, perquè en altres dates celebren Exposicions altres ciutats i com que s'havien d'aplegar recursos, ha calgut valer-se d'altres mitjans. L'Ajuntament ha donat tota la seva ajuda

ient un emprèstit de 65 milions, no solament per a preparar-la i acabar-la, sinó per a fer noves urbanitzacions, compra de finques i altres obres complementàries de l'Exposició. Els 65 milions seran totes les despeses que ocasionarà.

Els ingressos que hi haurà aminoraran aquesta quantitat.

L'Ajuntament tindrà amb l'Exposició importants ingressos. No hi ha dubte que vindrà concedida la llei demanada per l'Assemblea. Gaudirà del producte de l'arrendament de tots els serveis de l'Exposició, les entrades, els drets dels expositors i la venda de parcel·les de terrenys després de celebrada l'Exposició. Si aquesta ingressos no cobressin directament els 65 milions, indirectament la ciutat en beneficiarà una molt superior quantitat.

No vol el senyor Romeu que se li digui enemic de l'Exposició, però vol privar-la de tots els recursos. Doncs, com es faria sense diners?

Tot el que ha dit contra les digníssimes personalitats de la Junta no ho recollirà; seria una ofensa a aquells patriòtics i honorabilitats dels quals els defensors de tan injustes acusacions. S'han de despreciar aquestes paraules, perquè si s'en les cas no es podria fer res gran en bé de la pàtria.

Ha parlat que s'hi havien malversat grans quantitats. No entenem com el senyor Romeu, que es diu monàrquic, desmenteixi les paraules que una altíssima representació d'Espanya, en visitar les obres de l'Exposició, va pronunciar d'entusiasta elogi a les mateixes dient que considerava molt ben emprats tots els milions que s'hi havien gastat.

Jo confio que els senyors vocals re-

cordaran amb orgull que all van votar a favor d'aquest pressupost que permetrà realitzar un tan grandíssim certamen.

El senyor Romeu es fa un embull i diu que ell no s'oposa a què es faci l'Exposició i se li donin els milions, sinó que vol que ens expliquin com s'han gastat i com pensen gastar-los. Penseu — diu — amb la responsabilitat que arrossegueu si ratifiquen aquest acord.

Els senyors Rocha i Junyent recomanen als vocals que ratifiquin l'acord. (El senyor Romeu surt de la sala.)

El senyor alcalde pregunta si es ratifica l'acord, i com que ningú contesta, es dona per aprovat.

El vocal senyor Bertran demana explicacions i el senyor Maynés les hi dona, extenses.

Entra el senyor Romeu i es queixa que estant ell absent s'hagi votat en votació ordinària, ja que ell volia que es votés nominalment.

El senyor alcalde explica com ningú havia contestat a la seva pregunta i l'havia donat per ratificat.

El vocal senyor Sanxo diu que no està assabentat de res, i el senyor Bordes li contesta dient que no compleix el deure d'assabentar-se de l'ordre del dia que se li va remetre fa dies a domicili i podia ampliar demanant dades a les oficines municipals.

Es discuteix si s'allargarà o no la sessió, i a les 9'20 s'acorda anar a sopar i reprendre la sessió a les onze de la nit.

Sembla que promourà una llarga discussió l'acord referent a la compra del Parc Güell.

D'ACÍ D'ALLÀ

MAGAZINE MENSUAL

EDITORIAL CATALANA

Escudellers, 10 bis — Barcelona

SUMARI

Com s'han descobert els restes esquelètics de Manut a Pedralbes, *Emília Mestre*. — La VI Festa Anual de l'Institut d'Estudis Catalans. — El Clavell, *Maria Ramona Boixader*. El «F. C. Barcelona», campió. — Els vidres d'En Gol, *Rafel Benet*. — Sant Joan (poesia), *A. Moliné*. — Praga, *J. R. Slaby*. Epigrames (poesies), *Ricard Permanyer*. — Les reines de la primavera, *Arnau de Castellbó*. — De l'Aplec de la Sardana. «Molt Segle XX» (dibuix), *d'Emili Ferrer*. — Corpus: L'ou com balla (fotografia). — Un xalet de la Ciutat Jardí barcelonina — Modes, *Giselda*. — Torre per vendre, per *Castanyols*. L'Exposició Internacional d'Automòbils de Barcelona. — La gesta de Fifi, *J. Massó Ventós*. — Catalans d'Amèrica: H. Nadal Mallol, *Leandre Cervera*. — La comanda del rei Mwanga i del seu Katikivo, *Blai*. — En busca, *Alfred Gallart*. — L'Orfeó Català a Sallent. — La introducció de la Litografia a Catalunya, *Valeri Serra i Boldú*. — El nou servei d'autobusos de Barcelona, *R. F.* — El nou Camp del «F. C. Barcelona». — Els amics de Catalunya. — Actualitats. — Crònica catalana, *X.* — Suplement artístic: Vidres esmaltats, d'En Josep M. Gol. — Coberta, d'Emili Ferrer.

Subscriuiu-vos al D'ACÍ D'ALLÀ

El més important, magazine que es publica. Si no el coneixeu demaneu-nos-el avui mateix que us servirà de mostra.

Preu: 1'25 l'exemplar

Subscripció anyal: Barcelona, 13'50 Fora, 14'50

NOTICIES DE L'ESTRANGER

La protecció de la República

Les esquerres i el centre d'Alemanya volen respondre a les agressions cruentes del terrorisme monàrquic amb mesures de caràcter legal i jurídic. Volen protegir la República i defensar els seus homes, no per un sistema de represàlies en el mateix terreny de la violència traumàtica, sinó amb noves lleis que reprimeixin la propaganda i l'acció dels adversaris.

Elaborat el projecte de protecció a la República — tal és el nom que se li dona — ha estat sotmès a la deliberació del Consell d'Imperi, format, com és sabut, pels representants dels diversos Estats del Reich. Una forta oposició s'és manifestada dins aquest organisme, oposició que, com acostuma a succeir sovint, ha estat capitanejada pels representants de Baviera.

Amb tot i això, la votació ha estat favorable al projecte. Hi ha hagut 48 vots en pro i 18 en contra. Així mateix s'ha aprovat la llei d'amnistia, per 55 vots contra 11. En tots dos casos hi ha hagut majoria de dues terceres parts, constitucionalment indispensable.

Pel que fa al projecte de llei de protecció a la República, els vots contraris són els de Baviera, Prússia oriental i occidental, Brandenburg, Pomerània, Baixa i Alta Silèsia, Eslovig-Holstein i Hesse-Nassau.

Cal dir que, enduts pel moviment d'indignació sentimental que ha desfermat la mort trágica de Walter Rathenau, els esquerristes alemanys van una mica massa enllà en algunes de llurs peticions represives. Per exemple, la comissió de la Constitució de la Cambra prusiana ha adoptat una moció dels demòcrates en el sentit que els llocs d'importància de l'administració de la justícia siguin reservats a republicans, i una moció dels socialistes majoritaris demanant que desapareguin de les biblioteques escolars totes les obres de caràcter monàrquic. Potser aquesta petita persecució bibliogràfica no sigui la millor manera de protegir la República alemanya.

A. ROVIRA I VIRGILI

Les responsabilitats de la guerra

Paris, 6. — M. Viviani, que era president del Consell de ministres quan va esclatar la guerra, tractant a la Cambra de la qüestió de les responsabilitats va recordar que el 26 de juliol de 1914 Sèrbia va contestar l'ultimàtum d'Àustria en forma que permetia recobrar l'esperança general en la pau.

M. Viviani pregunta per quina raó va preparar la seva marxa abans d'obtenir resposta el representant austriac, i per què va marxar.

Diu que després d'envair la Sèrbia i d'haver començat el bombardeig de Belgrad, encara Rússia es va adherir a la proposició de Lord Grey de convocar una conferència entre les quatre potències.

El senyor Sazonov, afegeix M. Viviani, va demanar únicament la suspensió de la marxa de l'exèrcit austriac, a la qual cosa es va negar Àustria, i Alemanya envià el seu ultimàtum a Rússia per haver mobilitzat quatre cossos d'exèrcit a la frontera de Galitzia i no a la d'Alemanya, i així en la resposta a la mobilització d'onze cossos d'exèrcit austriac a la mateixa frontera.

Fa observar M. Viviani que la concentració de tropes d'Àustria i Alemanya exigia solament tres dies a partir del decret de mobilització, mentre que Rússia necessitava setze dies per a mobilitzar.

Després de la reunió de Potsdam, Alemanya interrogà a Anglaterra sobre la seva actitud, i li va contestar que no permetria que França es veiés empenya a un conflicte.

El ministre rus Sazonov va preguntar si Rússia podia comptar amb França com la seva aliada, i li vaig contestar, diu M. Viviani, que França romaniria fidel al seu compromís d'aliança, però recomanant a Rússia que no fes res que permetés a Alemanya considerar-se en conflicte amb ella.

Rússia no havia mobilitzat sobre la frontera alemanya quan el «Lokal Anzeiger» va publicar el dia 30 de juliol l'ordre de mobilització de l'exèrcit alemany. A pesar que von Jagow va qualificar la publicació d'aquest document com una mala acció davant M. Jules Cambon, M. Viviani afirma que el dit diari no va publicar el decret sense autorització del Govern.

Per últim, fa notar M. Viviani, que Àustria va decretar la mobilització el dia 31 de juliol a la una de la matinada, i que la mobilització russa fou decretada el mateix dia a les onze del matí, o sigui posteriorment a la mobilització austriaca. — Havas.

Paris, 6. — Els diaris, a l'ensenyament que consideren singularment paradoxal el fet de què la qüestió de les responsabilitats de la guerra hagi pogut ésser objecte d'un debat a la Cambra de diputats francesa, es complauen unànimement en comprovar que el

debat d'ahir va permetre que es fes justícia amb motiu de les odioses insinuacions comunistes, dirigides contra el cap del Govern, senyor Poincaré, i es donarà molta llum sobre les veritables finalitats perseguides pels comunistes.

Molts diaris subratllen l'actitud difícil del senyor Vaillant Couturier, així com també la perfecta i absoluta inutilitat dels seus il·legats, mentre que el Sr. Viviani, mitjançant un eloqüent i substancial discurs, assolí la unió sagrada a la Cambra, com en 1914, i va donar un cop decisiu a la propaganda bolxevista.

L'orgue pacifista «L'Oeuvre», així com també l'orgue socialista «Le Peuple», qualifiquen l'actitud de Vaillant Couturier, de ridícula.

Altres diaris de l'esquerra diuen que a després, amb segura claretat, que cap home d'estat francès, pugui, en justícia, ésser acusat de no haver fet tot el possible per a salvar la causa de la pau.

El discurs de Vaillant Couturier — afegeixen — fou pronunciat inútilment, per trobar-se mancada de raó així com també de justícia.

En general, tots els diaris estan conformes en que ja era hora de posar terme a aquesta campanya abominable dels bolxevistes, descobrint-los el joc. — Havas.

A la Cambra francesa

Paris, 6. — Per 445 vots contra 29 s'acorda imprimir el discurs pronunciat per l'ex-president del Consell de Ministres senyor Viviani.

La Cambra prossegueix la discussió de les interpellacions formulades sobre la qüestió de les responsabilitats de la guerra.

El diputat comunista senyor Cachin censura el que denomina «política russa i bolxevista» del senyor Poincaré amb anterioritat als esdeveniments de 1914.

Insinua que França empenyí Rússia a la guerra.

Recorda després la temptativa realitzada per l'ambalador Charles I de Àustria en 1917, i es plany que no obtingués èxit, prolongant-se així la guerra.

El senyor Poincaré puja a la tribuna en mig de grans de grans aplaudiments. Llegí indignat una carta dirigida al senyor Courtial per un obrer mutilat de Clermont Ferrant, demanant que es posi fi a la distribució dels abominables fulles i a la propaganda amb què es persegueix al senyor Poincaré.

En terminar la lectura d'aquesta carta esclatà la majoria dels escons grans aplaudiments.

Traçant el fons del debat, el president del Consell, senyor Poincaré recrimina els comunistes de voler pendre a Alemanya una part de les

seves responsabilitats per a llençar-les sobre França.

Demuestra que Alemanya tractà a Anglaterra i als Estats Units, com també a França mateixa, de provocar semblant campanya, que exercia igualment al seu país, per a rebutjar les responsabilitats.

Interromp el senyor Briand recordant l'ultimàtum tramès a Alemanya quan von Simons tractà d'ajornar la qüestió de les responsabilitats.

Diu que els membres de l'Assemblea nacional alemanya assumiren aleshores com ho havien fet anteriorment els negociadors dels Tractats de Versalles.

La política de França, diu el senyor Poincaré, era una política d'estreta intel·ligència europea amb l'objecte de seguir en contacte no solament amb Anglaterra, sinó amb la Triple Aliança. — Havas.

La Comissió mixta del desarmament

Paris, 6. — La Comissió mixta temporal per al desarmament ha elegit vicepresident al delegat italià senyor marqués de Saluzzo, que reemplaça al ministre italià de Negocis estrangers senyor Schanzer.

Després d'un debat en el qual intervingueren els senyors Robert Cecil, Francis i Alcibi Zamora, a proposta del senyor Viviani es decidí pregar al Consell de la Societat de Nacions que es dirigís el més aviat possible als Govers que no han contestat encara a la demanda que els dirigí el dit Consell perquè facilitessin informes i consideracions relatives a les exigències de la seva seguretat nacional, a les seves obligacions internacionals, a la seva situació geogràfica i les seves consideracions especials, amb l'objecte de poder comptar amb un conjunt de contestacions tan completa com sigui possible per a la vinent Assemblea.

També acordà que tornin a la Subcomissió respectiva les contestacions rebudes de catorze potències respecte a la situació dels seus pressupostos de despeses militars i navals, contestes que són molt satisfactòries i revelen un progrés bastant sensible en la via de reducció d'aquestes despeses.

L'estudi de les mesures que cal adoptar amb l'objecte que sigui ratificat pels països signataris la Convenció de Saint Germain relativa al tràfic d'armes, ha estat igualment tramès de nou a una Subcomissió, així com també les qüestions relatives a la destrucció dels estocs de guerra, l'excedent de les fàbriques privades d'armes i l'enquesta sobre les estadístiques.

L'estudi d'aquesta qüestió de les estadístiques ha de prosseguir-se a 10 nebra per una Subcomissió de tècnics. En el referent al projecte del contralmirall Segrave tendint a fer extensiu el Tractat naval de Washington a les potències no signatàries, la Comissió ha decidit, després de breu discussió, sotmetre l'assumpte a l'estudi previ de la Secció naval de la Comissió consultiva permanent.

La Comissió ha demanat al Consell que se li trameti el resultat d'aquest estudi tècnic de forma que es pugui presentar un informe complet en la vinent Assemblea. — Havas.

A la Cambra anglesa

Londres, 6. — Un diputat pregunta a la informació espanyola segons la qual el primer ministre senyor Lloyd George té intenció d'entrevistar-se amb els primers ministres d'Espanya i França abans que se celebri la reunió relativa a la qüestió de Tànger, és exacta.

El senyor Lloyd George li contesta dient que abans de la Conferència no.

Lord Curzon, que serà l'encarregat de defensar els interessos de la Gran Bretanya, s'entrevistarà amb ells, però no abans de la Conferència. — Havas.

Londres, 6. — Hau aquí la contesta donada pel Govern a una altra pregunta referent a la qüestió de Tànger:

«La suggestió del senyor Wedgwood de què Anglaterra comprí els interessos de França a Tànger i passí l'import d'aquesta compra al crèdit de França, no és de cap manera pràctica per a resoldre la qüestió de Tànger.

El senyor Lloyd George no s'entrevistarà amb els primers ministres de França i Espanya abans de reunir la Conferència que ha de tractar la qüestió de Tànger.

Lord Curzon serà l'únic que s'entrevistarà amb els dits primers ministres. — Havas.

Comunicat oficial del Vaticà

Roma, 6. — El Vaticà ha facilitat un comunicat oficial amb motiu d'haver circulat un rumor afirmant que s'havia produït una rebel·lió entre els gendarmes pontificis el dia 3 de l'actual.

Segons aquest comunicat el que ha passat és el següent:

Dos gendarmes s'havien negat a complir un servei que els fou assenyalat i després es negaren també a sofrir el càstic que se'ls imposà, i en vista d'això foren obligats a l'acte a dimitir llurs funcions.

Vient-se aleshores manifestacions a favor dels castigats en alguns companys seus, el secretari d'Estat va donar ordre que els dos gendarmes sortissin immediatament del Vaticà, essent monsenyor Pizzardi, substitut del secretari d'Estat, acompanyat d'altres persones, el que feu que es complís a l'acte la dita ordre, i es realitzà sense dificultat. — Havas.

Sublevació de l'exèrcit brasiler

Buenos Aires, 6. — Segons notícies de Río Janeiro, l'exèrcit brasiler s'ha sublevat en part. Una fortalesa, la guarnició de la qual s'ha sublevat, ha estat atacada per les tropes lleials i encara es resisteix. Es tenen notícies que d'aquests combats han resultat molts morts. — Havas.

Río Janeiro, 6. — Després d'un eloqüent discurs pronunciat pel senyor Ruy Barbosa, la Cambra de Diputats ha aprovat per unanimitat la declaració de l'estat de siti. — Havas.

Els fills de súbdits anglesos nascuts a l'estranger

Londres, 6. — A la Cambra dels Comuns s'ha aprovat en segona lectura el projecte de llei que estipula que tot fill nascut a l'estranger de pares britànics, residents a l'estranger, serà considerat com a súbdit anglès, si així s'expressa en la declaració de naixement feta davant dels consols britànics o si en arribar a sa majoria d'edat l'interessat repatria la seva nacionalitat britànica. — Havas.

Vaixell a fons

Londres, 6. — Telegrafien de Montreal al «Daily Mail» donant compte d'haver-se enfonsat el vaixell «Orthia», a causa d'una topada amb un vapor. Al lloc del naufragi si han enviat embarcacions d'auxili. — Havas.

Incendi a una fàbrica d'alcohols

Hamburg, 6. — A la fàbrica d'alcohols de Biehlverder ha esclatat un violent incendi, havent arribat les flames a dos grans dipòsits que estaven plens d'alcohol.

En inflamar-se el líquid han fet explosió els dipòsits, fent volar una part de l'edifici.

El sinistre ha causat nombroses víctimes i les pèrdues materials són enormes. — Havas.

Ajuntament en ple segrestat per vaguistes

Paris, 6. — Telegrafien de Zwickau (Saxònia), que la multitud, contra la qual disparava la policia per a contenir un tumult, ha intimidat als policies a què els donessin les armes.

Com sigui que la policia s'ha negat a tal pretensió, s'ha produït una topada violentíssima, fent-se foc per les dues parts, essent grosses les pèrdues d'una i l'altra banda.

En senyal de protesta els obrers s'han declarat en vaga i s'han apoderat de l'Ajuntament en ple, guardant els regidors en qualitat de penyor. — Havas.

Liautey a França

Paris, 6. — Procedent de Marsella ha arribat a aquesta capital el mariscal Liautey. — Havas.

Els autors de l'atemptat de Maximilià Harden

Berlin, 6. — La policia ha descobert els instigadors de l'atemptat contra Maximilià Harden, els quals s'han refugiat a Oldenburg. Per tal motiu s'han practicat nombroses detencions. — Havas.

En defensa de la República

Berlin, 6. — Al Reichstag s'ha discutit la llei per a la defensa de la República. El ministre de l'Interior ha declarat que el país està en perill i demana que cadascú compleixi amb el seu deure.

El diputat Stressemann ha dit que està disposat a cooperar amb el Govern, afegint que per un temps determinat la reconstitució d'Alemanya solament era possible en el terreny de la República.

El Govern ha remès a una comissió especial, per al seu estudi, les proposicions concretes i els oferiments de l'esmentat diputat. — Havas.

La política a Saxònia

Magdeburg, 6. — El president de Saxònia ha dissolt les organitzacions «Casc de trinxera» i la «Unió d'antics combatents», i ha suspès per tres setmanes la publicació de tres diaris reaccionaris. — Havas.

Les obres d'Anatole France

Roma, 6. — Les «Acta Apostolicae Sedis» publiquen un decret de la Congregació del Sant Ofici prohibint totes les obres d'Anatole France. — Havas.

Els comunistes de Viena

Viena, 6. — Cinc comunistes acusats d'excitació a la desobediència militància, jancant la premsa, han estat absolts, menys el redactor de la «Rothe Fenne», que ha estat condemnat a una multa de deu mil coronas. — Havas.

El Congrés Industrial de Marsella

Marsella, 6. — En el banquet de clausura del Congrés industrial foren pronunciat diversos brindis, essent molt aplaudit el pronunciat pel representant espanyol. — Havas.

La situació a Xina

Pekin, 6. — Li-Yuan-Hung, que com se sap desempenya interinament la presidència de la República, va rebre el dia 4 del corrent un telegrama signat per tots els membres de l'Assemblea provincial de Canton proposant la destitució del Govern de Canton a favor del Govern central. — Havas.

La reglamentació del treball agrícola

La Haia, 6. — Davant del tribunal Internacional de Justícia, el representant de Portugal advocà per la competència de l'oficina d'organització internacional del treball en les qüestions que poguessin sorgir en el treball agrícola, mentre que els representants de França i Hongria afirmaren que l'aplicació de la jornada legal del treball a les feines agrícoles produïa escissions que encarririen encara més el cost de la vida. — Havas.

Banderes txequas restituides a Praga

Praga, 6. — Durant la cèlebre batalla anomenada de la Muntanya Blanca, que tingué lloc en 1820, un centenar de banderes txeques van caure en poder dels imperials, i foren traslladades a Roma, on foren solament exposades a les esglésies.

El Govern txecoslovac ha emprès negociacions prop del Vaticà, per a obtenir la restitució d'aquests trofeus que constitueixen per al poble txec una preciosa relíquia del seu passat històric.

L'orgue catòlic «Cech» anuncia que aquestes negociacions han estat coronades per l'èxit i que les dites banderes seran tramessas a Praga. — Havas.

La Conferència de La Haia

La Haia, 6. — El president de la Conferència, senyor Patyn, contestant a Litvinof, ha dit que la decisió de França, Bèlgica i Noruega de participar en els treballs de la Comissió no russa implica l'acceptació de les seves clausules, per les quals aquests tres Estats participen en la dita Comissió en condicions iguals als altres països. — Havas.

Grossmann s'ha suïcidat

Berlin, 5. — L'individu anomenat Grossmann, detingut per haver assassinat algunes dones, acaba de suïcidar-se a la cella que ocupava a la presó. — Havas.

MANIFESTACIÓ IMPO

L'èxit aconseguit per la inscripció

Organització dels Actes d'Afirmació Catalana

L'ASSEMBLEA

Dia 8. — A les quatre de la tarda. Lliga Regionalista.

Per acord de la Comissió d'Acció Política tenen dret (i diríem obligació) d'assistir a l'Assemblea:

Els senadors.

Els diputats a Corts.

Els diputats de la Mancomunitat.

L'alcalde i els regidors de Barcelona.

Els alcaldes o representants de les minories nacionalistes dels municipis caps de partit judicial.

Els presidents de les societats adherides o un representant d'aquestes.

Tots els qui vulguin assistir-hi, hauran d'inscriure's prèviament a la Secretaria de la Lliga Regionalista — Boters, 4 — on els serà donada la credencial d'assembleista.

Els representants de minories municipals nacionalistes hauran de presentar, en l'acte de la inscripció, un document en el qual consti la delegació de llurs companys de consistori.

Els presidents o delegats de societats, l'acord de la Junta Directiva adherint-se a l'Assemblea i delegant-los per assistir-hi.

NOTES: Les societats que no estiguin expressa i oficialment adherides a la Lliga Regionalista poden fer-ho abans del diumenge. Els que tinguin dret d'assistir a l'Assemblea i no puguin assistir-hi, se'ls prega que trametin l'adhesió.

EL MITING

Dia 9. — A les onze del matí. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 2.ª).

Comunicacions

Porten a la Plaça d'Espanya (Arenes) des de diferents indrets de Barcelona, les següents línies de tramvies:

Rambles, Arenes, Sans: Núm. 1 (bandera blava).

Astiller, Drassanes, Rambles, Arenes: Núms. 27 i 33 (bandera groga).

Oriental, Pelayo, Arenes: Núm. 28 (bandera groga amb ratlla blava).

Bordeta, Arenes, Rambles, Drassanes: Núm. 52 (bandera groga amb ratlla vermella).

Plaça de Catalunya, Collblanch: Núm. 58 (bandera blava).

Marina, Corts Catalanes, Arenes, Sans: Núm. 56 (bandera blava).

Plaça Palau, Marquès del Duero, Arenes, Sans: Núm. 57 (bandera blava).

De la Plaça d'Espanya (Arenes) al Palau de l'Art Modern (uns 300 metres) hi haurà servei d'autoòmnibus.

Les portes del miting s'obriran a les deu del matí.

Hi ha dues portes: la de Ponent, per la qual hauran d'entrar els que hi vagin a peu o en autoòmnibus, i la de Llevant (carrer de Lleyda), per la qual hauran d'entrar els que hi vagin en cotxe o auto particular.

A la porta haurà d'ésser presentat el tiquet corresponent.

NOTA: Fora molt convenient que dintre la sala del miting els assistents es col·loquessin cap al cantó de les portes per on hauran de sortir per a entrar a la sala de l'apat. Grans rètols ho indicaran.

L'APAT

Dia 9. — A la una de la tarda. Palau de l'Art Modern. Exposició de Montjuich (Sala 1.ª).

CANVI DE TIQUETS

El primer tros del tiquet-rebut, que diu «Apat monstre», ha d'ésser canviat pel butlletí d'entrada a l'apat, en el qual es designa el número o lletra de la taula, el número del seient i la porta per on s'ha d'entrar a la sala de l'apat.

El canvi del tiquet-rebut pel butlletí d'entrada es farà:

A la Lliga Regionalista (Boters, 4) fins al dissabte, a les deu del vespre.

A les quixetes col·locades a les portes del Palau de l'Art Modern des de les nou del matí del dia 9.

Els assistents que vulguin seure plegats, hauran de presentar junts, al canvi, els tiquets-rebuts.

No és possible fer canvis de butlletins una vegada remesos ni reservar-ne, sinó és per taules completes.

LES PORTES D'ENTRADA

Com va fer-se en l'apat del Parc Güell i amb objecte d'evitar contracorrents i topades de les còrrues de gent, a cada butlletí s'indica, ultra la taula i el seient, la porta d'entrada.

Les portes seran quatre: dues exteriors i dues interiors, aquestes des de la sala del miting.

Les exteriors són:

Porta núm. 1 de Ponent. Els que hagin d'utilitzar-la, segons indicació del butlletí, deuen sortir de la sala del miting per la porta també dita de Ponent.

Porta núm. 4 de Llevant. Els que hagin d'utilitzar-la hauran de sortir de la sala del miting per la porta dita també de Llevant.

Portes núms. 2 i 3 interiors; comuniquen la sala del miting amb la de l'apat.

L'ORGANITZACIÓ DE LES TAULES

Cada taula va marcada amb un número, del 1 al 35, amb passadís que les parteix, o amb una lletra. Sobre cada plat hi va el número del seient, els parells a la dreta, els senars a l'esquerra, mirant la presidència.

Seguint aquestes instruccions, en pocs minuts i sense molèsties, poden quedar asseguts tots els assistents.

Les recomanem en gran manera.

Per a començar el dinar, es donaran dos tocs de campana: un de prevenció, i cinc minuts després el d'execució.

Acabat l'apat, serà bo que els que formin agrupacions foranes no es moguin dels seients corresponents, per a fer més factible les reunions amb la Comissió d'Acció Política.

DON AMÓS

HE tingut una sorpresa d'aquelles que es tarda tant a refer-se'n. He vist que D. Amós Salvador havia fet un article sobre el separatisme, i jo, sincerament, confesso que em creia que el dit senyor feia molt temps que era mort.

Però, quants anys deu tenir aquest bon home? Quan jo era un noi ell ja feia cara de passar dels setanta. Si fos veritat que encara viu — jo no m'ho vull pas creure — per força hauria de tenir-ne bon xic més de cent.

Asserenat un xic, i pensant assossegadament en el cas, ja em figuro el que ha passat. Aquest article, que ara ha sortit a *El Imparcial*, el devia publicar D. Amós, quan vivia, en els seus bons temps, farà quaranta o cinquanta anys, contra els autonomistes cubans. I ara, un d'aquests xistosos escriptors madrilenys l'ha reproduït, substituint pels mots «Catalunya» i «catalans», tots els que en l'article deien «Cuba» i «cubans».

Hem de confessar que la pensada ha estat d'efecte, perquè reproduir aquells severes judicis d'un home tan eminent com D. Amós, és un cop, per al nacionalisme català, del qual dubto que pugui mai més aixecar-se'n.

Tal volta molts no ho creuran així, però serà perquè no tenen idea exacta del valer immens d'aquell home egregi, amb el qual la posteritat no ha estat pas justa, perquè no li ha aixecat encara el monument que es mereix.

Jo el vinc a proposar aquest monument, en el qual es perpetuïn els múltiples aspectes de la personalitat de D. Amós.

Fou caci; el seu feu va ésser Logroño.

Fou taurófil; fou el més gra taurófil d'Espanya. Portava sempre a la butxaca una llibreta en la qual tenia anotades totes les «corridas de toros» a què havia assistit durant la seva vida, amb els noms dels toreros que havien torejat, amb els cavalls que s'havien mort, amb «los pases» que s'havien fet, amb «las orejas» que s'havien donat...

Fou un purista del llenguatge, un veritable precursor de la Lliga del Bon Mot. Parlava tan fi, que l'última vegada que fou ministre deixà de ser-ne perquè el Rei — ingrat — va demanar al president del Consell que el lliurés d'haver de veure més al davant seu un home que parlava tan fi. Sempre els grans homes han estat incompresos i han hagut de sofrir amargures!

Jordi CATALÀ

AL DIA

La santa continuïtat

Tasca d'ahir, tasca d'avui, tasca de demà: santa continuïtat. L'ideal, un; la llibertat de Catalunya; Catalunya governada per si mateixa, dintre un gran imperi ibèric, de nacions i regions autònomes; el procediment, l'actuació, emmollada a les circumstàncies. Quin Estat major, quin general, pot assenyalar el detall d'una guerra, ni d'una batalla? Els governs donen als Estats majors i generals l'objectiu de la guerra, l'objectiu de la batalla, però res més: les circumstàncies i condicions de l'enemic dirigeixen, realment, les operacions. Cal anar a tot punt, s'hi s'ha d'anar per tals camins — però la manera d'anar-hi no pot imposar-se: és ella de les circumstàncies.

Així l'obra de la Lliga Regionalista, concreta, fixa, en l'ideal i en l'actuació, és variable a cada punt, en el detall de la batalla. Exemple: si tots els no catalans pensessin com pensa el senyor Amós Salvador, aviat estaria aclarida l'actuació de la Lliga: desfer-se, per a constituir una altra agrupació amb finalitat i actuació diferents. Afortunadament, els Amós Salvador són una excepció: no tothom és boig, encara que molts ho semblin.

Però el mateix article del senyor Amós Salvador dona una indicació per a un detall de la guerra contra el centralisme i l'unitarisme: — Hem d'apolar, diu ell, contra tota manifestació autonomista, la U. M. N. — Resposta de la nostra actuació: ajuntar tots els elements autonomistes contra la U. M. N., que és l'arma material de la política espanyola contra Catalunya.

Actuar, actuar sempre, constantment; fer obra de santa continuïtat i amb la mirada en l'ideal, anar-s'hi acostant sempre, convertint, demés, cada català en un catalanista; això és: fer-los amants de la nostra llengua, del nostre dret, de l'orgull de la raça; i batalladors per l'autonomia de Catalunya.

POL

Polítics

EN CAMBÓ

Avui ha arribat a Barcelona l'ex-ministre En Francesc Cambó.

«NOSTRA PARLA» A BALAGUER

El programa de l'anunciada festa que ha de celebrar-se a Balaguer el diumenge, dia 9, amb motiu d'inaugurar-se la Delegació de «Nostra Parla», és el següent:

Al matí hi haurà a la plaça Mercadal una audició de sardanes.

A la tarda, tindrà lloc un miting d'afirmació nacionalista en el qual han de parlar els senyors Xavier Rubies, Escrivà i Bonet, de Balaguer, i Massó i Llorens, Martí Esteve i Palleroia, de Barcelona.

— 0-0 —

L'Atracció de Forasters

La Societat d'Atracció de Forasters ha publicat un luxuós i interessant àlbum, contenint 50 fotografies de gran format, primer volum d'una sèrie que es proposa editar, amb tal de reunir-hi l'inventari gràfic de quantes belles monuments, naturals i urbanes conté la nostra ciutat de Barcelona.

Així per la seva valua artística com per l'esplendidesa i pulcritud de la seva presentació material, és la darrera publicació de la Societat d'Atracció de Forasters verament digna dels prestigis d'aquella benemèrita entitat i de la importància de la nostra capital.

T DE CATALANITAT

ó als actes ha estat grandios

Les Idees
i les Imatges

PROFESSIO DE FE PATRIOTICA

«Un ver nacionalista — hom ha dit — posa la pàtria abans que tot i per damunt de tot, concep, tracta i resol totes les qüestions polítiques pendents en relació amb l'interès nacional; amb l'interès nacional i no amb els seus capricis de sentiment, aficions o repugnàncies individuals; amb l'interès nacional i no amb els seus càlculs privats o interessos personals.»

Una volta acceptada la veritat, o la necessitat de la veritat, de la pàtria, aquest formulari rigorista resulta però, la raó i la lògica mateixes. És un model, tanmateix, un ric massa cornel·lià (1), se'n objectarà.

No importa. És perfecte en el seu gènere. És una funció harmònicament subordinada a la seva virtut, ens diria Plató.

Per la categòrica i enèrgica condemnació que, implícitament i explícitament, formula contra els nostres egoïsmes individuals — encara que sigui en benefici d'un egoïsma col·lectiu — la professió de fe patriòtica que suau hem recopiat pot ésser, doncs, justament considerada com un alt i estimulant factor d'establiment general.

JOSEP MARIA JUNOY

(1) Llegat's la tragèdia «Horace».

Festa
de la Música Catalana

Demà, dissabte, dia 8 dels corants, a dos quarts de deu de la nit, l'Orfeó Català celebrarà amb tota pompa i solemnitat la Novena Festa de la Música Catalana, la qual serà presidida per les nostres autoritats populars i per l'eminent mestre director i compositor Kurt Schindler, l'il·lustre catalanòfil que tantes i valuosos proves d'amor i admiració a la música catalana té donades.

Com de costum, després de la lectura del discurs presidencial, degut al propi mestre Kurt Schindler, serà proclamada la Reina de la Festa, la qual ha estat nomenada pel propi Orfeó Català, que deferint als requeriments de l'autor premiat amb la Flor Natural, que és el jove compositor reverend P. Antoni Masana, S. J., ha adjudicat el títol honorari a la gentil senyoreta Concepció Patxot, filla d'En Rafael Patxot, l'honorable patriota, a qui tant deu l'Art a la cultura general de la nostra terra, amb les seves exemplars fundacions.

Les tres seccions de l'Orfeó Català, ultra el cor a veus mixtes premiat amb la Flor Natural, cantrau el recull de cançons harmonitzades, la «Mal maridada» i «La nina bella»; dos motets religiosos corresponents al premi del senyor bisbe i vuit cançons extretes dels quatre primers reculls de melodies populars que han obtingut premi.

Finalitzarà tan solemni acte amb l'execució de l'agran glosa per a cor mixt «Un miracle de Sant Ramon», original del mestre Kurt Schindler, que l'Orfeó Català, sota la direcció del mestre Lluís Millet, cantarà en homenatge a l'il·lustre propagador de la música catalana en terres nord-americanes.

La Comissió d'Acció Política de la Lliga
al poble de Catalunya

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més sumorta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directors de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a prendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I crida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

El festival del Turó Park

Per a dissabte, a les deu de la nit, s'ha organitzat un festival extraordinari en honor dels assembleïstes de la Lliga Regionalista i dels concurrents als actes del dia 9.

Ultra els números ordinaris de les atraccions, hi haurà els següents interessants números extraordinaris:

Cursa de cintes catalanes, amb valuosos premis.

Ballets populars catalans, a càrrec de l'Esbart Folklore, dirigit pel senyor Rigall.

Concert de sardanes, a càrrec de la còbela «Nova Harmonia», de La Bisbal, reformada: presentació a Barcelona.

Castell de focs, que finirà amb una magnífica apoteosi al·legòrica de Catalunya.

El districte de Manresa

Pugen a 544 els assistents del districte de Manresa, a l'àpat.

Entre aquests hi figuren 23, dels 25 alcaldes, i 142 regidors. Cinc Ajuntaments hi figuren en ple.

Molts de muntanya no poden assistir-hi, per trobar-se en plena sega.

Aquesta gran massa de ciutadans vindran en vagons especials que la Companyia del Nord ha posat a disposició dels organitzadors.

L'ÈXIT ASSOLIT

La confiança en la Lliga

Deu hores abans de l'anunciada per a tancar la subscripció al

MITING I APAT MONSTRES
ha quedat completament plena

Avis d'interès

Els posseïdors de tiquets que no puguin assistir a l'àpat i els de talonaris que els sobri algun tiquet faran un gran favor remenant-los de seguida a la Lliga Regionalista, perquè han quedat molts ciutadans esperant aquesta eventualitat.

Per si hi ha tiquets sobrers

A la Lliga Regionalista es donen als sol·licitants de tiquets per l'àpat uns números correlatius, als quals, dissabte, seran servits, per rigorós ordre, els tiquets que, per l'avis anterior, fossin retornats.

LA NOSA

TOTHOM recorda que l'il·lustre cabdill nacionalista En Francesc Cambó, en ésser cridat a regir el Ministeri de Finances, es preocupà seriosament de resoldre el problema de les hisendes locals, arribant amb els representants de les Diputacions a fórmules pràctiques, que foren incloses en els projectes de llei que anaven a ésser presentats a les Corts el mateix dia que caigué el Ministeri Maura.

El nou Ministre de Finances, senyor Bergamín, gens entusiasta dels organismes locals, ajornà el projecte d'En Cambó. Els representants de les Diputacions iniciaren aleshores una campanya persistent per a aconseguir almenys que, dins l'articulat de la llei de pressupostos, fossin descarregades les hisendes locals de certes obligacions que hauria d'atendre l'Estat amb els seus recursos.

Aquesta modestíssima aspiració, després d'una sèrie de gestions i incidents de tota mena, aconseguí l'adhesió assenyada i convinguda de tots els sectors parlamentaris i tots els partits polítics.

Aconseguida aquesta unanimitat, comença a discutir-se al Congrés l'articulat de la llei de pressupostos. I aleshores sorgeix la Unió Monàrquica Nacional per a exercir el seu paper essencial de nosa.

Els senyors marquès d'Olerdola i Fournier han impugnat l'articulat de la llei de pressupostos, sense més objectiu que entrebancar, que molestar, que evitar aquesta descàrrega d'obligacions a les hisendes locals.

Aquesta no és, evidentment, una qüestió política, car ha aconseguit la unanimitat d'opinió de tots els partits polítics. No és una qüestió de separatisme, que diria l'Amós Salvador. És una qüestió administrativa, una qüestió en la qual estan interessades totes les Diputacions de les terres d'Espanya. Malgrat tot això, la U. M. N. s'hi oposa.

Aquest incident demostra la veritable essència entrebancadora de la U. M. N. No és un poble, no és un partit, no és una opinió, no és un grup. És una nosa.

Tan absurda, tan inexplicable és aquesta actitud, que el mateix senyor Bergamín, gens afecte als organismes locals, hagué de dir al senyor Fournier que patia l'obsessió de la Mancomunitat. I és que ni els mateixos enemics de la causa de Catalunya poden suportar ja una conducta tan arbitrària, tan absurda, tan peculiar, com la de les minories parlamentàries de la U. M. N.

I un dia un senador no català ha de dir a la U. M. N. que ja han parlat prou en contra de la Mancomunitat. I un altre dia és el mateix senyor Bergamín qui nota la dèria anticatalana del senyor Fournier.

Si a Madrid mateix comença ja a cansar i a enutjar l'actuació absurda de la U. M. N., cal que el nostre poble, amb una afirmació substantiva de catalanitat, no toleri l'existència política d'un conglomerat de l'odi i del despit, l'única actuació del qual és pertorbadora, destorbadora, negativa.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Junta de vocals associats

EL PARC GUÉLL

La discussió del dictamen de compra del Parc Guéll ha estat llarga i ha motivat una votació preliminar i un altre de definitiva, en la qual el dictamen ha estat aprovat per 34 vots contra 31.

La sessió ha acabat a les dues de la matinada.

PENINSULA

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

Madrid, 7, 12:30 matinalada.

El comunicat de Guerra d'aquesta nit, diu així:

«L'Alt Comissari comunica al ministre de la Guerra el següent:

La bandera del terç i dos tabors de regulars de Tétuan, els quals, durant les passades operacions reforçaren la columna de Larraix, han tornat avui a aquest territori de Ceuta, per Dras-el-Hacen, recorrent, des del campament de Mexerat l'espai comprès entre les darreres posicions col·locades pel general Sanjurjo i el coronel Saliquet, entre Teffer i Xauen, sense tirar un tret, amb la qual cosa s'ha fet efectiu el clos pel Sud de la regió de Yevala, objectiu de les operacions que es venien desenvolupant en l'esmentat territori de tres anys ençà.

Un cop efectuada aquesta marxa d'avui, tornen les forces a llurs bases, reorganitzant-se els territoris de reraguarda, que tornen a la normalitat després d'aquests mesos d'actives operacions.

Al territori de Melilla, el matí d'avui, les forces de cavalleria de la columna de protecció de la carretera de Batel a Drius han estat hostilitzades per l'enemic, que s'ha retirat davant dels nostres focs, fent-nos les següents baixes:

Mort: soldat del batalló de Girona, Francesc Soler Salvador.

Ferits: de Trevíño, Pere Forbala López i Domènec Prat Juviera.

Demés, un cavall de Trevíño, mort.

Ha arribat a aquesta ciutat el general Sanjurjo, per a conferenciar amb mi.

LA SESSIÓ SECRETA DEL CONGRES

A dos quarts de nou de la nit ha acabat la sessió secreta del Congr's, el resultat de la qual s'esperava amb la natural curiositat davant de l'anunci que el diputat Ban-Baumergem donaria compte, com a primer signatari, d'una proposició encaminada a elevar a 1.000 pessetes mensuals les dietes dels diputats en concepte d'indemnització.

Com és sabut, ara cobren 500 pessetes mensuals en concepte d'indemnització per les despeses de correspondència per la supressió de la franquicia postal.

Oberta la sessió, ha fet ús de la paraula el senyor Lerroux, en representació de la Junta de Govern interior, de la qual forma part, i en un xarador discurs ha advocat perquè les despeses de representació del president del Congr's avui de 30.000 pessetes, siguin elevades a 60.000, tornamentant-se en què carrec de tanta autoritat i prestigi, cal vestir-lo de la màxima brillantesa en els seus aspectes moral i material.

La proposició del senyor Lerroux ha estat acceptada per unanimitat.

Sense discussió s'ha acceptat també l'acord que, amb carrec al pressupost de la Cambra, es paguin les despeses del trasllat a Madrid de les despeses dels diputats de les Corts de Cadix, que reposen al cementiri de l'esmentada població i que estan en el més lamentable abandon.

S'ha reproduït el projecte de nou edifici per al Palau del Parlament, presentat en temps d'En Canalejas.

Ha donat lectura també el senyor Lerroux d'una altra proposició per a fixar el sou mínim del personal subaltern de la Cambra en 3.000 pessetes; però com que no hi estava inclòs tot el personal, s'ha acordat atorgar al president de la Cambra un vot de confiança perquè, sense necessitat de donar-ne compte en una nova sessió, resolgui en la forma que cregui més justa i equitativa.

Ha passat després el Congr's a ex-

minar la moció relativa a les dietes dels diputats.

El senyor Rovira ha demanat immediatament la paraula, i invocant la llei electoral, ha fet notar que el carrec de diputat no és retribuït, i que assumpte tan delicat cal tractar-lo en sessió pública.

Segons les nostres notícies, el senyor Rovira ha recordat als diputats presents que el quadre de les Constituents, col·locat damunt dels escons, semblaven assenyalar les seves figures amb els braços enlaire als diputats d'enguany que subjectin la seva impetuositat i es facin dignes del país que elegix els seus representants a Corts.

El diputat senyor Prieto s'ha adherit a la proposició del senyor Rovira perquè la qüestió es plantegi en sessió pública.

Ha recordat que, malgrat la doctrina sustentada pel senyor Rovira, el seu cap, el senyor Maura, sense haver jurat el carrec de diputat, acceptà la indemnització per les despeses de correspondència.

Ha acabat dient que els socialistes mantenen llur criteri que tots els càrrecs han d'ésser retribuïts.

A continuació han parlat representants de tots els altres partits per a adherir-se a la proposició que aquest assumpte sigui discutit en sessió pública.

Acceptat l'acord, el president ha anunciat que traslladarà a l'ordre del dia la moció presentada.

AVIADORS EXECUTATS?

El corresponsal de «La Correspondencia Militar» diu avui en una crònica que d'alguns dies ençà corre un rumor greu, que és el tema de les converses i que els periodistes no han pogut confirmar, guardant-se a la Comandància general una impenetrable reserva.

El que s'afirma és el següent:

Amb el Krim manà formar Consell de guerra, una «Junta» amb aparència de tal, als dos aviadadors, capità Gràcia Peña i el tinent Josep Florencio, els quals, el mes passat, aeriessaren violentament en territori enemic, i que, fracassades les negociacions per al rescat, foren portats presoners a Axdir.

Aquesta «Junta» condemnà a mort els esmentats aviadadors, però amb la següent diferència: El pilot, capità Gràcia Peña, seria passat per les armes, i el tinent Florencio, per ésser el bombardejadore, seria cremat viu.

Tan inhumana sentència, es diu que fou executada aparatosament, formant el cap rebel la mehal·la i assistint a l'acte de l'execució tot el Govern de Beni-Urraguel, i els altres notables de la cabila que segueixen al cap rebel, essent afusellat el capità Gràcia Peña i cremat viu el tinent Florencio, farà uns vuit dies.

A la Comandància general ni afirmen ni neguen el fet. La única cosa que rotundament m'han dit és que allí per cap confidència s'han rebut notícies que crim tan vil·la s'hagi comès.

Sé que farà vuit dies es va rebre la confidència d'un moro que assegurava que Amb-el-Krim tenia el propòsit, dels bombardeigs aeris d'executar la sentència, que l'opinió pública dona per executada; però, al mateix temps que la policia indígena rebia aquesta notícia, n'arribaven d'altres assegurant que Amb-el-Krim, al davant d'una important harca, havia abandonat Axdir.

EL MOBILIARI D'EN MENENDEZ PELAYO

El president de l'Acadèmia de la Història, ha publicat una extensa nota sobre el trasllat dels mobles d'En Menéndez Pelayo, dient que l'habitatge es necessitava perquè hi pogués viure el bibliotecari secretari, única manera de poder-se exercir la vigilància, per tal d'evitar el robatori de llibres i codis que ultimament s'ha descobert, i que puja a uns 70.

Els mobles d'En Menéndez Pelayo han estat posats a disposició de l'alcalde de l'Ajuntament de Santander, per entendre la Reial Acadèmia que a la casa que fou la pròpia, on va treballar i viure la major part de la seva vida, on el seu pare i germans moriren i on s'escolaren els últims moments de la seva formosa existència, era el lloc adequat per conservar les rellevants relíquies de la seva existència material.

Termina dient la nota que l'acord de l'Acadèmia, només té una finalitat d'ordre interior, i que per a res es relaciona amb l'admiració i respecte

deguts a la inoblidable figura del preclar director, la vida del qual ha procurat perpetuar l'Acadèmia en els seus llibres per ella publicats, i la memòria del qual és la primera en conservar com a sagrat monument.

TROBALLA

Comuniquen d'Albacete que en unes excavacions realitzades a Villapalacios, foren trobades, entre altres restes històriques, cants de fang cuit, pebeters, i en lloc apart, el de més transcendència: la tomba i restes d'un príncep o cacic celta, entre l'enorme ossament del qual hi havia un magnífic anell d'or en forma d'espiral, de 10 a 12 polsades, un penjoll nasal triangular de marfil amb muntura d'or i tres asperons que devia haver usat per a esmolar l'espasa, la gegantesca persona, guerrier, príncep o cacic.

En un altre lloc s'han trobat una destreal de pedra, dents de marfil i or, i alguns objectes més, tots ells molt curiosos.

ELS MESTRES DE LA CORUÑA

Els mestres de la Coruña, han enviat telegrams al Govern protestant de què l'alcalde no els pagui les despeses de la casa.

INTOXICACIONS

Avui han estat assistit a les cases de socorsos nou intoxicats per la llei. Vist això, l'alcalde ha dictat serioses disposicions comminant els infractors amb multes i amb la clausura de les tendes.

EN LERROUX

El senyor Lerroux ha estat interrogat sobre la transcendència política que hagi pogut tenir l'apat celebrat al nou club, al qual assistiran, entre altres, el president del Consell, don Natali Rivas i el cap dels republicans.

—No s'ha parlat de política ni hi vaig anar només que per a complaure al meu antic amic En Natali Rivas.

—No sé perquè s'esbranyen d'aquestes coses. Voleu com voleu la fantasia, jo sé el que faig i de tot responc.

FESTIVAL

Aquesta tarda s'ha celebrat al Teatre del Centre, el festival a benefici de la guarnició de Madrid que ha estat repatriada.

Hi ha assistit la infantesa Isabel.

La banda del regiment del Rei, ha executat un concert.

Després, la companyia del Teatre Lara, ha representat el passatempe «Consolar al trist».

La segona part del programa l'ha constituït l'eterna d'un passatempe de Asenjo i Torres del Alamo, titulat «El legionari madrileny», posat en escena per Mariquita Pujol i Marian Osos, de la companyia del Centre, i els malabaristes excèntrics.

ELS PRESSUPOSTOS

A última hora de la tarda, ha acabat la Comissió Mixta de Pressupostos, d'examinar la tasca realitzada per cada un dels Cossos Col·legiadors sobre els projectes; i aprovà els de Pressupostos i Obligacions generals, Presidència, Estat, i Despeses de Contribucions i Rendes.

En el Pressupost de la Presidència ha prevalgut el dictamen de l'Alta Cambra en el qual s'introdueix un augment de cinquanta mil pessetes per a la comissió protectora de la Indústria Nacional, i per a atendre les despeses que origina la formació i edició d'un catàleg d'indústria.

En el relatiu als altres projectes del pressupost, han prosperat els dictamins del Congr's.

DE GUERRA

A la proposta d'ascensos del present més, ascendeixen al carrec immediat, els següents caps, oficials i similars.

Infanteria. — Quatre tinentes coronels, deu comandants, cinte capitans i tres tinentes.

Cavalleria. — Tres tinentes coronels, tres comandants, dos capitans i un tinent.

Artilleria. — Tres tinentes coronels, dos comandants, tres capitans i un tinent.

Enginyers. — Un tinent coronel, un comandant, tres capitans i tres tinentes.

Guàrdia civil. — Un tinent coronel, un comandant, un capità, un tinent, dos alferes i un sergent, i ingressa un tinent.

Carrabliners. — Un tinent coronel, un comandant, un capità, un tinent, dos alferes, sis oficials, i ingressa un tinent.

Intendència. — Un tinent coronel.

Intervenció. — Un comissari de guerra de primera classe, un de segona i un oficial primer.

Sanitat Militar. — Un capità metge i un farmacèutic segon.

Clerecia Castrense. — Un tinent vicari de segona, un capellà major, un capellà primer, un altre de segona, i ingressen dos aspirants aprovats.

Oficines militars. — Dos oficials segons, tres tercers, dos escrivents de primera, tres de segona, i ingressa un aspirant del aprovats.

L'IMPOST SOBRE CARRUATGES

El Senat ha aprovat una esmena sobre l'impost dels carruatges de luxe conforme als dissenys de l'Ajuntament de Barcelona.

TIFUS

Al carrer del Cardenal Cisneros s'han declarat diversos casos de tifus.

Un dels atacats, guàrdia i porter, ha mort aquesta matinalada.

MAGISTRATS INSPECTORS

De conformitat a l'article quart de les Reials ordres de 29 de novembre de 1920, i 20 de maig últim, han estat nomenats magistrats inspectors de l'Audiència de Barcelona, don Mauro Santiago, i de la de Palma, don Francesc Alcon i Robles.

NOTA BURSATIL

Segueixen fermes els cabals públics, millorant la partida d'interior 20 cèntims al quedar a 69'30.

En valors de crèdit i industrials, es destaquen les seccions ferroviàries, pujant tres enters els Nords i Aliants. També en guanyen dos el Banc d'Espanya i els Tabacs.

Els franc segueixen el seu moviment desfavorable, cedint avui 85 cèntims; les llires en baixen 7, els dolars en pugen 2, i els marcs continuen a un 65 sense variació.

ESTADI

El senyor García Cortés ha presentat avui a l'Ajuntament una proposició raonada i extensa, en la qual afirma que fa temps es remou a l'Ajuntament la idea de construir un Estadi municipal.

La idea respon a la gran afició als esports que senten els elements juvenils del veïnat que ha d'ésser trobada en feits no sols perquè satisfaci a amples sectors d'opinió, sinó perquè és el deure de la ciutat procurar a la població mitjans per a educar-se i divertir-se.

ESMENA

El diputat senyor Matezans ha presentat la següent esmena a l'article 1 de la llei de pressupostos:

«El ministre del Treball, Comerç i Indústria, organitzarà els serveis de la delegació regia de Pòstis, en forma que puguin ésser cobertes totes les despeses de la mateixa, amb la consignació anual que figura en el pressupost de l'Estat i amb els ingressos normals que aquesta delegació té, sense que pugui ésser pujat el tant per cent que actualment paguen els pòstis per contingent, ni augmentar els interessos dels repartiments.»

VISTA D'UNA CAUSA

Ha continuat avui a l'Audiència la vista de la causa contra el senyor Ferraro.

Va seguir la desfilada de testimonis, entre ells la portera de la casa, es seu espòs, guàrdia municipal, el sereno i el promès de la criada de Ferraro, i diversos veïns.

Tots van confirmar les relacions íntimes que mantenia Athos de San Malato amb l'esposa de Ferraro.

Els cambres de l'Hotel de Roma declararen que des de la casa de Ferraro anava la criada amb un cistell, portant-li menjar per a San Malato.

La prova ha estat favorable per al processat.

LES RESPONSABILITATS

Madrid, 7, 2 matinalada. A Centre de l'Exèrcit i l'Armada, un prestigiós militar assegurava aquesta nit que el Consell Suprem de Guerra i Marina, després d'examinar l'expedient incoat pel general Picaso per a depurar les responsabilitats del desastre del Marroc, proposarà, per creure que també els alcancen aquestes responsabilitats, el processament dels generals Berenguer, Silvestre i Navarro.

A LARRAIX

Larraix. — Ha arribat en avió l'infant don Felip de Bòrbon, que ha estat destinat a les forces de cavalleria del grup de regulars.

LA VAGA D'ASTURIES

Oviedo. — Al Centre Obrer de Miners s'ha celebrat un miting organitzat pel Comitè executiu del Sindicat miner.

Ha fet ús de la paraula Llaneta, el qual ha dit que es necessitava plorar l'opinió dels obrers sobre la marxa de les contendes socials.

La fórmula presentada pels tècnics havia estat rebutjada per la Patronal.

Afegeix que està conforme amb la fórmula dels parlamentaris, però que els patrons en canvi no accepten cap més fórmula que aquella que rebalt el 10 per 100 dels jornals.

Els van malgastar llurs ganànchs durant la guerra i volen refer-se a costa dels obrers.

Acusa a diversos membres del Sindicat de voler amb les seves notícies ofioses, desorientar als obrers.

Parla també Teodomir Menéndez, el qual diu que la solució de la vaga sols pot trobar-la el Govern, perquè els nostres carbons no poden competir amb els estrangers, per la pobresa de les mines i la falta d'organització.

A Turón el governador civil su-

pegnué el miting perquè els comun-

tes sembla que estaven disposats a

impedir que parlessin els oradors de

Sindicat miner, promovent-se am-

això un aldarull. La guàrdia civil di-

solgué els grups.

LA VAGA DE BISOIA

Bilbao. — S'han reunit els delegats del ministeri del Treball i les comissions patronal i obrera, estudiant diverses fórmules de solució de la vaga.

L'esperit d'una i altra part com-

nua essent coral.

Una de les fórmules estudiades, qu-

sembla que serà acceptada, en-

car que els patrons posen alguns obs-

cles, és la següent:

Reintegrar de tots els vaguistes el

treball, sense represalies.

Introducció d'una rebata progres-

va en els sous, el promig de la qu-

serà del 10 per cent.

Nomenament d'una comissió par-

taria que solucionarà les diferènc-

ques puguin sorgir.

Contracte de treball amb el Si-

dicat metal·lúrgic.

Concessió d'un salari extraordinari

als vaguistes la quantia del qual serà

fixada per la Comissió paritada.

A la Casa del Poble de Baracaldo

ha celebrat un miting els metal·lú-

rgics i per al dissabte n'està anunciat

un altre.

L'Ajuntament de Baracaldo ha con-

signat 5.000 pessetes per a socórrer

els vaguistes.

Aquesta tarda els delegats de l'Ins-

titut de Reformes Socials han rebut

la visita del P. Estebanell, amb una

comissió d'obrers, per a donar-los

compte de les últimes proposicions

presentades.

FOC

Ferrol. — Un formidable incendi ha destruït la cas número 43 del carrer dels Dolors.

Constava l'immoible de quatre pisos i en l'últim hi havia instal·lat la Central dels Telèfons Urbans.

Sembla que l'incendi començà a la Central de Telèfons.

Les pèrdues són de gran consideració.

No hi han hagut desgràcies personals.

ESTRANGER

L'actitud dels Soviets

Paris, 6. — Segons «Le Petit Parisien», el Govern dels Soviets, davant la crisi creixent del país, sembla disposat a rebre a Rússia una Comissió d'informació dirigida per perits aliats. Comissió que tindrà per únic objecte estudiar les concessions que el Govern dels Soviets concedirà en garantia dels crèdits que desitja obtenir.

El Govern rus ha suspès en ses funcions a Skobelief, representant comercial de l'Estat soviètic a París. — Havas.

Mort del prefecte de policia de París

Paris, 5. — El Prefecte de policia senyor Leullier, acaba de morir. — Havas.

L'organització de l'exèrcit i els pressupostos de Guerra

(Discurs pronunciat al Congrés pel diputat nacionalista N'Eduard Aunós el dia 26 de juny de 1922)

El senyor AUNÓS: Señores diputados, distintas discusiones del presupuesto de la Guerra se ha pedido por diversos sectores de la Cámara, y ha encarecido también, no sólo la necesidad de que asistiera el mayor número de diputados posible para ejercer debidamente la función fiscalizadora que nos corresponde, sino también se ha puesto de relieve la perentoriedad de que todas las minorías del Parlamento expusieran su opinión respecto a este particular. Nosotros no nos podíamos negar a tomar parte en esta discusión y a decir lo que pensamos y opinamos respecto a la organización actual del Ejército y al presupuesto que se presenta a nuestra consideración, y no podíamos negarnos, porque siempre esta minoría ha tenido especial preferencia a intervenir en todas las cuestiones que se refieren a los intereses vitales de la nación, y ha tomado parte en todas aquellas discusiones que, respondiendo a los intereses generales del país, se convierten al mismo tiempo en un elemento renovador del mismo, en obra que puede ser beneficiosa para todos.

No es esta la primera vez que nuestra minoría interviene en la discusión de estas cuestiones, y aparte de las muchas veces que en esta Cámara han tenido lugar esas intervenciones nuestras, también en el Senado la voz elocuentísima de nuestro compañero el señor Rahola, cuando se discutieron las reformas presentadas por el general Luque, dio a conocer nuestra opinión; de modo que no he de hacer esta tarde más que afirmarla de nuevo y exponerla una vez más a la consideración de la Cámara. No queremos ahondar en la descripción de los abusos que se cometen en este orden de cosas, ni en la crítica de las instituciones a que atañe el presupuesto del ministerio de la Guerra, y no lo hemos de hacer, porque, partidarios como somos de una reforma total e intensa de aquellas parecería que si rodeásemos a esta obra, que nosotros estimamos tan beneficiosa para todos, de un nimbo de pesimismo y de censura, lo que haríamos más bien sería fortalecer la obra actual que no quitarle fuerza y prestigio, puesto que las ideas que ese imponen por sí mismas y que tienen de su parte la voluntad nacional, dando satisfacción a sus más fervientes anhelos, no necesitan acompañarse de críticas acerbas y de ataques violentos, porque por sí mismas se abren paso y son el sol orientador que preside la obra futura de los Gobiernos.

Desde fuera de esta Cámara he seguido la presentación de los presupuestos de Guerra, y he podido apreciar, como lo aprecian todos los españoles, el aumento considerable y progresivo que ha tenido este presupuesto, aumento que se refleja en cifras que verdaderamente tienen una gran gravedad; y he pensado, como seguramente lo habrán pensado la mayoría de los ciudadanos españoles, que si este despilfarro, si estos dispendios enormes que la Nación realiza en este presupuesto, si el esfuerzo económico que el Estado ha tenido que realizar por lo que respecta a las instituciones armadas, se hubiese empleado en la mejora de los órdenes intelectuales y materiales del país, estaríamos muy cerca de aquel ideal de regeneración que nosotros hemos preconizado siempre para nuestro pueblo y no nos hallaríamos, como hoy, todavía, con esta carencia de todo cuanto se estima indispensable en la vida moderna.

A cambio de renunciar a todo ello, a cambio de perder todas estas promesas que podían convertirse en gratas y próximas realidades, ¿qué se nos ha dado? ¿Se nos ha dado un Ejército que esté en condiciones para representar el papel que le está encomendado? No quiero exponer mi opinión respecto de este punto, porque seguramente todos los diputados tendrán formada y hecha ya y coincidirán en el fondo con lo que yo pienso y con lo que opina también la mayoría de los españoles. Ya hemos visto si el resultado de este sacrificio ha tenido su repercusión en el Ejército; está a la vista de todos, y, como digo, no quiero insistir en ello para que no se diga que mi única misión en esta tarde ha sido la

de censurar y criticar a las organizaciones armadas.

¿Cómo podíamos pedirle esta eficacia a nuestro Ejército si preside la obra del ministerio de la Guerra una gran desorientación en todos los órdenes? Desorientación, porque todo el presupuesto de la Guerra, toda la organización militar ha de fundamentarse en una política internacional de alianzas guerreras o en una política defensiva contra probables agresiones. Ya lo decía el mariscal Marmont en una obra que, aunque bastante antigua, no por eso es menos notable: «que no podía organizarse ningún Ejército ni establecerse ninguna colectividad armada sin que tuviese una idea generadora que fuese, no sólo como el nervio del mismo, sino la que le impulsase en todo momento y la que le diese vida y fuerza. Y este ideal yo he querido encontrarlo en la constitución de nuestro Ejército tal como está organizado en la actualidad y tal como lo está en el actual ministerio de la Guerra, y no lo he encontrado. Yo quisiera ver, para justificar este esfuerzo enorme que se nos pide, un probable enemigo que estuviese en cada momento acechando lo que se verificase en España, o que tuviese antiguos resquemores, anhelos de revancha, o una necesidad ineludible de expansionarse en nuestro suelo, y entonces comprenderíamos perfectamente el sacrificio que se realiza, y si fuera mayor tampoco nos negaríamos a ello. Pero no se ve este supuesto enemigo en forma tan concreta y clara que se dibuje en el horizonte internacional de modo que no haya lugar a dudas.

Tampoco conocemos con que países sostenemos alianzas. Aquí se discute, hace pocas tardes, el presupuesto del ministerio de Estado, y en mi modesta intervención he de hacer notar al ministro de Estado la necesidad que tenemos de orientar, no sólo al Parlamento, sino al país sobre la situación en que se encuentra España en el orden internacional, y esta orientación tampoco se nos ha dado por los Gobiernos que e han sentado en el banco azul. Carecemos, pues, de ella y de aquellas necesarias asistencias, como ya insinué la otra tarde, y por lo tanto, no veo que este esfuerzo, que esta carga pesada, responda tampoco a ningún ideal en el orden internacional o a un compromiso adquirido. Si existe este compromiso, debería decirse y declararse, para que aquí lo supiéramos todos, y entonces ajustáramos a él nuestra conducta.

Preparamos acaso este Ejército, cuya organización se refleja en las cifras del presupuesto de la Guerra, para una obra imperialista? ¿Le preparamos acaso para realizar una guerra que pudiese proporcionarnos una mayor extensión de territorio u otras ventajas económicas o de cualquier otro orden? Tampoco creo que sea posible hablar en España de imperialismo. Cuando nuestros problemas interiores están sin resolver; cuando estamos viviendo en todos los órdenes una vida atrasada y pobre; cuando necesitamos que el esfuerzo de todos los españoles se concentre en ese resurgir de la vida nacional que se inicia, no sé que podamos nosotros pensar ni soñar siquiera en un imperialismo del que sería también inútil hablar en estos momentos, en que este concepto ha evolucionado tanto que ha sufrido una transformación radical al compás del tiempo, amoldándose a un espíritu de justicia y equidad.

¿Lo preparáis, acaso, para la obra de Marruecos? ¿Lo preparáis para una posible intervención en África? Si ello fuese así, lo cual me parece fantástico y absurdo, entonces el Gobierno y todos los Gobiernos que se han sentado en el banco azul no interpretarían el parecer de las Cámaras, pues ya se ha expuesto bien claramente en todos los debates que sobre Marruecos han tenido lugar la necesidad de constituir un ejército voluntario para realizar esa obra; porque es realmente un absurdo dedicar el ejército nacional a esas atenciones, que ni responden a las finalidades que le son propias, ni interpretan los sentimientos unánimes del pueblo, y al mismo tiempo se haría desde ese banco una verdadera obra de división y de discordia, obra

a la que ya nos tienen acostumbrados los Gobiernos, porque, desgraciadamente, en vez de recoger aquellas modalidades en que coincidimos la mayor parte de los sectores de esta Cámara, en vez de hacerse intérpretes de nuestros ideales comunes, de modo que su actuación fuese como la realización de todo lo que siente y ansia la representación parlamentaria, lo que hacen precisamente es ahondar las diferencias que nos separan; recogiendo aquellos puntos que son los que nos hacen disentar a los unos de los otros. Así se está realizando la obra de empujarse a España; así vemos que toda la historia contemporánea de nuestro pueblo se desarrolla entre fragores de tragedia y clamor de desastres, y así vemos que los resultados de toda esta actuación mezquina y pequeña de intereses partidistas y personales está desangrando al país y está acabando con las energías fecundas de una raza.

¡Ahí, pero seguramente si no atendéis a esta finalidad al constituir este Ejército, cuyo presupuesto criticamos, tal vez lo hacéis para conservar las apariencias de lo que fuimos, para recordar, aunque sólo sea de un modo aparatoso y ficticio, toda una grandeza pasada, admirada y enaltecida por todos los que conocen nuestra historia. Tal vez construís esta inmensa máquina militar para que a los ojos del extranjero podamos asemejarnos a un pueblo grande, que todavía conserva los flóres de gloria inestimables, que fueron el tesoro de nuestro pasado. Si es así, si es únicamente en atención a esta finalidad, si es para atender solamente a esta superficialidad para lo que organizáis este Ejército, yo os digo que la equivocación es lamentable, porque los pueblos no encubren ahora sus desnudeces entre impenetrables murallas de la China, sino que viven bajo techo de cristal, y todos saben apreciar a través de él la realidad buena o mala, y percibir si lo que a nuestros ojos pudiera engañarnos no es más que una farsa, una quimera, o es una realidad que pudiera hacerles pensar en un problema positivo derivado de la potencialidad ofensiva de España.

Error, también, sería pensar en reconstituir nuestra grandeza conservando sólo aquellas apariencias que se desvanecen rápidamente; error sería, porque todos los países, cuando llegan a un estado de decadencia, y quieren alcanzar de nuevo su esplendor, para llegar a ser aquello que fueron y recobrar el poderío que tuvieron un día, mejorando y robusteciendo su vida nacional, no se fijan en los días de gloria, en los días de luminosidad y esplendor, en los días brillantes, en aquellos días en que un ideal imperialista inspiraba gestas heroicas y bélicas proezas, porque no es mirando a esa grandeza como los pueblos se rehacen y se perfeccionan, sino mirando aquellos días que precedieron a esa grandeza, contemplando los tiempos que prepararon las gloriosas épocas de triunfo; aquellos días en que el trabajo pacífico de los ciudadanos, laborando incansablemente por la Patria, se hermanaba con una síntesis de altas virtudes y de moral severa, conjuntándose a su vez con el esfuerzo de la colectividad, entregaba a la realización de obras fecundas, obras modestas, pero obras grandes al fin, que luego germinaban y en una grandiosa configuración llegaban desde su pequeñez a convertirse en sol, que podía ser como el sol de España, un sol imperial que iluminaba todos los países de la tierra. Por lo tanto, al ideal de fastuosidad hay que oponer el ideal de laboriosidad; porque si nos dejamos engañar por estos falaces espejismos, nunca lograremos conseguir lo que España ansia y lo que el país realmente desea.

Si no atendéis a nada de esto, la organización de nuestro Ejército sólo puede aspirar a una finalidad que para mí es la única que se le puede encomendar a los ejércitos modernos; porque ya acabaron aquellos tiempos en que los países que tenían una superior fuerza material avasallaban los más débiles, irrumpían sus fronteras, violaban su constitución y sus leyes; ya se acabaron, digo, aquellos tiempos, y hoy se constituyen ejércitos a base de algo más fuerte, más

justo, más sentido, que es la defensa de la Patria. Este es el ideal más alto, más noble, más glorioso de un ejército; ejército que cumple la misión que le está encomendada dentro de los órdenes de la sociedad en que vive.

Y si atendemos a este objetivo, que yo creo debe ser el único que ha de presidir la organización de los ejércitos modernos, me parece que el presupuesto que se nos presenta y la organización de nuestro Ejército que aquí se trae, no sólo es desproporcionada, sino también equivocada con respecto a esta orientación; porque para cumplir el destino a que antes he hecho alusión no hay que preparar un ejército que sea distinto de la sociedad civil, no hay que preparar un ejército formado y constituido a base de profesionales que signifiquen un estamento más de la sociedad, no; hay que preparar un ejército que sea la sociedad civil misma, que sea el reflejo exacto de esa sociedad civil en que vive y a cuya defensa se consagra. Este es el Ejército que necesitaría España; es el Ejército que entre todos deberíamos crear.

Hay quien piensa, hay quien sostiene la teoría de que el Ejército es algo que no evoluciona, que escapa a toda la obra de perfeccionamiento y de progreso; algo que ya ha conseguido su ideal, que ha realizado la perfección y que así debe permanecer, siendo inoportuno censurarle y quedando como algo intangible, algo que escapa a la conciencia ciudadana y a la crítica ajena. ¡Cuán equivocados están los que así piensan! Lo dice el señor conde de Romanones en su último libro publicado que todos conocéis; lo dice y lo afirma con argumentos tan contundentes que todo el que lo lea no puede menos de aplaudirlos y aceptarlos. Equivocada, digo, es esta teoría, esta tendencia, porque el Ejército, como todas las instituciones sociales, como todas las creaciones humanas, como todo lo que es producto e hijo del espíritu del hombre, evoluciona, cambia, realiza a través del tiempo transformaciones profundas, externas e internas. Así vemos que este mismo Ejército ha sido en tiempos remotos el Ejército ciudadano de las épocas antiguas; ha sido después el pueblo ejército, el que reunieron más tarde los reyes valiéndose de las prestaciones que les daban los nobles en sus feudos; fue después el Ejército de las municipalidades, el Ejército de los voluntarios representado por nuestros tercios; luego el Ejército profesional permanente, y, por último, evolución nuevamente haciéndose cada día más similar a la sociedad civil, penetrando en el espíritu de la democracia que ilumina todos los rincones del mundo; y esa democracia que se introduce en nuestro Ejército hace que lo que era antes un escalafón cerrado, algo distinto de los demás órdenes sociales se convierta en una entidad más de la vida civil y ciudadana, realizándose con ello el ideal de lo que se ha llamado la Nación armada.

Tan es así, tan es una realidad que el Ejército tiende a convertirse en la nación armada, que a través del siglo XIX la labor de todos los países del mundo ha sido encaminada a adaptar sus ejércitos a esas conclusiones que dejó grabadas como uno de sus postulados más hermosos la Revolución francesa. La Revolución francesa, acabando con el Ejército profesional a base de la oficialidad constituida por la nobleza, acabando con todos esos privilegios que tendían a convertirle en una clase privilegiada dentro de la vida del Estado, consagró en la época del Directorio la obligatoriedad de todos los ciudadanos a formar parte del Ejército, a prestar el servicio de las armas, y entonces, por primera vez en la historia de los pueblos, vemos que el Ejército es la nación misma, realizándose por un momento el ideal de la nación armada, y de estas energías insólitas que latían en el alma del pueblo francés, fué de donde Napoleón creó aquellos ejércitos que dieron fama y honor a su nombre, y que extendiendo el poder de Francia hasta los más remotos rincones de Europa hicieron sentir su poderío y

su prestigio a casi todas las naciones del mundo. Pero consideremos cómo después, a medida que desaparecen los últimos fulgores de aquella revolución desveladora de pueblos, va poco a poco ocultándose y falseándose esa idea de democratización del ejército, y empieza, bajo el régimen de la Carta, a constituirse otra vez el ejército profesional a base de regimientos especiales. Vemos que subsiste este ejército durante la Monarquía de Julio, y cuando vuelve, después del segundo imperio, a dominar la República en Francia, la obra de adaptaciones a los principios democráticos se hace paulatinamente, pero también con seguridad, sin retroceder nunca; y ahora se está discutiendo precisamente, si es que no se ha aprobado ya, una nueva ley de organización militar, y en esta ley que se establece sino la doctrina de la nación armada y la necesidad de que todos los ciudadanos integren el ejército, para lo cual se disminuye la estancia en filas a año y medio? Paulatinamente van amoldándose al ideal del ejército miliciano, que aquí nos expuso en otra ocasión con su elocuente palabra el señor Barcia.

Lo mismo ocurre en Italia. Antes de la guerra y durante la guerra todavía mantenían esa excepción odiosa que tenemos nosotros del soldado de cuota; pero después de la guerra, al compás de la guerra, y fruto de las experiencias de la guerra, se ha modificado la organización de ese ejército italiano que todavía, repito, tenía una serie de excepciones en favor de ciertos ciudadanos privilegiados; se va prescindiendo en absoluto de estas graduaciones y diferencias y se ha establecido el servicio para todos, reduciéndolo al minimum de tiempo posible.

Consideremos ahora la evolución de nuestro Ejército y veremos cómo he ido recogiendo todo aquello que en los demás países ha envejecido ya, y se ha apreciado como algo que era necesario extirpar.

Cuando en Francia se estableció la diferenciación que aquí conocemos con el nombre de soldado de cuota, entre nosotros existía aquella abominable redención a metálico, que dividía los ciudadanos en dos castas; los esclavos de la ley y los que saltaban por encima de ella, los que valían de su posición económica predominante, faltaban a esos deberes que la Nación exige de todos y los que por carecer de ella no podían eludirla; y cuando en Francia se suprimen esas excepciones del voluntariado y el servicio de un año, aquí establecemos algo que es tanto o más odioso que la redención a metálico, la diferenciación de los soldados en soldados de cuota y de no cuota; es decir, que vivimos siempre retrasados del movimiento mundial. Es este un fenómeno característico en todos los órdenes de la vida política española; no es singular que solamente atañe al elemento militar; es la repercusión en el Ejército de lo que ocurre en todos los demás órdenes de la vida.

Cada día va acentuándose más la necesidad de que en el Ejército desaparezca toda idea de profesionalismo; cada día va extendiéndose más la idea de hacer del Ejército un órgano de la voluntad nacional, que refleje exactamente la situación del pueblo y el espíritu y la vida del pueblo; cada día va desapareciendo más ese prejuicio de los grandes cuadros de oficialidad profesional, que si en todo el aparato de las revistas y paradas tiene un gran importancia, en el fondo se ha visto, cuando se producían las grandes conflagraciones, que no sólo no eran una necesidad, sino que a veces hasta resultaban perjudiciales. Y así, en esta evolución constante y en este deseo de acercar más el Ejército a la sociedad en que vive, hemos visto que no es sólo la Nación armada lo que constituye el ideal de los pueblos, sino que, realizando este mismo ideal, es el régimen de la milicia el que se abre paso en todas las naciones.

Todos observamos que en Francia está defendido por hombres eminentísimos, que en Italia también se han decidido por él muchos hombres de Estado y también nombres gloriosos de su Ejército, que en todas partes

esta idea, impera, que triu cada dia més ante la consideració de lo que significa el Ejército suizo, ese Ejército que todo el mundo admira cuando realiza sus maniobras anuales, ese Ejército cuya poderosa elasticidad todos tienen que reconocer que es admirable, y ello ha hecho que, poco a poco, los pueblos, los hombres de ciencia y las personas técnicas vayan afirmando que es necesario volver al régimen de milicia regional.

Y digo volver porque el régimen de milicias no es nuevo, no es una creación que haya surgido en estos últimos tiempos; el régimen de milicias, en su esencia, ha existido siempre, no sólo en las épocas más remotas de la Historia, sino también a través de todo el siglo XIX. Lo vemos aparecer en la Revolución francesa; en realidad, los ejércitos constituidos durante esa época eran esto, y así observamos que se forman también las milicias cuando, destrozados los últimos restos del ejército regular francés, Gambetta prepara la revancha e intenta romper el cerco que los alemanes tenían puesto a París. Lo vemos aparecer en todas partes, porque en España, quien escribió aquellas páginas gloriosas, de las cuales podemos estar orgullosos, cuando el invasor que pretendía avasallarla resultó repellido y derrotado por primera vez, fué el pueblo mismo, un ejército de milicianos.

El señor conde de Romanones hace notar en su último libro la repulsión, el temor que todo ciudadano español siente a ingresar en filas, las argucias de que se valen todos para librarse de un servicio que debería ser honroso. ¿Por qué es ello? El señor conde de Romanones trata de explicarlo al fenómeno y nosotros nos lo explicamos también perfectamente: es porque, como decían ya varios escritores franceses durante la guerra, el pueblo no halla reflejado su espíritu en el Ejército, sino que ve que va injertado a una organización que no es la suya, que es distinta, y por ello surgen esos temores. Unid a ello los defectos de la ley de Reclutamiento y veréis cómo cuando los ciudadanos ingresan en filas son arrancados de su hogar y llevados a las más lejanas regiones de España; de ahí que estos soldados, no sólo por consagrarse a un servicio que les es duro, efecto del poco entrenamiento, sino porque se van lejos de su hogar, sientan esa repugnancia y esa aspereza en el momento en que han de ingresar en filas y procuren por todos los medios posibles eludir el servicio militar.

Otro defecto gravísimo hemos notado en la concepción que se tiene del Ejército y en la finalidad que se le hace cumplir. Evidentemente, a través del último siglo, tanto las guerras civiles como los pronunciamientos militares, deformaron mucho el espíritu del Ejército, hicieron que interviniera en la política (esa política que nos ha conducido a los últimos peñales de la decadencia), y esto que pareciera y parece que es un fenómeno histórico, sin ninguna clase de relación con la realidad actual, tiene muchísima importancia. El espíritu deformado por toda aquella Historia y tradición, todavía aparece, no sólo en el Ejército (que éste, al fin y al cabo, no es culpable), sino también en los designios de los Gobiernos. Los Gobiernos han usado y abusado del Ejército para entrometerse en todas las contiendas políticas y sociales; cuando la finalidad del Ejército, como he dicho antes, no es otra que la defensa del territorio y se le debe apartar de todo lo que signifique política, de todo lo que sea intervención en las luchas ciudadanas, porque eso destruye su cohesión y su espiritualidad. Claro está que, alguna vez, excepcionalmente, puede intervenir también en esas luchas, pero sólo cuando las bases sobre que se asienta la sociedad están amenazadas, porque, entonces, defender el orden es defender el país.

¿Por qué los Ejércitos han hoy se han constituido a base de procurar que el soldado permaneciese el mayor tiempo posible en los cuarteles? Sentimentalmente obediendo a dos ideas: la primera, la idea errónea de creer que el soldado en activo, el soldado que está en el cuartel tiene un valor militar superior al que está en la reserva; la segunda, porque los Gobiernos han perseguido siempre la finalidad oculta de que este Ejército fuera un instrumento apto para poderle hacer intervenir en las disensiones políticas.

(Acabará)

AUTORITZEU LES NOTIES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Generalitat

ACCEPTACIÓ

En l'última reunió celebrada pel Consell Permanent, s'acordà acceptar, en principi, i als efectes previstos en les Bases del Concurs convocat per a l'adquisició de pedres, les proposicions de don Antoni Artés i dels senyors don Joan Pasqual i don Francesc Bofill, úniques presentades dintre del termini fixat.

LA COL·LECCIÓ DE FÍSICA I MATEMÀTICA

La Secció de Ciències de l'Institut d'Estudis Catalans ha publicat el quint volum de la «Col·lecció de Física i Matemàtica» que dirigeix el doctor Esteve Terradas. El dit volum comprén les Conferències donades per T. Levi-Civita en gener de 1921 i té per títol «Questions de Mecànica Clàssica i Relativista».

EXPOSICIÓ ESCOLAR

El dimarts de la setmana entrant s'obrirà en la Casa de la Caritat l'Exposició de Treballs Escolars de les Escoles Catalanes de l'esmentada casa benèfica.

Serà oberta tots els dies de nou a dotze del matí i de dues a cinc de la tarda.

SESSIÓ

El dimarts de la setmana entrant celebrarà sessió pública la Diputació de Barcelona.

COMPLIMENTANT A LES AUTORITATS

Dimecres tarda el president complimentà al governador civil, capità general, alcalde, president de l'Audència i bisbe d'aquesta diòcesi.

LA COMISSIÓ D'INTERESSOS GENERALS

S'ha reunit la Comissió d'Interessos generals d'aquesta Diputació despatxant assumptes de tràmit.

VISITA AL MUSEU DE CIÈNCIES NATURALS

També estigué el senyor Puig i Cadafalch al Museu de Ciències Naturals visitant l'Exposició dels treballs i estudis fets durant l'any. L'acompanyaren en la seva visita donant-li notícies dels exemplars exposats, el director del Museu doctor Font i Quer i els senyors Codina, Aguilar-Amat i Segarra.

També estigué examinant els treballs que es fan en l'esmentat Museu per a la reconstrucció del Mamut trobat a Pedralbes, dels quals treballs cuida el Dr. don Marian Faura.

EL MAPA GEOLÒGIC

Estigué a visitar el President el director del Servei del mapa geològic Dr. Marian Faura, per a ensenyar-li la fulla del dit mapa corresponent a la de Vilafranca del geogràfic. Aquesta fulla serà immediatament estampada.

VISITES

Visitaren el senyor Puig i Cadafalch al seu despatx de la Presidència de la Mancomunitat.

El pintor don Josep M. Sert.

El Dr. D. Lluís Sayé, director dels Serveis de Sanitat de la Mancomunitat de Catalunya, per acomiadar-se al sortir cap a Brussel·les on, en representació de la Mancomunitat, assistirà a un Congrés mèdic.

El senyor Oller.

El superior dels Germans de Sant Joan de Deu de Sant Boi de Llobregat.

Don Joan Estelrich.

El director del Servei del Mapa de Catalunya senyor Ferrer Franganillo. El doctor don Didac de Moxó, el director del Museu de Barcelona don Joaquim Folch i Torres; don Alfons Maseras, els senyors Cabot, Jansana i Moragas per a invitar-lo a la festa anual de la Música Catalana que se celebrarà el pròxim diumenge al Palau de la Música Catalana; el director del Servei de Conservació i Catalogació de Monuments don Jeroni Martíorell.

Ha conferenciat també el President amb el senyor Vallès i Pujals, recent arribat de Madrid i el diputat senyor don Santiago de Riba.

El conseller don Jaume Bofill i Matas, el diputat senyor Nalls i Taberner, el director de la Secció Tècnica de Carreteres i Camins don Frederic Turell, el doctor Agell i Agell, l'arquitecte senyor Rubió.

Han visitat al President els doctors Estadella, conseller de Beneficència i Sanitat; Pi i Suñer, de la Comissió de Sanitat; Pittaluga, director del Ser-

vei de Sanitat, per a donar-li compte de la situació creada al Prat, per la resistència que oposa un dels conductors d'arròs al compliment dels acords adoptats per totes les Institucions Sanitàries d'aquesta capital, encaminades a suspendre el conreu de l'arròs, com a part importantíssima de la campanya antipalúdica que s'està fent.

La Mancomunitat es creu en el deure de fer públics la seva més viva protesta per l'emporj que ha trobat el dit conrador en la seva actitud, que constitueix un greu perill per a la salut pública del Prat de Llobregat i del raval.

Municipi

RECTIFICANT UNA FALSEDAD

Amb referència a un solt publicat en un periòdic local relatant l'assassinat a Vallvidrera del director de la Companyia Hispano Americana d'Electricitat, en el qual es censura la falta de dispensari i de serveis municipals pertinents al cas en aquell punt, el tinent d'alcalde del districte senyor Plaça ha de fer constar que a Vallvidrera hi ha un local destinat per a clínica d'urgència i que l'Ajuntament subvenciona un metge perquè presti els serveis necessaris per aquests casos com ocorregué en el de què es tracta. Tampoc resulta exacte que el cadàver no fos retirat fins a les sis de la tarda.

PRORROGA PER ADQUIRIR LA CEDULA

Essent molta els ciutadans que no s'han proveït encara de la cèdula personal s'ha convingut que el període voluntari acabà definitivament el pròxim dia 17. El grup segon del Negociat municipal d'ingressos fa públic que a partir d'aviu es començarà el despatx de cèdules a les vuit en punt, tancant-se el cobrament a la una, però despatxant a tots els que es trobin en els locals de les oficines recaptatòries a la dita hora, encara que no haguessin pogut obtenir els números d'ordre que es reparteixen. S'advertix al públic que una vegada satisfet l'import de les cèdules, no és precis que s'esperï que el guin estès, podent passar a retirar-les qualsevol dels dies següents sense necessitat d'esperar torn.

L'AJUNTAMENT PAGA

Els professors que mensualment cobren quantitat de l'Ajuntament poden passar per la Dispositaria municipal a les hores de costum des de demà, divendres, per a fer-les efectives.

A proposta de la Ponència mixta de Tractat Urbana, l'Alcaldia ha requerit als possessors d'auto-taxis i en llur representació a la Federació de llogadors d'automòbils de Barcelona, perquè en compliment de l'acord consistorial de 22 de juny de 1921, i en vista d'haver transcorregut amb excés el termini assenyalat pel dit acord, es procedeixi en el terme de vuit dies a implantar la rebalxa de tarifes del servei d'auto-taxis, suprimint la tercera tarifa i aplicant la primera per a un o dos seients, i la segona per a tres o quatre, sota apercibiment que, de no fer-ho, quedarà automàticament restablerta la concessió il·limitada de patents, sense perjudici de la facultat de l'Alcaldia de decretar amb caràcter obligatori la citada rebalxa.

PRO-REPATRIACIÓ DELS PRIMERS LLUITADORS

En la darrera sessió consistorial s'aprovaren les següents proposicions: Una, firmada pels senyors Maynés, Domènech, Matons i Degollada, perquè s'acordi que l'Ajuntament cooperi a la campanya empresa per la comissió de pares dels soldats que lluiten a l'Àfrica, perquè la repatriació de, forços es faci amb justícia, és a dir, repatriant primer els regiments que primerament s'enviaren a la lluita, autoritzant-se l'alcalde per a practicar les gestions que consideri convenientes en el sentit indicat.

EL CONGRÉS DE PROTECCIÓ MATERNAL I INFANTIL

Una altra, firmada pels senyors Esteve, Sabatè, Gararach i Canales, perquè es concedeixi al doctor don Francesc Carreras i Verdaguier, la representació de l'Ajuntament, per a assistir al Congrés de Protecció materna i infantil que se celebrarà a París.

SOBRE AUTOMOBILS

Una altra dels senyors Maynés, Rocha i Viza, perquè, havent-se publicat

en el «B. O.» una petició de concessió d'una línia d'automòbils per vies afectades en part per la llei de 15 de gener de 1904, sobre cessió a l'Ajuntament d'alguns trossos de carretera, s'acordi que l'Alcaldia acudi a la informació pública, en la qual faci constar el dret de l'Ajuntament a regular l'esmentat ràfec a les vies públiques municipals i oposant-se, per tant, a tot acord o disposició que de alguna manera pugui representar una limitació de l'exercici d'aquell dret.

Totes foren aprovades.

Una altra dels senyors Bordas, Junyent i Viza, perquè, per la comissió d'Escorxadors i Mercats, formulés les propostes pertinents per a imposar i fer efectives de l'empresa «Indústries del fred», totes les multes i altres sancions que l'Ajuntament té el dret d'imposar en virtut del contracte de concessió del servei de cambres frigorífiques.

Aquesta proposició passà a informe de la comissió corresponent.

L'actualitat social

CONSEQUENCIES D'UNA VAGA

De resultes de la vaga de litògrafs de les fabricades de Llana, han plegat forçosament els obrers de les seccions de construcció d'envasos de la fabrica de Fills de Grau Bartrán i d'alguna altra.

COACCIONS

A un bar situat al Paral·lel foren detinguts tres individus, acusats d'amenaces i coaccions al contractista d'una obra del carrer de Romanins, de la barriada de Collblanch.

Segons sembla, un obrer de l'esmentada obra pretengué que el patró admetés al treball dos amics seus, i com aquell no accedís, l'obrer s'insolentà i l'amenaçà, retirant-se del treball al mateix temps que li exigia el pagament de dues setmanes de jornal. Com també s'hi va negar el patró, l'obrer se'n anà, anunciant-li que ja s'encarregarien altres d'exigir-li el pagament.

Dimecres a la tarda van compareixer a l'obra el citat obrer i altres dos individus per a exigir-li els indicats jornals i en negar-s'hi el patró, un d'ells va treure una pistola tractant d'agredir-lo, la qual cosa fou evitada per la intervenció de l'encarregat de les obres. Insistiren els tres individus en llurs pretensions i l'encarregat els oferí pagar-los un altre dia. En anar-se'n foren seguits i requerits dos guàrdies de seguretat per a la seva detenció.

En el moment d'ésser detinguts ocuparen a un d'ells una pistola, dos carregadors amb nou càpsules, i a l'altre vuit, tenint posada una càpsula al canó en disposició de disparar. També li foren ocupats un carnet, periòdics i altres papers de caràcter àcrata.

A una fleca del carrer de Vila Vella foren detinguts dos individus perquè s'havien presentat al dit establiment i a viva força pretenien treure de la casa un dels operaris de la fleca.

Els detinguts han manifestat que hi anaren a notificar als obrers que passessin pel local del Sindicat.

Han estat posats a disposició del Jutjat.

LA CAUSA PELS SUCCESSES DE MATARÓ

Ahí, al matí, va continuar la vista de la causa pels successos de Mataró, començada ahir.

Van declarar deu testimonis de l'acusació, la major part sense concretar res, ni acusant els processats com autors dels disparos.

Alguns els han assenyalat com a persones que els cridaren l'atenció per ésser forasters, però sense precisar qui disparà.

Dos testimonis, els senyors Bonavista i Julià, han precisat que els veieren pendre part en la batalla.

Aquesta causa continuarà avui al matí i a la tarda per veure d'acabar-la passat demà.

D'UN ATRACAMENT

Foren detinguts en anar a recollir una carta a un quiosc del Paral·lel, Ernest Batlle Figueras al «Samarreta», i Josep Castellàs Pla, els quals, el dia 3 del passat mes de juny, juntament amb el detingut anteriorment Germà Millán, atracaren la tartana, i robaren les 24.000 pessetes, import dels jornals dels obrers ocupats a les obres del Palau Reial.

Al «Samarreta» li foren ocupades 300 pessetes en bitllets del Banc i 36 en plata, i al Castellàs 300 en bitllets, 300 en plata i 10 de senyilles. Els detinguts manifestaren que

aquelles pessetes eren procedents de cotitzacions per al Sindicat amb les quals sostenien un centre ram de construcció al carrer de l'Ormaig.

Practicant un registre a llur domicili trobaren gran nombre de seccions de cotització, fulles clandestines, clames i rebuts de la comissió de presos, una pistola, Búfalo, amb dues càpsules, coltes, un punyal i ganivets d'Albacete.

Com es recordarà, el «Samarreta» era el que guiava la tartana.

Per a poder-los detenir, la policia venia vigilant una casa de la barriada de Sant Gervasi, on vivia el «Samarreta» juntament amb una dona, qual, ahir a la tarda va treure mobles de la casa, portant-los a l'altra del carrer Baix de Sant Pere, fou seguida per la policia mentre portava una carta al quiosc a nom Josep.

A la una de la matinada foren posats a disposició del Jutjat de guàrdia juntament amb tots els objectes que els foren ocupats.

Ahí a la tarda ingressaren a presó, a disposició del Jutjat de Universitat.

FULLES CLANDESTINES

Han ingressat a la presó, a disposició del Jutjat de Sant Feliu de Llobregat, Andreu Santamaria Gargu, Josep Aguado Alemany i Vicens Pastor Soria, detinguts a Cornellà per repartir fulles clandestines.

Del robatori de la joieria Carreras

DETENCIÓ DE L'ALTRE LLADRE

En un poble veí de Barcelona, estant detingut un subjecte autor del robatori de la Joieria Carreras de Plaça de Santa Anna, juntament amb el Pare Bayona, detingut dimarts a Manlleu.

També, com en la primera detenció, han estat recuperades les joies robades, podent-se creure que entre els dos serveis de la policia del districte, dirigida pel sanyor Castellana, s'ha recuperat tot o quasi tot el roba.

El subjecte detingut ahir usava nom de J. P. de Miquel, però establa que no es diu així.

Tribunals

ASSENVALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala II. — Lleyda. Incident. Casimí Viza contra «Fornes Andet».

Sala II. — Universitat. Incident. Miquel Serra contra Nicolau Ferrater.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció I. — Audiència. Tres orals per estafa. Processats J. S., J. P. i A. N.

Secció III. — Sud. Homicidi. Processat J. A.

Secció IV. — Concòpio. Robatori. Processat E. F.

JUTJAT DE GUARDIA

Ahí va sortir el de les Draesses, secretaria Roig, havent fet 33 diligències i 16 detencions.

L'ha substituït el del Sud, secretaria Valls.

Ahí comparegué dayant del Jurat, Joan Balseells Farré, acusat de l'assassinat de Joan Casanovas Llobera, encarregat de la fabrica que don Alexandre Marcat té establerta al carrer de la Travessera.

Segons l'acusació, el dia 24 de juliol de 1920, el processat esperà al carrer de Voltaire a la víctima i li engabà un tret, causant-li una ferida al coll que li produí la mort.

El processat declarà que en sentir trets, disparà maquinalment per a defensar-se, sense intenció de tocar.

El jurat va emetre un veredict de inculpabilitat i la Sala va absoldre el processat.

El Sextet Jordà-Moltó

del cinema SALO CATALUNYA, acceptarà contractes durant aquest estiu. Dirigir-se a Casa Beethoven, Rambla de les Flors, número 29, Magatzem de música.

LES TERRES CATALANES

GIRONA TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Ha celebrat sessió l'Ajuntament, presidint l'alcalde, senyor Coll, prenent els següents acords: apolar la manca dels pares dels soldats de guerra que lluiten a l'Àfrica, els quals demanen que els seus fills que hagin complert els serveis, siguin repatriats; acceptar la cessió que fa don Joan Mollineda dels terrenys entre els carrers de l'Onyar i Travessia del Camí, amb una extensió de 150 metres de llargada i set d'amplada, amb la sola condició que siguin exempts d'arbitris municipals les construccions que s'hi facin durant deu anys, etcètera.

Ha estat declarada oficialment estingida l'epidèmia de còlera als carrers del terme de l'Armentera, i la de sàrnia als del terme de Llagostera.

En Josep Sala Corcoll ha estat autoritzat per a establir una línia d'autobús per a viatgers entre Figueres i El Portus.

L'Administració de l'Hospital Militar ha d'adquirir, per gestió directa, diversos articles de consum, podent presentar-se les proposicions del 22 al 24.

Diumenge al Camp d'Esports, jugarà a futbol el «Centre d'Esports», de Manresa, i la U. D. G.

L'estanc de nova creació de Girona, terme de Vilaplana, ha estat adreçat al nostre bon amic En Pere Cardener, el qual ha rebut la credencial de mans del senyor Puig de la Bellacasa. Tenim entès que el senyor Fournier l'havia promès a un amic seu.

Al Govern civil s'ha rebut les llaunes de cavaller de la Legió d'honor, per al metge de La Junquera, doctor don Joan Subirós Justafre.

Per haver-se barallat per qüestions de l'ofici, han estat detinguts els peditors de Blanes, Josep Reynaldos i Esteve Torroella.

També ha estat detingut Pere Masllorens, per amenaces de mort a l'esmentat Esteve Torroella.

La guàrdia civil ha detingut a Josep Ortiz Farran, presumpte autor del furt d'una carterà amb un bitllet de 25 pessetes al veí de Sant Daniel, Joan Mallorquí.

Vallès

RUBÍ. — Amb motiu de la festa major, l'Orfeó Sarrià encana a donar un concert a la Sala Domènec de Rubí. A primera hora de la tarda sortiren de Sarrià els cantaires, homes i nois, cotats amb barretina i abillades de blanc les senyoretas, essent rebuts, a llur arribada, per les autoritats rubinesques, canviant-se afectuoses salutacions, entre elles, i l'Orfeó, el qual anava acompanyat pel digno tinent d'alcalde del Districte VII, En Bonaventura Plaça. Tots elegats passaren a la Casa de la Vila, on, junt amb els cantaires de l'Orfeó de Rubí i els de l'Orfeó Reialment, que també anava a donar un concert, cantaren conjuntament «El cant a la senyera», sota la direcció de mossèn Blanch, de l'Orfeó de Rubí. Enmig d'una aclamació fou posada a la senyera del Sarrià, la llacada oferta per l'Ajuntament.

Aquest Orfeó es va dirigir aleshores a la Sala Domènec, on tingué lloc l'anunciat concert, amb el qual aconseguí interessar fortament l'auditori i les personalitats presents: el senyor Plaça, amb la seva distingida família, el senyor Baró i altres, acompanyats pel president de l'Orfeó senyor Tintoré i altres membres de la Junta.

Totes les composicions foren aplaudides, però especialment «Negra sornbra», «Empordà i Rosselló», «Cançó del lladre» i «La sardana de la Pàtria», que calgué repetir, entre altres. En especial l'última de les esmentades, que fou acompanyada per la cobla l'Art Gironí, de Girona, provocà un fort esclat d'entusiasme patriòtic, tan gran, que, en repetir-lo, un nou auditori s'era improvisat part de fora del local dels que, en passar, havien pogut copsar la vibració que extreia l'interior. No cal ja afegir que cantaires i auditori, a peu dret, i entre aclamacions, elogiaren la festa cantant «Els Segadors».

Foren molt felicitats el director de l'Orfeó, mestre Obiolé, i els solistes

(Conferència de les 9'30 de la nit)

Entre els inscrits a les festes de la Lliga, diumenge vinent, hi figuren les distingides senyoretas següents:

Na Concepció Angles, Na Francisca Bofarull, Na Rita Buoma, Na Magda Martí, Na Maria Pujol, N'Assumpta Melindres, Na Maria Romant, totes les quals vindran acompanyades dels seus pares, donant una nota de bellesa i gràcia a la representació tarragonina.

Anit, el noi de 12 anys, Josep Crespo Serra, tingué la desgràcia de caure de la barana que la Companyia del Nord fa al carrer de Mar, trencant-se un braç i fent-se altres ferides.

Per a tractar de la possibilitat d'assortir Tarragona amb aigua del riu Brugent, ahir conferencien amb l'alcalde, el de La Riba i l'enginyer, senyor Solé.

Al correu d'ahir de Barcelona a València, foren trobats per la guàrdia civil, damunt de la coberta d'un vagó, dos subjectes que hom creu viatjaven sense bitllet. Tèien ferides greus que hom suposa es feren topant amb algun pont o aparell de la via.

Foren auxiliats a l'estació de Cubells, on hagueren de quedar-se pel seu estat greu.

Diumenge començaren a Capçanes, les conferències organitzades per la Joventut Nacionalista.

L'orador, que era En Pere Castellnou, fou molt aplaudit, com N'Antoni Barceló, qui el presentà i explicà els propòsits de la Joventut Nacionalista respecte al cicle de conferències i altres iniciatives.

Hi va assistir un públic que omplena el local.

Està vacant la plaça de metge titular de La Galera, dotada amb 2.000 pessetes, més 4.000 per conductes garantides. Pot sol·licitar-se fins al 6 del vinent agost.

L'inspector de Comptabilitat de la Companyia del Nord, don Eduard Herrero, ha estat traslladat a Lleida.

Barranco i Almazán, i els senyors Amenós i Arnau.

Abans de començar el concert i en l'intermedi, la cobla esmentada executà sardanes a la Plaça Pearson. Els cantaires sarriànesques feren honor a la vella tradició sardanística de llur ex-vila, puntejant-les totes blemment, i tornaren a Sarrià agraïssims per les atencions rebudes durant llur excursió.

GRANOLLERS. — Durant la passada setmana, la Sucursal en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de pessetes 87.000'08 cèntims i ha pagat per reintegres 79.154'18 pessetes, havent obert 21 llibres i comptes d'estalvis nous.

SANTA PERPETUA DE MOGUDA. — Organitzats pel Patronat Social s'està ultimant l'organització dels primers Jocs Florals, en aquest poble, que, a jutjar pels valuosos premis atorgats, promet revestir una solemnitat la dita festa.

D'aquí a pocs dies es publicarà el cartell dels Jocs Florals, sota el següent Jurat qualificador: Josep Lleó, president; mossèn Quintí Mallofré, vice-president; Joan Llongueras, Marian Manent, Josep M. Rovira Artigas, Josep M. Jardí, secretari.

CASTELLAR. — Promet ésser un èxit l'excursió i concerts que l'Orfeó Mossèn Cinto farà el vinent diumenge, a Castellar del Vallès.

Tot el veïnat espera amb ànsia el dia 9 per a conèixer i aplaudir l'indicat Orfeó.

Són moltes les persones que s'han inscrit ja per a acompanyar als orfeonistes i és previst a les que ho desitgin fer que el dia 7, a la nit, acaba el termini per a la inscripció.

Conca de Barbarà

SARREAL. — Un bon nombre de distingides senyoretas, d'entre les quals poguérem anotar Elvira Genet, Antonia Torne, Pepeta Rey, Vicenteta Cots, Magdalena Giné, Loreto Sans, Josefa Plana, Pilar Cots, Enriqueta Recasens, Maria Ballesté, Salarina Martí i Maria Plana, es traslladaren a la propietat que posseïx En Josep A. Sanahuja Saura, en el terme de Fotes, passant tot el jorn per aquells contorns, transcor-

reguent amb la major alegria i felicitat.

El Sindicat de Vinicultors ha rebut els plans de reforma del casal adquirint darrerament de propietat, lloc on hi havia el casó de La Unió, destinat a oficines, magatzems, estudis i seccions recreatives i culturals.

Ara solament falta veure realitzades les obres, puix fora una mallora que honoraria la vila, pel bon gust i encert en la distribució, segons es veu en els plans, estudi de l'arquitecte don Cèsar Martíell.

Contragué enllaç matrimonial a la parròquia d'aquesta, la formosíssima senyoreta Na Josepa Tarés Mateu amb el jove En Josep Lafuente, als quals desitgem un sens fi de felicitats en el seu nou estat.

Van a càrrec del contractista d'obres d'aquesta, el nostre amic En Ramon Novell, les obres de reforma del casal on hi ha instal·lada la secció recreativa del Sindicat Agrícola de Rocafort de Queralt.

Per al vinent diumenge, un grup d'excursionistes, té assenyalada una excursió a la serra de Miramar, coneguda amb el nom de Jorda, seguint tota la serralada fins al coll de Lilla i tornant a la vila per la carretera de Montblanch.

Pla de Barcelona

SANTA COLOMA DE GRAMANET. — A la Lliga Nacionalista tingué lloc un lluit ball per una banda, havent acordat el C. D. de la mateixa celebrar-ne tots els diumenges dels mesos de juliol, agost i setembre, a l'enssems que fer ballades de sardanes a les tardes, a la gran plaça de la Vila.

Hi ha entusiasme per a assistir als actes que la Lliga Regionalista prepara per als dies 8 i 9 del present mes, havent-se inscrit un gran nombre de socis, entre ells l'alcalde, regidors i secretari de l'Ajuntament.

Fa un quant temps que venen fent-se molts elogis de la parella de mossos de l'esquadra aquí destacada, puix gràcies a llur activitat no es contenen els furtos que en passades èpoques es comentaven, i si pels afors s'ha començat algun crim per gent merament desconeguda, s'ha pogut capturar el criminal, després de moltes recerques. Per tal motiu, són molts els veïns que s'han proposat dirigir una instància al comandant del dit cos per a testimoniar-li el més profund afecte i agraïment pel bon encert que tingué en destinar la tan digníssima i zelosa parella, pregant-li a la vegada que en concedeixi una altra, perquè estant moltes les famílies que cada dia van fixant la seva residència en aquesta, fa que compta la població un cens com altres que avui les gaudeixen, fent minvar el gran treball que pesa al caporal Josep Freixinet i al seu company, als quals a no trigar gaire el poble els ho sabrà reconèixer i recompençar com és degut.

La Costa

ARENYS DE MAR. — La Joventut Nacionalista, en reunió general, acordà acceptar el segon benó de la processó de Sant Zenon, ofert per l'Ajuntament. Per unanimitat fou designat per a portar-lo el soci N'Antoni Font. Els cordons han estat confiats a les Joventuts Nacionalistes de Martorell i Sant Celoni.

En la mateixa reunió s'acordà l'obligació que tots els que assisteixin a la comitiva del segon benó portin en lloc visible la bandera catalana. També fou acordat que hi assistís el banderí de l'entitat, i comunicar a totes les Joventuts del districte que hi assisteixin amb llur estendard.

Es homenajà una ommissió que treballés perquè fossin engalanats els balcons amb les quatre barres.

Acabà la reunió amb gran entusiasme, i disposat tothom a treballar per a fer una gran diada patriòtica.

La Selva

SANTA COLOMA DE FARNES. — El diumenge últim, el cap auxiliar de somenents va passar revista als d'aquest districte, celebrant-se, per l'esmentat motiu, una missa de campanya a l'entrada del poble de Sant Salvador. Seguidament es ballaren sardanes.

AUTORITZEN LES NOTES DE LES QUALES ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

ROSSELLÓ LLEYDA

Una manifestació d'art català a Ceret. — Estrena de l'obra lírica «Albora».

Per primera vegada serà representada davant del nostre públic una obra lírica catalana, i aquesta obra és el fruit de la col·laboració d'un mestre barceloní, l'il·lustre compositor Enric Morera, i dels escriptors rossellonesos Gustau Violet i Josep S. Pons.

Ultra un espectacle grandios i inèdit, és una prova definitiva de la germanor que uneix la Catalunya i el Rosselló. I així és que s'aplegaran el diumenge a Ceret, per a aplaudir el nostre artistes i celebrar en un acte solemne aquesta germanor secular, tots els catalans de banda i altra del Pirineu, escampats en les nostres valls rosselloneses.

«Albora» és una «Fontada» en els boscos de suro de la muntanya blavenca, que fa de capçal al Mediterrani, i que porta aquest nom.

L'argument és una pintura tradicional d'un costum popular ben català: la caragolada.

Representa moments d'emoció intensa i escenes de pura alegria; fantasia de la comèdia al drama i es presta magníficament al bell conjunt de danses, cors i cantarelles de la rica partitura que l'il·lustra.

Una des les simfonies del mestre Morera, expressant la migdiada d'estiu a muntanya, és una meravella musical.

No dubtem de l'èxit transcendent d'aquesta obra.

Per a aquesta manifestació, que tindrà lloc a l'aire lliure, en les noves arenes de la capital vallespirenca, el 9 del torrent, a les cinc de la tarda, els organitzadors s'han assegurat el concurs del tenor Vendrell, solista de l'Orfeó Català, de Barcelona, qui cantarà el paper del «Pastor»; del baix Demangané, e l'Opera de Bordeaux, qui cantarà el paper de «Pau».

L'orquestra i els cors, amb el concurs de La Principal de Petelada i de l'Orfeó de Figueres, seran dirigits pel mestre compositor Morera.

Hi haurà tren especial de retorn, per l'erpinya a les deu de la nit.

Al Casal Català de Perpinyà. — Els casals celebraren llur festa el dissabte i el diumenge passats, convidant-hi el jovent i la Secció d'Eina.

A la sala d'espectacles, ricament decorada per la circumstància, la celebrada cobla dels Rossinyols, de Castelló d'Empúries, va executar un lluit programa de concert, donant, demés, el diumenge, a les onze i a les nou, dues concorregudes audicions de sardanes, dansades amb tot l'entusiasme catalanesc que anima els fills de la nostra terra.

Dos balls florits es van compartir el dalt i l'entusiasme dels joves i dels que n'havien guardat la il·lusió primaveral al cor... i a les cames.

Fou una agradable i animada festa familiar.

La festa nàutica de Port Vendres.

Hem de felicitar a l'Estat per la seva perfecta organització i per l'èxit que va coronar els seus esforços.

La festa esportiva es va desenvolupar amb tot l'esclat que n'esperàvem i la festa nàutica fou un triomf.

Esmentarem l'èxit obtingut pels Cantaires Catalans i pels tres equips femeníns que van participar a les regates.

La il·luminació del port i la festa veneçiana de la nit ens oferiren un magnífic espectacle.

En la carrera ciclista van triomfar En Mucio i En Llech.

El concurs hípic de Thuir. — A l'Estat Violet, on s'agombolava una bona part de la població i de visitants de la rodalia, els thuirinencs van celebrar un bell concurs hípic, on es distingiren els senyors Escarot, Simon Escotier, Codine, etc.

En les proves esportives va triomfar el jove Dedies.

«Phedres» a Ceret. — Amb Magdalena Roch, de la Comèdia Francesa; Marcel Soarez, Mmes. Mony Prat i Germaine Rouer, etc., va ésser representada a les Arenes de Ceret, l'obra clàssica «Phedre», de J. Racine.

Va ésser un bell espectacle, interromput al final per un ruixat malavingut.

C. G.

(Conferència de les 9'45 de la nit)

Ha començat la construcció del primer grup de cases barates de la Cooperativa de Funcionaris.

El primer xalet és el del secretari del president de la Diputació, senyor Monzón.

L'arquitecte senyor Vilallonga, a ha acomodat a les prescripcions de la Llei de Cases Barates, agermanant feliçment el bon preu i l'art.

Si totes les que després es construiran són com la primera, pot dir-se que la Cooperativa farà una obra social i d'embelliment de la ciutat.

Convocada pel president de la Diputació, senyor Sol, s'ha fet una reunió dels diputats de la Mancomunitat pel districte de Lleyda-Borges, i els representants de la Granja d'Escarp, per a tractar de la defensa de les hortes de la dita població, amenaçades per les crescudes del Segre.

Es rebén notícies que molts alcaldes, regidors i representants d'entitats nacionalistes assistiran a les festes organitzades per als dies 8 i 9 a Barcelona, per la Lliga Regionalista.

S'ha celebrat a la Casa de Maternitat la segona Diada de Beneficència i Festa de la Infantesa, presidint-la el conseller de Beneficència de la Mancomunitat, doctor Estadella, acompanyat dels altres membres de la Junta de Govern. Han assistit a la festa més nombroses famílies encara que l'any passat que es va començar. Tot Lleyda elogia l'actuació benèfica de la Mancomunitat i de la Junta que governa la nostra Casa de Beneficència.

Dissabte es farà al Saló Nova Catalunya un miting organitzat pel Centre de Dependents, per a tractar de la implantació de millors per a la classe, prenent-hi part valuosos elements.

L'Associació Nacionalista, de Juneda, ha delegat al seu soci fundador, Galindo Torné, perquè la representi a les festes nacionalistes dels dies 8 i 9, a Barcelona.

Diumenge jugaran al Camp d'Esports, el Cortense F. C., de Barcelona, i el Joventut F. C., de Lleyda.

Costes de Garraf

VILANOVA I GELTRU. — Són ja en nombre ben important els catalanistes vilanovins inscrits als grandiosos actes d'afirmació nacionalista que s'han de celebrar a Barcelona els dies 8 i 9, organitzats per la Lliga Regionalista.

Probablement seran una cinquantena els que assistiran a l'apat monstre del Palau d'Art Modern, de Montjuich.

Es diu que dintre aquest mateix mes, o al més trigar a primers del vinent agost, es reprendran les obres de continuació del port començat sota Sant Cristòfol, fins a quedar llest el primer tros de moll que constitueix la primera alineació i ha d'arribar fins a la boca de Llevant.

Els cultes religiosos celebrats a l'església arxiprestal de Sant Pere, i el tradicional aplec de la platja, han resultat molt solemnis i extraordinàriament concorreguts.

A l'esmentada festa religiosa, una nombrosa capella de música va cantar la missa dita de la Immaculada, del mestre Vinyes; va predicar el doctor Montagut — en castellà — de les glòries del Pontificat i a favor de la bona premsa.

A la platja s'hi aplegà una gernaició immensa i els envellats i tendes de resopons, cafès i llocs d'esbarjo estaven aplegats de concurrència, com i també l'encant de coques.

També han esdevingut molt solemnis els cultes dedicats al Sagrat Cor de Jesús pels Apòstols de l'Oració, a les respectives parròquies; de manera especial, la processó celebrada, amb tal motiu, a la barriada geltruena, per correspondre-li el torn establert d'alguns anys ençà.

Per al dia 9 del corrent, està anunciada una important conferència sobre «La Llengua Catalana», que donarà l'eminent filòleg doctor Antoni Gilerà, previst de l'Institut d'Estudis Catalans, organitzada pel Pomeu de Joventut Poeta Cabanyes.

Hi ha ver entusiasme per a assistir a aquest importantíssim acte.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Com es protegeix als emigrants

Tenim a les nostres mans el butlletí de març de «La Emigración Española», en el qual es publica la sessió celebrada pel pla del Consell Superior d'Emigració. En l'ordre del dia figuraven la intensificació de la inspecció en viatge i l'estatut del personal. El primer assumpte va motivar una llarga discussió, en la qual intervingueren molts vocals del Consell, havent-hi molts que s'oposaven a l'aprovació del projecte.

El va defensar obertament el senyor Fernández Villa, dient que la Secció d'Inspecció és l'única cosa que fins ara ha fet el Consell a favor de l'emigrant. Es va dir que es discutissin per aquesta qüestió unes quantes pessetes, quan es llicencien centenars de milers de pessetes. És indubtable que la inspecció en viatge — afegit — beneficia a l'emigrant; està determinada per la llei, i cal complir-la, i el Consell no pot oposar-s'hi. Demana a la Comissió d'Hisenda que li expliquessin com és possible que havent-hi només 485.000 pessetes d'ingressos, no solament es paguin les 561.000 pessetes que el Consell té compromeses per a les seves atencions, sinó que sobrin cada any més de 600.000 pessetes, que cal tornar al Tresor (tornar-les al Tresor, no, perquè no fou ell qui les va ingressar, sinó els emigrants pagant el tribut).

No és veritat — continua dient el senyor Fernández Villa — tot el que assegura la Comissió d'Hisenda i ho prova el fet que els seus dos diccionaris estan en manifesta contradicció. Mentre al primer es diu que s'ha d'organitzar la tutela a l'exterior, dedicant a ella els cabals necessaris — que sempre serien majors que els que es demanen per a la inspecció en viatge — en el segon s'afirma que no pot disposar-se de cap peseta. La inspecció en viatge, tal com avui es practica, és completament inútil. En catorze anys s'han fet trenta viatges d'inspecció que han costat al Consell més de 13.000 pessetes cada un. Això sí que és llançar el diner inútilment, puix la majoria dels viatgers han estat objecte d'advertències que havien de subsanar, i malgrat els catorze anys transcorreguts continuen amb les mateixes deficiències que els foren assenyalades, continuen fora de la llei. Això és comparable fàcilment amb els certificats de reconeixement que obren en l'arxiu de la Secció d'Inspecció i que constitueixen una vergonya per al Consell.

Per altra part — afegí — el que com a tutor de l'emigrant li arrenquen per força, contra la seva voluntat, centenars de milers de pessetes, dient-li que són per a emprar-les a profit seu, i en comptes de fer-ho entreguen aquestes grans quantitats al Tresor, al final de cada exercici, és un fet que res té de just, de moral i si molt de criminal. A això no pot tolerar-se més. El ministre suprimeix ara 100.000 pessetes de la subvenció de 140.000 que l'Estat va concedir el Consell i fa bé, ja que comprèn que no les necessitem per a res, perquè som rics o desmestrem éssers en tornar milions al Tresor per no haver-los pogut invertir. I a tot això, els principals serveis estan sense muntar, sense tan sols iniciar-los. Aquest és el fruit del règim inadmisible de la Secció d'Hisenda que amb tant d'amor defensa les pessetes quan es tracta de serveis d'indubtable utilitat.

Però és més — continua dient el senyor Fernández Villa — inclòs suposant que calgués fer economies, mai han de fer-se en els serveis de més importància, sinó en els superflus. I en aquest cas hem de suprimir l'assegurament de l'emigrant, que aquí qualifiquem com a «Coplas de Calinos», i heu vist que és cert. Fa catorze mesos que naufragà el «Santa Isabel», i encara cap de les poques famílies que tenen dret a la indemnització l'han cobrada. I no és que es tracti de grans quantitats, perquè en total encara no arriben a 50.000 pessetes. Doncs aquest servei li ha costat al Consell més de 200.000 pessetes en catorze mesos. Vegin els senyors de la Comissió d'Hisenda si aquesta és bona administració. Aquesta assegurança no serveix de res, és una ficció. Si per a cobrar 3.000 pessetes s'exigeix als menors la formació de consell de família Això és

com obligar-los a que no reclamin durs legítims drets, puix se'ls obliga a majors despeses que la quantitat que han de cobrar. En resum: poden fer-se grans economies, hi ha diners i no els volen emprar en serveis veritat de tutela. Acabà demanant que es votés el dictamen de la Secció d'Inspecció.

El senyor Guillén Sol es mostrà conforme amb alguns augments del senyor Fernández Villa dient que aquest coneix els molts abusos que es fan en el viatge, però no desconeix els més grossos i més greus, dels quals és objecte l'emigrant als països d'immigració. En material tutelar, què pot fer-se a l'exterior? Si com, ho aplaudiré i ho votaré, però com, ho plaudiré i ho votaré, però el no pot fer-se res, aleshores és necessari aprovar el pla d'inspecció de viatge, i si això no es fes, és imprescindible suprimir totalment aquesta inspecció perquè està demostrat que en la forma que avui es fa, no serveix per a res.

El senyor Fernández Villa declarà que ningú més partidari que ell de la tutela a l'exterior, però després de molts tanteigs i projectes realitzats per la Secció s'ha tret la conclusió de que res pot fer-se en tal sentit. Es consignà en la llei l'establiment de la inspecció en els països d'immigració, però hem vist que això és un somni. Naturalment que es va fer copiant a Itàlia, però en aquesta fracassà i és precis reconèixer que Espanya fracassà i fracassarà tantes vegades com ho intenti, amb més raó, perquè Itàlia

prescindí del ministeri d'Estat pel que es refereix amb el règim emigratori, i nosaltres no podem prescindir del nostre que ha estat, és i serà la remora més gran pel que a la tutela de l'emigrant es refereix.

Perquè puguem implantar la tutela que determina la llei en l'exterior — continua dient — són necessàries dues coses: Supressió del ministeri d'Estat i que els països d'immigració facin deixació de llur sobirania en aquesta part. Les dues coses és impossible que puguem obtenir-les. Hi ha un altre procediment que usa Itàlia per a tutelar en l'exterior, i que no costa diners, i que són els tractats i convenis, però és dolorós confessar que Espanya no fa res en tal sentit. Es poden presentar moltes proves d'això, i una d'elles és que per l'octubre passat Itàlia va aconseguir signar un conveni amb el Brasil, en virtut del qual tot emigrant italià, des de la sortida del seu poble de residència va garantitzat pels dos governs, compromentent-se el brasiler a que el seu contracte de treball sigui complert escrupolosament. D'aquesta manera, Itàlia ha acabat amb les vexacions de que era objecte l'emigrant italià al Brasil. I consti que de més grossos se'n fan a l'emigrant espanyol, i malgrat que el nombre d'aquests és més gros que el d'italians, encara no sabem oficialment que existeixi aquest conveni, quan seria bona cosa seguir les

petjades d'Itàlia en aquest problema importantíssim.

El senyor Seoane es mostrà conforme amb els anteriors oradors, pel que es refereix a la necessitat d'establir la inspecció en viatge en la forma proposada. Assenyala l'anomalia que suposa el tornar al Tresor a cada exercici, els cabals sobrants. Està bé que si no s'utilitza tota o part de la quantitat assignada al Consell per l'Estat, i que figura en els pressupostos, es torni al Tresor, però el que es recapti de l'emigrant és una atrocitat donar-ho al Tresor, per constituir un ingrés especial destinat a una missió de règim especial i autoritzat per una llei especial. S'ha de gestionar prop del Govern i de les Corts que cessi aquesta anomalia, puix el Consell no ha d'ésser un receptor més de contribucions per a l'Estat.

El senyor Salillas es mostrà conforme amb la intensificació del servei de inspecció en viatge tal com el proposa la Secció d'Inspecció, però discrepa en la forma d'organitzar-lo. Les dues seccions reconeixen que aquesta inspecció està sense organitzar i aquest és el problema a resoldre. S'ha d'assajar el nou pla sense crear-se més càrrecs fixos, i una vegada demostrada la bondat de l'organització, portar-la a cap amb tots els elements necessaris, inclòs creant una veritable inspecció general de l'Emigració.

El president féu el resum del debat i s'acordà per unanimitat:

Primer. Aprovar el dictamen de la Secció d'Inspecció en la part referent a intensificar la inspecció en viatge.

Segon. Ajustar l'augment d'inspecció fins a assajar el nou pla amb els inspectors disponibles, i apreciar els seus resultats.

Nonell Germans

CANVI — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, 16

Banca Tusquets, S.A.

CANVI — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, número 9

BORSA DE BARCELONA

6 de juliol de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 62'70 a 62'85 i a 62'65, Alacants a 62'50, i Colonials a 65'85 i a 65'75.

A la tarda, a la Casa Llotja. Es fa de Nords de 63'00 a 63'30 i a 63'25, Alacants de 62'90 a 63'05, Andalusos de 50'00 a 50'15, Orenses a 16'70, Cáceres variable de 34'00 a 34'10 i a 34'00, accions Cáceres a 5'50, i Docs a 20'10.

Cotització de valors tractats al comptat i no inclosos encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7¹⁰/₁₆ a 98'00.
Barcelona Traction and Light Power 7¹⁰/₁₆ a 105'00.
Barcelonesa de Navegació 6¹⁰/₁₆ a 72'15 i 72'25.
Obligacions Espanyola Colonització 6¹⁰/₁₆ a 95'00.
Elèctrica del Cinca 6¹⁰/₁₆ a 82'00.
Grans Molins Bascos 6¹⁰/₁₆ a 89'50.
Aceres Sant Martí 7¹⁰/₁₆ a 97'50.
Mines de Potassa «Suria» 7¹⁰/₁₆ a 101'00.
Trasatlántica 6¹⁰/₁₆ «noves» a 101'25.
Teneria Moderna 7¹⁰/₁₆ a 99'00.

AL COMPTAT (Reproduït del Butlletí Oficial)

Canvi estrangers		Tresor 5% gener 1924		Segovia		Bonsos 2%	
París, xec, publicat	51 65	1102 20	71 00	Almansa	72 25	6% 90 50	90 50
Londres, xec publicat	29 48	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 84 50	84 50
Berlin, xec	1 55	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 87 50	87 50
Viena, xec	0 84	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 91 50	91 50
Roma, xec	20 00	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 93 50	93 50
Gènova, xec	00 00	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 95 50	95 50
Zurich, xec	122 15	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 97 50	97 50
Nova York, xec	6 40	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 99 50	99 50
Corones sueques, París	303 50	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 101 50	101 50
Corones sueques, Londr.	168 15	1102 70	71 00	Almansa	72 25	6% 103 50	103 50
Dones Estat		Ajustaments i Diputacions		Alacant 1% hipot.		Varies	
Madrid	69 35	Municipi 1902	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Francia 1904	61 50
Barcelona	69 40	Municipi 1904	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Canal Urgell	63 00
València	69 40	Municipi 1906	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Prod. Forces M.	64 50
Sevilla	69 40	Municipi 1908	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Reg. Llevant 6%	67 50
Granada	69 40	Municipi 1910	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1912	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1914	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1916	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1918	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1920	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1922	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1924	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1926	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1928	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1930	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1932	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1934	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1936	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1938	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1940	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1942	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1944	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1946	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1948	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1950	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1952	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1954	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1956	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1958	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1960	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1962	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1964	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1966	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1968	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1970	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1972	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1974	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1976	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1978	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1980	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1982	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1984	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1986	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1988	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1990	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1992	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1994	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1996	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 1998	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50
Alacant	69 40	Municipi 2000	77 00	Alacant 1% hipot.	77 00	Hisp. Amer. d'2%	69 50

El valor assenyalat amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guie del llegidor.
Cotització: Francs, 51'60; suïssos, 122'15; belgues, 48'40; lliures, 28'48; liras, 29'00; dòlars, 6'40; marcs, 1'55.
DAHERRA SÈSSIO. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords a 63'45, d'Alacants a 63'25, i Andalusos a 51'00.

Diferències de les operacions a terme

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es puja 0'05 d'Alacants.
De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja 0'80 de Nords, i 0'75 d'Alacants.

Tribunals de Comerç

El senyor Espejo de Hinojosa, tetràtic de l'Escola Superior de Comerç de Barcelona, ha publicat un llibre titulat «Tribunales de Comercio y apéndice sobre legislación mercantil española». Aquest llibre conté un estudi històric i jurídic sobre els tribunals de comerç, mostrant-se l'autor gran partidari de llur establiment a Espanya.

Comença l'autor dedicant el primer capítol a la Història dels Tribunals de comerç, principalment a Espanya, següentment tracta de les principals causes que motivaren la supressió dels dits tribunals al nostre país, continua examinant la qüestió de la Constitució espanyola i altres coses legals d'oposar al restabliment dels Tribunals esmentats; procedeix després a la justificació científica dels mateixos; estudia a continuació els Tribunals de comerç a altres països estrangers que els tenen establerts i dedica els últims capítols a les qüestions pràcticament més interessants, o sigui a les que es refereixen als sistemes preconitzats sobre l'organització dels Tribunals de comerç a l'organització dels mateixos a Espanya, a les matèries de la seva competència i al procediment a que ha de sotmetre-se en llur actuació.

Acaba el llibre del senyor Espejo de Hinojosa, amb uns apèndixs de legislació mercantil espanyola, així com les disposicions que modifiquen i complementen el Codi de comerç vigent, la inspecció del qual justifica aquell, expressant que es fa no solament per a observar el fet que el caràcter progressiu de la indústria mercantil porta en si que es dictin constantment lleis en pro del comerç, sinó també perquè pugui veure's fins al dia el quadre de la legislació mercantil espanyola, integrada com a cos legal, sinó per la part no derogada del Codi de comerç de 1892, i altres lleis que enjovenen el ja antic i defectuós Codi de l'any 1888.

Els esmentats apèndixs comprenen: llibre quart del Codi de comerç de 1892; llei de 19 de setembre de 1894, establint regles sobre els convenis entre les Companyies de ferrocarrils i llurs creditors sense arribar a l'estat de suspensió de pagaments; llei de 9 d'abril de 1904, dictant regles sobre convenis, suspensió de pagaments i fallides de les societats o empreses concessionàries d'obres públiques; llei de 2 de gener de 1915, sobre suspensió de pagaments de Companyies i empreses de ferrocarrils i altres obres públiques; llei de 19 d'octubre de 1899, sobre llibertat de bancs i societats; llei de 2 de gener de 1872, sobre creació del Banc Hipotecari d'Espanya; llei de 10 de gener de 1879, sobre propietat intel·lectual; llei de 16 de maig de 1902, sobre propietat industrial; llei de 21 d'agost de 1893, sobre hipoteca naval; llei de 14 de maig de 1908, sobre inscripció de tota mena de companyies, societats i associacions d'asseguracions en el Registre que es crea al ministeri de Foment; Reial decret de 13 d'agost de 1920, sobre inscripció en el registre de les societats que es dediquen a l'assegurança amb el contracte de transport; llei de 14 de juny de 1909, sobre foment de les indústries i comunicacions marítimes; llei de 14 de febrer de 1907, sobre protecció a la indústria nacional; llei de 27 de desembre de 1910, prohibint el nomenament de corredors a les places on hi hagi agents de canvi i borsa; Reial ordre de 31 de juliol de 1911, assenyalant el nombre de corredors de comerç que hi ha d'haver a cada plaça i forma de fer els nomenaments; Reial decret de 26 de juliol de 1920, sobre competència i lliure entre agents mitjancers; llei de 17 de juliol de 1911, sobre contracte d'aprenentatge; Reial decret de 30 de març de 1905, establint Càmbrs de compensació a Madrid i Barcelona; llei de 29 de juny de 1911, establint les bases per al funcionament de les Càmbrs de Comerç, Indústria i Navegació; Reial decret de 25 de maig de 1917, creant la Junta consultora de Càmbrs de Comerç, Indústria i Navegació; Reial decret de 19 d'octubre de 1917, dictant regles sobre els veedors que puguin nomenar les Càmbrs oficials de Comerç; Decret llei de 22 de setembre de 1917, sobre penyor agrícola i Codi de comerç vigent a la zona d'influència espanyola al Marroc.

RESERVA

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible . . .	13.75	00.00	13.62	00.00		00.00
Futurs:						
Juliol.	13.28	13.32	13.22	00.00		00.00
Agost.	12.86	12.89	12.81	00.00		00.00
Setembre. . . .	12.47	12.50	12.42	00.00		00.00
Octubre.	12.27	12.30	12.24	00.00		00.00
Nov.	12.12	N.	12.10	00.00		00.00
Des.						
Gen.						
Març.						

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tassa anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs:						
Juliol.			Juliol. . .	19.00	00.00	00.00
Agost.			Nov. . . .	19.40	00.00	00.00
Setembre. . . .						
Octubre.						
Nov.						
Des.						
Gen.						
Març.						

Nova York	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	23.30	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Juliol.	22.90	00.00	00.00	00.00
Agost.	22.90	00.00	00.00	00.00
Setembre. . . .	22.65	00.00	00.00	00.00
Octubre.	22.31	00.00	00.00	00.00
Nov.	22.18			00.00
Des.				
Gen.				
Març.				

Nova Orleans	Tassa anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	22.50			00.00
Futurs:				
Juliol.	22.85			00.00
Agost.	22.45	00.00		00.00
Setembre. . . .	22.13	00.00		00.00
Octubre.	21.95			00.00
Nov.	21.62			00.00
Des.				
Gen.				
Març.				

Barcelona, 6 juliol de 1922.

La Cambra Oficial d'Indústria

En l'última sessió celebrada per aquesta Corporació, sota la presidència del comte de Caralt, es va donar compte de l'informe elevat per la Cambra a la Comissió del Senat respecte als projectes tributaris, essent aprovat per unanimitat. El president manifestà que tals projectes, són una obra precipitada sense que hagi pogut haver-hi cap estudi i coordinació necessària, i exposant els greus perjudicis que representa per a les classes productores. Digué també que el seu entendre, la Cambra havia de portar a cap un estudi aprofundit de les qüestions tributàries i en cas deure d'assessorar i orientar als poders públics, proposar un canvi radical de sistema, que permetent-li iguals o majors ingressos, fos un gravamen proporcionat i equitatiu, i que exigís menor complicació que el sistema establert en l'actualitat.

El senyor Alier es va dolre de la desproporció en el repartiment de les càrregues tributàries entre les diverses provincies.

També va ésser llegida la Memòria reglamentària corresponent a 1920 i 1921, essent aprovada per unanimitat i fent constar els reunits la seva satisfacció per la importància i qualitat del dit treball.

Es va tractar també en la dita Junta de la implantació d'una oficina general d'acondicionament, que porta a efecte la Mancomunitat, atorgant un vot de confiança a la presidència, per a tot allò que es refereix a la ràpida instal·lació d'un servei tan important per a la indústria.

S'aprovà un dictamen de la Comissió d'Ensenyaments Tècnics, proposant el repartiment de subvencions als centres de cultura industrial per a l'actual exercici, de la suma total de 12.500 pessetes, consignades al dit efecte.

S'acordà també interessar del ministre de Finances que es facilitin per a la venda la quantitat necessària d'efectes timbrats per a girs, fent desaparèixer l'actual escassetat dels dits efectes.

S'aprovaren els dictamins de la Comissió Aranzelària apolant les peticions que tenen deducides el Col·legi de l'Art Major de la Seda, relatives al restabliment, amb les necessàries ampliacions, del Reial decret de 2 de març, respecte a l'habilitació de determinades duanes per a les importacions de seda i llurs teixits, i a la conveniència que s'usi un timbre de color especial per a cada Duana.

El president donà compte als reunits de les negociacions amb França, manifestant que l'alarma que havia despertat la forma en què es venien seguint, s'ha convertit en indignació general en conèixer's, per la premsa, detalls més concrets.

Digué que encara que s'ha parlat d'una crisi agrícola, conseqüència de la ruptura, cal consignar el fet que, malgrat això, la taronja s'ha pagat a bona preu i la patata primerenca s'ha exportat en grans quantitats, citant el fet que es calculava que per tal concepte havien ingressat en els parits judicials d'Arenys i Mataró, uns 18 milions de pessetes. El vi, malgrat de tals circumstàncies, es paga a 50 pessetes la càrrega, la qual cosa indica que el fet de la ruptura no causava, els perjudicis que s'han suposat a l'agricultura, i, sobre tot, que en l'arranjament comercial amb França, no era natural que oferís els nostres país grans compensacions.

Manifestà que segons notícies, França no feia concessions, puix aplicava la tarifa mínima amb els coeficients per a la taronja, patates i fruites fresques, vins, suros, etc., aplicant per als altres articles tarifes intermèdies entre la general i mínima.

En canvi, se'n exigeix el sacrifici de moltes de les nostres indústries, mitjançant rebuixes i tracte de nació més afavorida en més de 270 partides, i l'aplicació dels beneficis atorgats a Suïssa, i contra el compromís formal d'Espanya d'aplicar les rebuixes estipulades, ofereix França només una mera promesa, salvant sempre el dret de modificar el seu aranzel, augmentant-lo o disminuint-lo.

Per a major sarcasme, l'orgue oficial «Le Temps», diu que França ha donat una prova de les seves bones disposicions, decretant la tarifa mínima per a les patates, fruites fresques, llimones i taronges, procedents del nostre país, i això ho decreta la nació veïna després d'haver-se decretat a Espanya la prohibició d'exportar patates i quan la collita de llimones i taronges està ja recollida i venuda en la seva major part.

Es va dolre el comte de Caralt que el Govern hagi portat a efecte les negociacions sense saber-ne res, producció industrial, tan afectada pel dit assumpte i les sotmetit a la Junta d'Aranzels i a la Comissió Protectora, quan estan ja aconseguint i simplement com un deure de tràmit d'importància molt secundària.

Tals consideracions a la producció nacional, al treball portat a efecte per la Junta d'Aranzels i a tota l'economia espanyola, han motivat que el tractat sigui un fort cop per a moltes de les nostres indústries, sense que hi hagi hagut, ni remotament, una compensació proporcionada a la

agricultura, que després d'haver laborat per al seu exclusiu profit, ha vist defraudada la seva obra, puix els avençats que ofereix per als agricultors, són venament irrisoris.

Per això proposa que la Cambra, junt amb tots els sectors productors i econòmics d'Espanya iniciï una campanya per a evitar que es porti a la realitat tan funest acord. Els senyors Puig Marçó, de Rull, Alier, Puig Carcereny i altres, exposaren la seva identificació amb el criteri exposat per la presidència.

TELEGRAMA

La Cambra Mercantil de Barcelona, ha tramès al President del Consell de ministres i al ministre de Finances el següent telegrama:

«Greus perjudicis que s'ocasionarien a comerciants si prosperés el criteri del Senat, el qual ha rebutjat l'esmena acceptada al Congrés, referent al paràgraf segon de l'article 198 de la Llei del Timbre, obliguen a aquesta Cambra Mercantil de Barcelona a fer present al Govern la justícia evident de l'esmena rebutjada i la necessitat que la Comissió Mixta la incorpori al projecte definitiu. — El saluda. — President, Cabré.»

LA FEDERACIÓ AGRÍCOLA CATALANA BALEAR

Es va reunir la Federació Agrícola Catalana Balear, que fou presidida per don Pere Mir, i a la qual assistiren diversos representants de societats federades.

El senyor Mir, per ésser la primera reunió que presidís, reiterà els ofertes de posar tota la seva activitat al servei de la Federació, i agrair una vegada més l'alta distinció que li va conferir l'última Assemblea celebrada.

Com sigui que està a punt de publicar-se el Reglament que ha de regular la llei d'Ordenació Bancària, la qual concedeix determinats beneficis als Sindicats Agrícoles, s'encarregà al senyor Vidal i Barraguer que faci un estudi perquè el presenti a la primera reunió de tardor, de la forma com la Federació podria ésser un intermediari entre el Banc d'Espanya i les Societats Agrícoles federades.

Es van pendre diversos acords de caràcter intern en relació amb la Mancomunitat de Catalunya, sobre el Registre d'Arrendaments, i sobre les eleccions per a designar el vocal agrícola que ha de formar part del Consell Superior Bancari.

Finalment, acordà suspendre les reunions fins a l'octubre, si no hi ha cap assumpte urgent que ho precisi, donant-se per a tal cas un vot de confiança a la presidència perquè resolgui el que consideri per convenient.

FARINES

Extra, a 65 pessetes els 100 quilos.
Rodona, a 64 pessetes als 100 quilos.
Extra força, a 76 pessetes els 100 quilos.

DESPULLES

Número 4, a 25 pessetes els 60 quilos.
Segones, a 21 pessetes els 60 quilos.
Terceres, a 20 pessetes els 60 quilos.
Quartas, a 15 pessetes els 60 quilos.
Segó, a 3'50 pessetes la quartera.
Segonet, a 4 pessetes la quartera.

Moviment del Port el dia 6

VAIXELS ENTRATS:

Vapor espanyol «Ramón», de Gibraltar, amb peix.
Vapor espanyol «Angelita», de la mar, amb peix.
Vapor espanyol «Antonia», de Cete, amb bocs buits.
Vapor alemany «Saar», d'Hamburg, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Ampurias», de Tarragona, amb vi.
Vapor espanyol «Isa de Panay», de Cadix, en llast, i 10 passatgers.
Pailebot espanyol «Teresa», de Sant Carles, amb sal.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», de Palma, amb càrrega general i 145 passatgers.
Vapor espanyol «A. Cola», de València, amb càrrega general i 107 passatgers.
Pailebot espanyol «La Marieta», de Mazarrón, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Tintore», d'Alacant i escales, amb càrrega general i passatge.
Vapor espanyol «V. La Roda», de Melilla i escales, amb càrrega general i passatge.
Vapor espanyol «Antonio López», de

Colón i escales, amb càrrega general i passatge.
De Palma de Mallorca, hidroavió «Colomer», amb correspondència.

VAIXELS DESPATXATS:

Veler danès «Venus», de trànsit, cap a Tarragona.
Vapor espanyol «Antonia», de trànsit, cap a Tarragona.
Vapor espanyol «Antonekoo», en llast, cap a València.
Vapor alemany «Otto Leonhart», amb càrrega general i trànsit, cap a Marsella.

VAIXELS SORTITS:

Vapor espanyol «Mont-Seny», amb llast, cap a Tarragona.
Vapor anglès «Cortés», amb càrrega general, cap a València.
Vapor anglès «Croft», amb llast, cap a Eivissa.
Vapor espanyol «Andalucía», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.
Vapor espanyol «Espanioleto», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.
Vapor espanyol «Balear», amb càrrega general, cap a Mahó.
Vapor espanyol «Ampurias», amb vi, cap a Cete i escales.
Cap a Mallorca, hidroavió «Colomer», amb correspondència.
Vapor holandès «Seus», de trànsit, cap a Tarragona.
Vapor anglès «Southsea».

Accidents marítims

NOTES DEL LLOYD

Gothenburg, 3 de juliol. — El vapor suec «Faxen», que havia topat amb l'anglès «Mona», ha arribat amb avaries. Ha entrat al dia per a ésser reconegut i reparat.
Kingston, 1. — La barca nordamericana «Phyllis», que encallà a West Reef, Calcos, va surar ahir.
Copenhague, 3. — El vapor anglès «Confield», en viatge cap a Stettin, amb carbó, i el vapor danès «Rita», procedent d'Hamburg, amb càrrega general, han topat prop del far de Drogden, resultant el primer amb grans avaries.
North Sidney, 3. — El vapor anglès «Canadian Commander», en viatge de Montreal a Londres ha encallat a tres milles del port. No necessita auxili.
Baltimore, 3. — Han estat destruïts pel foc els carregadors de blat B i C del moll.
Bordeus, 3. — S'han cremat unes 225 bales de luta, descarregades del vapor francès «Suzanne Marie», procedent de Dunquerque.
Montevideo, 3. — El vapor francès «Valdivia», en viatge de Gènova a Buenos Aires, ha arribat amb avaries. Ha trobat molt mal temps, i té aigua a les màquines i a les bodegues.

Nous Pomells de Joventut

551 Llac d'unió, de Castellvell i Vilar (joves).
552 De la Santa Creu, de Barcelona (senyoretas).
553 Llavor de sang, de Torelló (joves).
554 Dem-nos les mans, de Barcelona (joves).
555 Mariola, de Lleyda (senyoretas).
556 Fruita de la terra, de Barcelona (joves).
557 Roselles de Catalunya, d'Arenys del Munt (senyoretas).
558 Farigola i romaní, de Barcelona (senyoretas).
559 Llacada de nous amors, de Barcelona (senyoretas).
560 Drap sagrat, d'Esplugues (joves).
561 Perfum de ginesta, d'Esplugues (senyoretas).
562 Amants de Catalunya, de Barcelona (joves).
563 Llitris de puresa, de Castellbisbal (senyoretas).
564 Indibil i Mandoni, de Barcelona (joves).
565 Girasol de Sant Jordi, de Puig-reig (joves).
566 Fruits de constància, de Puig-reig (senyoretas).
567 Santa Maria de Piera, de Piera (senyoretas).
568 Sant Vicens de Sarrià, de Barcelona, Sarrià (joves).
569 Pom d'or, d'Agramunt (senyoretas).
570 Flaires de Jesús, de Barcelona, Gràcia (senyoretas).
571 Espigues daurades, de Granollers (senyoretas).
572 Amics dels ocells, de Puig-reig (joves).
573 Cors nobles, de Barcelona (senyoretas).

574 Barcelona, de Barcelona (joves).
575 Roselles Marianes, de Sant Vicens de Castellet (senyoretas).
576 Murra del Corredor, de Llinàs (joves).
577 Flama d'amor, de Llinàs (joves).
578 La Salve i la Sardana, d'Igualada (senyoretas).
579 Sant Genís, de Torroella de Montgrí (joves).
580 Santa Catalina, de Torroella de Montgrí (senyoretas).
581 Sant Pere, de Sudanel (senyoretas).
582 Ascensió, de Torroella de Montgrí (senyoretas).
583 Maig, de Barcelona (senyoretas).
584 Bon cop de falç, de Mollerusa (joves).
585 Rebrot de la Pàtria, de Mollerusa (joves).
586 Moncerdà, de Mollerusa (joves).
587 Primer Comte de Güell, de Santa Coloma de Cervelló, Colònia Güell (joves).
588 Santa Isabel, de Santa Coloma de Cervelló, Colònia Güell (senyoretas).
589 Cireretes d'arbós, de Monistrol de Montserrat (senyoretas).
590 Bella esperança, de Puig-reig, Colònia Pons (joves).
591 Violetes del Francolí, de Constantí (senyoretas).
592 Devots de la Verga Bruna, de Terrassa (joves).
593 Palau de fruits, de Palafrugell (joves).
594 Josep de Margarit, de Bagur (joves).
595 Estol de Barbarà, de Santa Maria de Barberà (joves).
596 Espigolaires del camp de Maria, de Barcelona (senyoretas).
597 Llitris del Claustre, de Gulesón (senyoretas).
598 Poncelletes del Carmel, de Barcelona, Gràcia (senyoretas).
599 Sant Tarcís, de Sabadell (joves).
700 Els nets del Comte d'Urgell, de Balaguer (Urgell).
(Seguirà)

Els serveis de Ramaderia

A Tortosa, es van celebrar, organitzats per la Mancomunitat de Catalunya, concursos per a la millora de les espècies cavallina i porcina, els dies 29 i 30 de juny, respectivament. Es presentaren dificultats en la celebració dels dits actes per l'existència en un dels pobles concursables, de la glosopeda, oficialment denunciada.

La concurrència de bestiar, va ésser escassa a tots dos concursos, presentant-se 22 exemplars de l'espècie cavallina i 20 de la porcina.

La qualitat del bestiar cavallí presentat, era en sa majoria molt lluny del tipus que la Mancomunitat desitja. S'atorgaren cinc premis, essent els propietaris que tingueren reproduccions premiats, els següents: Don Josep Alexandri, de Vinallop; don Josep Panicello, de Vinallop; don Josep Caminals, de Tortosa; don Didaç Homedes i don Josep Mauri, també de Tortosa.

L'endemà, al mateix lloc, se celebrà el Concurs porquí, presentant-se alguns reproduccions que s'ajustaven força a les bases del Concurs, obtenint premi quatre d'ells, i que eren dels propietaris següents: Don Joan Vilanova, don Josep Anguera i don Joan Balgas, tots ells de Tortosa.

El jurat era constituït per don Josep Maria de Quadres, enginyer agrícola, president; don Joan Pallí, veterinari municipal de Barcelona, vocal; i el professor M. Rossell i Vila, secretari.

Concurs per a Cobles

La Comissió de festes de la ciutat de Sabadell, captivada de la importància, cada dia creixent, que a Catalunya obte l'execució de la música de sardanes, constituïnt amb tota justesa l'escat patriòtic de la nostra generació, que ha fet de la dansa més bella, el símbol característic de la fraternitat de la nostra gent i d'enyorrança de glòries marceides.

Ultra això, i volent a posta del moviment que fa vibrar la nostra espiritualitat, estimular als creadors de la sardana, ha organitzat per al dia 6 del vinent mes d'agost un concurs de cobles, perquè n'hi concorrin de tot Catalunya.

L'esmentada Comissió, en decidir-se, no ha dubtat que en fer aquesta crida a les cobles de la nostra ter-

Balneari d'Aigües sulfhidriques, sulfhidratades-sòdiques, silicatades i radioactives, que són les d'Europa, que contenen més sílice coloidal i silicat-sòdic, té una temporada oficial que comença el 1.er de maig i acaba el 31 d'octubre.